

BROWEN BOOK ONLY

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198782

UNIVERSAL
LIBRARY

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಚಾರಗಳ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತು
ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಪಾಂಡವವಿಜಯ.

ಸ್ವಗೃಹಾನ್ವತ.

ಶ್ರೀಕಂಠಂ ಕೋಟಿಭಾಸ್ವದ್ಭುಣಿಫಣಿ ಗಣಸ | ದ್ವಿಷ್ಟಣಂ ಭೀಷಣಾಂಗಂ |
ರಾಕಾಶುಭ್ರಾಂಶುಖಂಡಪ್ರಕಟಿತಮಕುಟಂ | ಭೂತಸಂಘಾತನಾಥಂ ||
ಮಾಕಾಂತಪ್ರಾಣಮಿತ್ರಂ ಮದನಮದಹರಂ | ಹಂಸಮುಗ್ರಂ ಸತೀಶಂ |
ಲೋಕಾಧೀಶಂ ಭಜೇಹಂ ಭೃತಭುವನಮಹಾ | ಲಿಂಗರೂಪಂ ಗಿರೀಶಂ ||

ರಾಗ ನಾಟ, ಆದಿತಾಳ.

ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಸಂತತಂ | ಜಗದೀಶ ಜನಾರ್ದನ | ಪಾಹಿ
ಮಾಂ ಸಂತತಂ || ಪಲ್ಲ || ಪಾಹಿ ಪಂಕಜದಳಾಂಬಕ ಚಿನ್ಮಯ |
ಪಾಹಿ ಪಾವನಚರಿತ್ರ ಜಗನ್ಮಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚಾರುಚಂದ್ರ ಶತ
ಸನ್ನಿಭಮುಖಿಕಿರಣ | ಮಿಲಭೀಕರ ಶ್ರೀಕರ | ವಾರಿಜಾಸನಾದ್ಯ
ಮರವಿನುತಚರಣ || ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿನಿವಾಸ ದಯಾಕರ | ಮಾರ
ಮಾತೃಮುಖಪದ್ಮ ವಿಭಾಕರ || ಪಾಹಿ ಮಾಂ || ೧ || ನೀಲಮೇಘ
ಸಮಸುಂದರ ಸುಶರೀರ | ಪೀತಾಂಬರಧರ ವನ | ಮಾಲ ಮಂಗಲ

ಮನೋಹರ ಮಣಿಹಾರ || ಮಾಲಲಾಮ ಮಧುಕ್ಮಟಿಭ ಸೂದನ |
ಕಾಲಕಾಲಸಖಿ ಕಲ್ಮಷಭೇದನ || ಪಾಹಿ ಮಾಂ || ೨ || ನಾಗರಾಜ
ವರದಾಯಕ ನಿರ್ಮರಣ | ಸಚರಾಚರ ಸಂಭೃತ | ನಾಗತಲ್ಪಧೃತ
ನವರತುನಾಭರಣ || ಯಾಗರೂಪ ಸಂಹೃತ ನರಕಾಸುರ | ಯೋಗಿ
ವಂದ್ಯ ಮೈಕುಂಠಪುರೀಶ್ವರ || ಪಾಹಿ ಮಾಂ || ೩ || || ೪ ||

ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜಯ ಜಯತು ವಿರ ವಿಘ್ನೇಶ ದುರ್ಜನನಾಶ | ಜಯ
ಜಯತು ದೇವ ಗಣನಾಥ ವಿಖ್ಯಾತ || ಜಯ ಜಯತು ಜಯತು ||
|| ಪಲ್ಲ || ಗಗನಮಣಿ ಕೋಟಿ ಸಮಕಿರಣ ಪಾವನ ಚರಣ | ನಗ
ಸುತೆಯ ಸುಕುಮಾರ ಮಾರಶರದೂರ || ೧ || ಶರಣಜನಜಾಲ ಸಂ
ಜೀವ ದೇವರದೇವ | ಸುರವಿನುತ ಪದ ಪಂಕಜಾತ ನಿರ್ಭೀತ || ೨ ||
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ ಗುಣಗಣಭರಿತ | ಹೇರಂಬ ಮೆರವೇಕ
ರದನ ಗಜವದನ || ಜಯ ಜಯತು ಜಯತು || ೩ || || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ತಾಯೆ ಮಂಗಳಕಾಯೆ ಸತ್ಸಮು | ದಾಯೆ ರಕ್ಷೋಪಾಯೆ
ಸರ್ಗತ | ಮಾಯೆ ನಿಖಿಲಾಮ್ಮಾಯೆ ಭಾರತಿತೋಯರುಹವದನೆ ||
ಆಯೆತಾಕ್ಷಿ ಸುಧೀಯ ಕಮಲಾ | ನಾಯಕಾತ್ಮಜಜಾಯೆ ವಿದ್ಯಾ | ಶ್ರೀ
ಯನೆನಗೊಲಿದೀಯೆ ನೆಲಸಿ ಮದೀಯಜಿಹ್ವೆಯಲಿ || ೧ || || ೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಜಯತು ಜಯತು ನಗೆಂದ್ರನಂದನೆ | ಜಯತು ದುರ್ಜನ
ಬಂಧನೇ || ಜಯತು ಜಯತು ಮಹಾಘಂಜನೆ | ಜಯತು ನಿತ್ಯ
ನಿರಂಜನೇ || ಜಯತು ಜಯತು || ಪಲ್ಲ || ಸರ್ವ ಸೌಭಾಗ್ಯ

ಪ್ರದಾಯಕಿ । ಸರ್ವ ಲೋಕವಿನಾಯಕಿ ॥ ಸರ್ವ ಸದ್ಗುಣ ಗಣ
ಸಮ್ಪ್ರೀತೆ । ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನ ಸನ್ನತೇ ॥ ೧ ॥ ಭಕ್ತಜನ ಸಂಕಟ
ವಿನಾಶಿನಿ । ಭಕ್ತಹೃದಯ ನಿವಾಸಿನಿ ॥ ಶಕ್ತಿಯುತೆ ಸಂಗರ ಭಯಂ
ಕರಿ । ಶಕ್ತಿದೇವತೆ ಶಂಕರಿ ॥ ೨ ॥ ಕೋಮಲಾಂಗ ಲತಾವಿರಾಜಿತೆ ।
ತಾಮರಸಭವಪೂಜಿತೆ ॥ ಹೈಮವತಿ ವನಜಾಯತಾಂಬಕಿ । ಸೋಮ
ಮುಖಿ ಜಗದಂಬಿಕೆ ॥ ಜಯತು ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕ್ಷೀರಾಂಬುನಿಧಿಜಾತೆ ಕೀರಸನ್ನಿಭವಾಣಿ । ಲೋಕಮಾತೆ ॥
ಪೂರ್ಣ । ಕಾರುಣ್ಯಸಂಭೃತೆ ಕಾಳಪನ್ನಗವೇಣಿ । ಲೋಕಮಾತೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಕಾಮರೂಪಿಣಿ ದೇವಿ ಕಲಿಮಲನಾಶಿನಿ । ಲೋಕಮಾತೆ ॥
ಮತ್ತ । ಸಾಮಜಗಾನಿನಿ ಸರಸಿಜವಾಸಿನಿ । ಲೋಕಮಾತೆ ॥ ೨ ॥ ಅಕ್ಷ
ಯಾತ್ಮಿಕೆ ಪಾಲಿಸನುದಿನವೆನ್ನನು । ಲೋಕಮಾತೆ ॥ ವಿಷ್ಣು । ವಕ್ತೃ
ದೊಳಿಹ ತಾಯೆ ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನನು । ಲೋಕಮಾತೆ ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ.

ನರತನುವನಾಂತಾದ್ವಿತೀಯ ಬಾಣನ ಪ್ರಥಮ । ದಿರಿತಕಳು
ಕುವ ಚತುರ್ಥಿಯರಿಗೆ ತೃತೀಯ ದು । ತ್ವರುಷ ಸೌಖ್ಯವನಿತ್ತು
ಮೋಹಪಂಚಮಿಯರಂ ತೃಪ್ತಿಸಿ ಪುಷ್ಪದಪಿತೃಗಳ ॥ ತೊರೆದು ನಿಜ
ಪುರಿಗೈದಿದನ ಮಗನನಿಂದ್ರಾದಿ । ಸುರರಂ ಸುರರ್ಷಿ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಮುಖ್ಯಮುನಿ । ವರರನರ್ಕಾದಿ ಸರ್ವ ಗ್ರಹರನಭಿನಮಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನ
ಮಂ ಪಡೆವೆನು ॥ ೧ ॥ ॥ ೧೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ವರ ಮಹಾಭಾರತ ಪುರಾಣದೊ । ಳರಿಮಥನ ಪಾಂಡವರು
ಸಲೆ ಬಿಲು । ಸರಳವಿದ್ಯೆಯನರಿದು ಗುರುವಿಗೆ ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯ ॥

ಭರದ ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಾ । ಪರಿಯ ಬಹುಲಪುರೀಶ
ನೊಲುಮೆಯೊ । ಳೊರವೆನೊಪ್ಪುವ ಯಕ್ಷಗಾನ ಗ್ರಂಥರೂಪ
ದಲಿ || ೧ ||

|| ೧೬ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ವಿತತಾಸ್ವಾದಶದೋಷ | ಪ್ರತತಿಯೊಳೇನಾದೊಡಂ ವಿಷಮ
ಮಿದರೊಳ್ಳಂ | ಗತಮಾಗಿದ್ಡದಂ ಬುಧ | ರತಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ತಿದ್ದಿ
ಮೆರೆಯಿಸುವದೀಕೃತಿಯಂ || ೧ ||

|| ೧೭ ||

ರಾಗ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಅನಘ ಜನಮೇಜಯನು ಕರುಣಾ | ವನಧಿ ವೈಶಂಪಾಯ
ನನಪದ | ವನಜಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ ನುಡಿದನು | ವಿನಯದಿಂದ || ೧ ||
ತಾಸಸನೆ ಮೊದಲೆಂತು ಪಾಂಡನ | ಭೂಪರಾನಿಜಕುಲಸಮಾಹಿತ |
ಚಾಪವೇದನ ಪರಿಸಿದರು ಪೇ | ಳಾಪರಿಯನು || ೨ || ರಣದೊಳಾ
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದ್ರುಪದನ | ಕೆಣಕಿ ಕೈಸೆರೆವಿಡಿದು ಗುರು ದ | ಕ್ಷಿಣಿ
ಯನಿತ್ತುದದೆಂತು ಪೇಳ್ಕುಣ | ಮಣೆಯೆ ದಯದಿ || ೩ || ಎಂದು
ಚರಣಕೆ ಮಣೆದ ರಾಯನ | ನಂದು ತಕ್ಕೈಸುತ್ತ ಮುನಿ ಗೋ |
ವಿಂದನಡಿದಾವರೆಯ ನೆನೆದಿಂ | ತೆಂದ ನೃಪಗೆ || ೪ ||

|| ೨೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ವುಣ್ಣುಚರಿತವನಿಂದು ಕುಲದವನಿ | ಪತಿಪಾಂಡು
ಪುರಿಯನುಂ ಧರೆಯನುಂ ಗಾಂಗೇಯ | ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು
ಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಯರೆಂಬ ಸತಿಯರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು || ಶತಶೃಂಗ
ಶೈಲಕೃತಂದಲ್ಲ ನೆಲಸಿದುರ್ಮ | ಸುತರೈವರಂ ಪಡೆದು ಕಿಂದಮನ
ಶಾಪದಿಂ | ಮೃತನಾಗಲಾಮಾದ್ರಿ ಸಹಗಮನ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪತಿ
ಲೋಕಮಂ ಪಡೆದಳು || ೧ ||

|| ೨೨ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ | ತರಳರೈವರು ಸಹಿತ | ನೆರೆಕುಂತಿ
ನಡೆದಳ | ಲ್ಲಿರದೆ ಕರಿಪುರಕೆ || ೧ || ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ದುರು |
ಮತಿ ಕೌರವಾದಿ ಶತ | ಸುತರು ಸಂಭವಿಸಿ ಬೆಳ | ವೃತಲಿದರ್
ರಂದು || ೨ || ಆಕೌರವರ ಜೊತೆಯೊ | ಳೀಕುಮಾರರಸಿರಿಸಿ |
ಸಾಕಿದನು ಬಿಡದೆ ಭುವ | ನೈಕಬಲ ಭೀಷ್ಮಾ || ೩ || ಸರಳವಿದೈಯ
ಕೆಲವ | ವರ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರಿಂ | ದರುಹಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ತರಳರೆ
ಲ್ಲ ರಿಗೆ || ೪ || ಮತ್ತೆ ಸಾಲದೆ ಧರೆಯೊ | ಳುತ್ತಮದ ಗುರುಗಳನು |
ಪೌತ್ರರಭಿವೃದ್ಧಿಗರ | ಸುತ್ತಿದರ್ನವನು || ೫ || ಕಂತುಪಿತನೊಲು
ಮೆಯಲಿ ಕುಂತಿ ಸಹಿತಿದರ್ತತಿ | ಸಂತೋಷದಲಿ ಸುಗುಣ |
ವಂತ ಸಾಂಡವರು || ೬ ||

|| ೨೮ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳತ್ತಲಾದ್ರೋಣನತಿದೈನ್ಯದಿಂ | ದಿರಲಾರದರ್ಥಾಶೆ
ಯಿಂದಾಸತೀಸುತ | ವೇರಸಿ ದ್ರುಪದಂ ಮಿತ್ರನೆಂದನನ ಮನೆಗೈ
ದಲಾತನತಿಗರ್ವದಿಂದ || ಜರೆಯಲೆಲೆ ಮೂಢಾತ್ಮ ಕೇಳೆನ್ನ ಶಿಷ್ಯ
ರಿಂ | ಸೆರೆವಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನನೀಧರೆಯನಪಹರಿಸುವೆಂ | ವರೆಯಬೇಡೆಂದು
ಭಾಪೆಯನಾಡಿಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂದನವನೇಂವೇಳ್ವೆನು || ೧ || ೨೯ ||

ರಾಗ ಮಾಧವಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ—ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ ಕೇಳು ಮುರಹರ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಬಂದು ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯವೆಂದೆಸೆ | ವೊಂದು ವನದೊಳಿಗಿದುರ್
ಯೋಚನೆ | ಯಿಂದ ತನ್ನ ಸತೀಸುತರಿಗವ | ನೊಂದು ದಿನವಿಂತೆಂ
ದನು || ೨ || ಹಳುವದಲಿ ಬಡತನದಿ ಕಾಲವ | ಕಳೆಯಲಾರೆನು
ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಿಸ | ಕೆಲಸವೇ ಘನ ಕಷ್ಟವಾದುದು | ತಿಳಿಯಲೆನಗೀ

ಸಮಯದಿ || ೨ || ಮಿತ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಭಾಷೆಯ | ಹೊತ್ತು
ಕೊಂಡೆನು ಖತಿಯೊಳದಕಿ | ಸ್ನೇಹದ ಗತಿ ಘನ ದರಿದ್ರದ |
ವೃತ್ತಿಗಿನ್ನೆಂಗೈವೆನು || ೩ || ಕೆರಳಿ ದ್ರುಪದಗೆ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ |
ಪರಂಗುಸುರುವದುಚಿತವಲ್ಲವು | ಮರೆಯದಿರಿಯೆನುತೊಡನೆ ಚಿಂತಿ
ಸು | ತರಿದು ಮಗುಳಂತೆಂದನು || ೪ || ಧನವ ಗಳಿಸಿದ ಹೊರತು
ಜೀವಿಸು | ವನುವನರಿಯೆನು ಪರಶುಧರನನು | ವಿನಯದಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸಿದೊಡಹುದೆಮ | ಗೆನುತ ತೋರ್ಪುದು ಚಿತ್ತಕ || ೫ || ಆತನಲ್ಲಿಗೆ
ಪೋಗಿ ನೋಡುವ | ರೀತಿಯಲಿ ನಾವೆನುತಲವರನು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದೊಡಗೊಂಡು ಗಮಿಸಿದ | ನಾತಪಸ್ವಿಯರಣ್ಯಕ || ೬ || || ೩೫ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಸುರಭಿ ಸುರತರು ಶೋಭಿಯಾಗಿದ್ದು ಮರ್ತ್ಯಪುರ | ವರಮ
ಲ್ಲ ಶಶಕಮೃಗಕುಲಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದು | ಶರದಿಂದುವಲ್ಲ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ
ತಾರಕ ಯುಕ್ತಮಾಗಿದ್ದು ಮುಖಮಲ್ಲ || ಸುರಭಿ ಶರಸಂಘಾತಿ
ಯಾಗಿದ್ದು ಕಾಮಿನಿಯ | ರಿರುಬೆಯಲ್ಲ ರಿಯಲ್ಕೆ ಚಕ್ರಯುತಮಾ
ಗಿದ್ದು | ಹರಿಹಸ್ತಮಲ್ಲಿಂತು ವರ್ಣಿಸಲ್ಕನುವಾಗಿ ತತ್ತಪೋವನ
ಮೆಸೆದುದು || ೧ || || ೩೬ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಎಲೆ ನೃಪಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಸರ್ವತ | ದೊಳಗೆ ತದ್ವನಮೆಸೆ
ವುದಲ್ಲಿಗೆ | ಕಲಶಸಂಭವಸ್ಮದಿತನ್ಮನಿಯಂಘ್ರಿಗಭಿನಮಿಸೆ ||
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದಾತನೀತನ | ನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ಬಂದ
ಕಾರ್ಯವ | ತಿಳುಹಬೇಕೆನೆ ದ್ರೋಣ ನುಡಿದನು ಭಕ್ತಿಭಾರ
ದಲಿ || ೧ || || ೩೭ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಕೇಳು ನೃಪ ಕೆಲವಿಹುದು ನಿನ್ನಲಿ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಮುನಿವರನೆ ಕೇಳಳಿದನೆನ್ನಯ | ಜನಕನದರಿದ್ರನೆಗೆ ದೀನ
ತೆ | ಜನಿಸಿರಿಸಂಸಾರ ಪೋಷಣಕೇ || ಅನುವನರಿಯದೆ ಬಂದೆನಿ
ಲ್ಲಿಗೆ | ಧನವನಿತ್ತುದ್ದರಿಸಬೇಕನ | ಗೆನುತ ನಮಿಸಲುಸುರ್ದನವ
ನದಕೆ || ೧ || ಅವನಿಯಮರರಿಗಿತ್ತು ಧನವೆ | ಲ್ಲವನು ನಿರ್ಧನ
ನಾದೆನಕಟಾ | ವಿವರಿಸುವದೇನೆನ್ನ ವಸತಿಯಲಿ || ಹವದ ಸಂಗ್ರ
ಹವಾದ ವರ ಮೈ | ಪ್ಲವ ಮಹಾ ಧನು ಬ್ರಹ್ಮಶರವಿದೆ | ವಿವುಗ
ಳನು ಕೊಂಬುದು ಸರಾಗದಲಿ || ೨ || ಕರಿಪುರಕ ನಡೆಯಲ್ಲಿ
ನೂರಾ | ವರು ನೃಪಾತ್ಮಜರಿವರವರಿಗೆ | ಗುರುವೆನಿಸಿ ಪೌ
ರ್ಯವನು ಪಡೆಯೆಂದು || ಪರಶುಧರನಾಚಾಪಶರಗಳ | ನೆರ
ಡನಿತ್ತುಪಯೋಗ ಮಂತ್ರವ | ನರುಹಿ ದ್ರೋಣನ ಕಳುಹಿಸಿದ
ನಂದು || ೩ ||

|| ೪೦ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಶರಚಾಪಗಳಂ ಕೊಂಡಾ | ತರುಣೇಸುತ ಸಹಿತ ಬೀಳು
ಕೊಂಡಲ್ಲಿಂದಂ | ಹರುಷದೊಳಾಕಲಿದ್ರೋಣಂ | ಭರದಿಂದೈತಂದ
ನಾಗಲಾಗಜವುರಿಗಂ || ೧ ||

|| ೪೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಬಂದ ದ್ರೋಣನ ಬರವ | ನಂದು ಚಾರಕರ ಮುಖ |
ದಿಂದರಿತು ಭೀಷ್ಮ ಕರ | ತಂದನಾತನನು || ೧ || ಸರುವೋಪ
ಚಾರದಲಿ | ಸುರನದಿಯ ಸುತನವನ | ಚರಣಗಳನರ್ಚಿಸುತ್ತಲೆರ
ಗುಂತಿಂತೆಂದ || ೨ || ಅವ ಕಾರಣದಿಂದ | ನೀವು ಬಂದವರಿದರ |
ಭಾವವನು ಪೇಳೆನೆನ | ಲಾವೀರ ನುಡಿದ || ೩ ||

|| ೪೪ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂಪೋತ್ತಮನೆ ನುಡಿಯ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಪರದಯಾನಿಧಿ ಕೇಳು ಪೂರ್ವದಲಿ | ನಾನೆನ್ನ ಪಿತನಲಿ |
ಸರಳವೇದವನರಿವ ಸಮಯದಲಿ || ಅರಸ ದ್ರುಪದನು ಕಲಿತನೆ
ನ್ನೊಡ | ನಿರುತಲಾವಿದ್ಯೆಗಳನದರಿಂ | ಧರೆಯೊಳರ್ಥವನೀವೆನೆನ
ಗೆಂ | ದುರುವ ಮೈತ್ರಿಯ ಬೆಳೆಸಿ ನಡೆದನು || ೧ || ಬಳಿಕ ಮತ್ತಿ
ತನಳಿದನದರಿಂದ | ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆನ್ನನು | ಬಳಲಿಸಲು ಬೆಂಡಾಗುತ
ಲ್ಲಿಂದ | ಲಲನೆಯಣುಗರು ಸಹಿತ ದ್ರುಪದನ | ಬಳಗೆ ರಾಜ್ಯಾಶೆ
ಯಲಿ ಪೋದೆನು | ಹಳಿದನಾನ್ಯಪನೆನ್ನನಲ್ಲಿಯೆ | ಕಳೆದು ಬಂದೆನು
ಮಿತ್ರಭಾವವ || ೨ || ಘನತರದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಲಿ ನಾನು | ಬಳಲು
ತ್ತಲೀಯಂ | ಗನೆಯನಣುಗನ ಸಲಹುವಂದವನು || ಮನೆದೊ
ಳರಿಯದೆ ಜಗದೊಳಾರಿಹ | ರೆನಗೆ ಗುರುತನವಿತ್ತು ಬಡತನ |
ವನು ನಿವಾರಣೆಗೈವ ದಾತ್ಯಗ | ಳೆನುತ ಹುಡುಕುತ ಬಂದೆನಿ
ಲ್ಲಿಗೆ || ೩ ||

|| ೪೭ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಅದಕೆ ನುಡಿದನು ಭೀಷ್ಮನೀ ನಗ | ರದಲಿ ನೆಲಸಿರಿ ಸಕಲ
ವಸ್ತುವ | ಸದನಸಹಿತಿತ್ತವೆನು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣಕೆ ||
ಮುದದೊಳೆನ್ನಯ ಪೌತ್ರರಿಗೆ ಪೇಳ್ವುದು ಧನುಃಶರವಿದ್ಯೆಗಳನೆನ |
ಲದಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿತ್ತ ನಾನಂದದಲಿ ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೧ || || ೪೮ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಇತ್ತಂ ಬಹುಧನವನಮಿತ | ವಸ್ತುವನಿಳೆಗೋಗಜಾದಿಗಳ
ನವಗಾತಂ || ಪತ್ನೀಸುತಸಹಿತಾ ವಿ | ಪ್ರೋತ್ತಮನತಿಶಯ ಧನಾ
ಧ್ಯನೆನಿಸಿದನಾಗಳ್ || ೧ ||

|| ೪೯ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಏನನುಸರುವೆ | ಮಾನಿನಿಯ ಚಲು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಕೇಳು ಭೀಷ್ಮನು | ಚಾರು ಲಗ್ನದಲಿ | ಸಕಲ
ಕು | ಮಾರರನು ಕುಂಭಜನಿಗೊಪ್ಪಿಸೆ | ಭೂರಿ ವಿಭವದಲಿ | ಗರು
ಡಿಯ | ಮೂರುವರೆಯೋಜನದ ಬಹು ನಿ | ಸ್ತಾರದಳತೆಯಲಿ ||
ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಭೈರವಿಯ ವಿಗ್ರಹವ ವಿರಚಿಸು | ತೋರಣದೊಳಲ್ಲಿ |
ಸರ್ವರು | ಸೇರಿ ಸಾವಿರ ಕುರಿಯ ಹೊಯ್ಕಿತ | ಧೀರಿ ಕಾಳಿಯ
ಪೂಜೆಯನು ಹದಿ | ನಾರು ತರದುಸಚಾರದಲಿ ಗೈ | ದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ
ದರು ಪಾಡುತ್ತ || ೧ ||

|| ೫೦ ||

ರಾಗ ದನಕಾರ, ತ್ರಿಸ್ತುಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಸುಳಿಗುರುಳಿನನಿಟ್ಟಿಸೆಲ್ಲಂಗಳ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಚಂಡಿಯ ಚಾಮುಂಡಿಯ ಭೀಕರ | ಚಂಡಾಸುರ ವಿಗ್ರಹ
ಮಿಂಡನೆ | ಚಂಡಾಂಶುವಿಕಾಶೆ | ಮಿಲನಾಶೆ || ಮಿಲನಾಶೆಯನುಗ್ರಹ
ಸೆನ್ನತ | ಚಂಡಿಕೆಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರು || ಶೋಭಾನೆ || ೧ || ಶಂಕರಿ
ಶರ್ವಾಣಿ ಮಹಾಘ ಭ | ಯಂಕರಿ ಘನ ಮಡದಾಬ್ಬ ಮ | ಹಾಂ
ಕುಶ ಶೋಭಿತೆಯೇ | ಗುಣವತಿಯೇ || ಗುಣವತಿ ನೀನೊಲೆಯೆಮ
ಗೆನ್ನತ | ಶಂಕರಿಗಾರತಿಯ | ಬೆಳಗಿದರು || ೨ || ಕಾಳಿಯ ಕಲ್ಪಾಂತ
ಜಗತ್ರಯ | ಕೋಲಾಹಲೆಯೆಮ್ಮಭಿಲಾಷೆಯ | ಪಾಲಿಸು ನೀ
ನೆಂದು | ಮನದಂದು || ಮನದಂದೆಲ್ಲರು ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ | ಕಾಳಿಯು
ಜಾಯೆ ರಿದು | ನುಡಿದಳು || ಶೋಭಾನೆ || ೩ ||

|| ೫೩ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಚದುರೆ ಚಂಪಕಸುನಾಸೆ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಮೆಚಿದೆ ಮೆಚಿದೆ ನಿಮ್ಮ | ನಿಶಲದ ಭಕ್ತಿಗಿನ್ನು | ನಚಿನ
ಭಕ್ತರು ನೀವು | ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿಂದಲೇನು || ೧ || ತಿಳಿದೆ ನಿಮ್ಮ

ಮನವನಿನ್ನು | ಸಲಿಸಿಕೊಡುವೆನಿಷ್ಟವನ್ನು | ಕೆಲವು ದಿವಸದೊ
ಳಗೆ ನಾನು | ನಲವಿನಿಂದಲೆಲ್ಲವನ್ನು || ೨ || ಎಷ್ಟು ಧೀರರಾದ
ರೇನು | ಬಿಟ್ಟರೆ ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು | ಕೆಟ್ಟುಪೋದರೊಳೆಂದು |
ಧಿಟ್ಟು ಕಾಳಿ ನುಡಿದಳೆಂದು || ೩ ||

|| ೫೬ ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ದ್ವಿಜಕುಲ | ತಿಲಕ ದ್ರೋಣನು
ಚಾಪವೇದವ | ನೊಲಿದು ಸಕಲ ಕುಮಾರವರ್ಗಕ | ಕಲಿಸಲಾ
ರಂಭಿಸಿದನು || ೧ || ಈವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ತ ದೇಶವ | ನಾವರಿಸೆ ವಿದ್ಯಾ
ರ್ಥಿಗಳು ಬಲು | ರೀವಿಯಲಿ ಬಂದಿಭವುರಿಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದರಾ
ಚಾರ್ಯನ || ೨ ||

|| ೫೭ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳೆ ಬಾಲ್ಯದೊಳ್ ಕುಂತಿ ಮುನಿಮಂತ್ರನುಂ |
ಪರಿಕಿಸಲ್ ಭಜಿಸಿ ರವಿಯಿಂ ಕರ್ಣನಂ ಪಡೆದು | ಭರದ ನಾಚಿಕೆ
ಯಿಂದ ನದಿಗಿತ್ತು ನಡೆಯಲಧಿರಥನೆಂಬ ಸೂತನಲ್ಲಿ || ಬರುತ
ಕಂಡಾತನಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ರಾಧೆಯಂ | ಬರಿಸಿ ಸಹಿತಾನದೀತೀ
ರದ ನಿಜಾಲಯದೊ | ಳಿರುತ ಪಾಲಿಸಲವಂ ಯವ್ಮನದೊಳಸ್ತ
ವಿದ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಪೊರಟನು || ೧ ||

|| ೫೮ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಬಳಿಕ ಭಾರ್ಗವನಲ್ಲಿ | ಬಿಲುವಿದೈಗಲಿತು ನಿ | ಪ್ಪಲವಾಗ
ಲದನಿಭವುರದಿ || ಕಲಿಸುವ ವಾರ್ತೆಯ | ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಗೈತಂದ | ನೊಲ
ವಿಂದ ಕರ್ಣನು ಭರದಿ || ೧ || ಬಂದು ಕುಂಭಜನಿಗೆ | ವಂದಿಸಿ
ತರಳರ | ಬೃಂದವ ಪೊಗಲಿದಿರಿದರ್ || ಅಂಥ ನೃಪಾತ್ಮಜ | ನಂದು
ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ | ಚಂದದಿಂದವನ ಮನ್ನಿಸಿದ || ೨ || ದಿನದಿನದಲಿ

ಕರ್ಣ | ನನುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಭೀಮಾ | ಜುನರ ಗರ್ವವನೀತನಿಂದ ||
ಹನನಗೈಸುವೆನೆಂಬ | ಮನದೊಳಾತನ ಮಿತ್ರ | ತನವ ಕೌರವನು
ಸಾಧಿಸಿದ || ೩ || ನಗೆನುಡಿಯಾಟಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಜನಾ | ದಿಗಳ
ಲೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರವರು || ಅಗಲದೆ ಸರ್ವ ಕಾ | ಯಗಳಲೊಂದಾ
ದರು | ಸೊಗಸಿಂದ ಕರ್ಣ ಕೌರವರು || ೪ || || ೬೩ ||

ವಾರ್ಥಿಕ.

ಸಕಲ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ವೈದಿಕದ ಲೌಕಿಕದ | ಸಕಲ ಮಂ
ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ರಥ ಕರಿ ಮಹಾಶ್ವಾದಿ | ಸಕಲ ವಾಹನಗಳಾಜಿಯ
ಮಹಾವ್ರೂಹರಚನೆಯ ಶಬ್ದವೇಧಿತದ || ಸಕಲ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಮಾಯ
ಕಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳ | ಸಕಲ ಭೇದಂಗಳಂ ಜಲತಿಖಿಸ್ತಂಭಾದಿ |
ಸಕಲ ನೃಪಸನ್ನಾಹಗಳನಾನ್ಯಪಾತ್ರಜರ್ಗರುಹಿದಂ ಗುರು ಕ್ರಮ
ದೊಳು || ೧ || ಅವರೊಳಿಂದ್ರಜನಖಿಲ ಗುಣಗಳೊಳ್ಕುಂಭ ಸಂ |
ಭವನ ಮನಮಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತ್ತ ಬರೆ ದ್ರುಪದನಾ | ಹವಕಿವನೆ ಯೆಂ
ದರಿತು ನಿತ್ಯದೊಳ್ತನ್ನಖಿಲ ಗೂಢ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ || ಅವನಿಗರು
ಹುತ ನೀನೆ ಜಗದೇಕವೀರನಾ | ಗುವೆಯೆಂದು ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮ
ತೀರ್ಪುಮೆಂಬುತ್ತಮಾ | ಸ್ತವನಿತ್ತನರ್ಜುನಂ ಸಕಲನೃಪಸುತ
ತಿರೋಮಣಿಯಾಗಿ ರಂಜಿಸಿದನು || ೨ || || ೬೪ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಒಂದು ದಿವಸದೊಳ | ಗಂದದಿ ಕುರುಪಾಂಡು | ನಂದನರೆಲ್ಲ
ವರು || ಒಂದಾಗಿ ಗುರುಪಾದ | ವೃಂದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳ್ತಂದಿಸು
ತಿಂತೆಂದರು || ೧ || ಕಾಡೊಳು ಮೃಗಬೇಟೆ | ಯಾಡುವ ಮಾನಸ |
ಮೂಡಿದುದೆಮಗೆ ನೀವು || ನೀಡಿರಪ್ಪಣೆಯನ್ನು | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವು
ನಿಮ್ಮ | ಗಾಢದಿ ಬಹೆವು ನಾವು || ೨ || ದುಷ್ಟಮೃಗಂಗಳ |

ಥಟ್ಟನ್ನೆ ಕೊಲುವೆವು | ಶಿಷ್ಯಮೃಗಂಗಳನು || ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲವ |
 ರೊಟ್ಟಾಗಿ ಬರುವೆವು | ಥಟ್ಟನೆ ಕಳುಹಿರಿನ್ನು || ೩ || ಕೇಸರಿ
 ಮುಂತಾದ | ರಾಶಿ ಮೃಗೌಘನ | ಡೈಸುತ್ತಲೈತಂದರು || ನಾಶ
 ಗೈದಪೆವದ | ನಾಶೀರ್ವಾದವ ಮಾಡಿ | ರೀಸಮಯದೊಳೆಂದರು ||
 || ೪ || ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವುಂ | ಟಾಗುವದಾದರೆ | ಪೋಗಿ ಬನ್ನಿರಿ
 ಪುರಿಗೆ || ಆಗಲಿ ವಿಜಯ ಸ | ರಾಗದಿ ನಿಮಗೆಂದ | ನಾಗುರು ಶಿಷ್ಯ
 ರಿಗೆ || ೫ || ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಯಾಂತು | ಶರಚಾಪ ಖಡ್ಗಾದಿ | ಸರುವ
 ಶಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿ || ಅರಸುಕುವಾರರು | ಪೊರಮಟ್ಟರಡವಿಗೆ |
 ಪುರದಿಂದ ಪಡೆವೆರಿಸಿ || ೬ || || ೭ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಏನೆಂಬೆನು ನೃಪಸೂನುಗಳುರುತರ || ಎಂಬಂತೆ)

ಭೂರಮಣನೆ ಕೇ | ಲೋ ರಣದಲಿ ಕಾಂ | ತಾರವನೈದಿ
 ಕು | ಮಾರರು ಕರಿಕಂ | ತೀರವಮುಖಮೃಗ | ವಾರದ ಜೀವವ |
 ಜಾರಿಸುತ್ತೈದಿದ | ರಾರುಭಟಿಸುತಾ || ಏನನೆಂಬೆ || ೧ || ಝಡಿಝಡಿ
 ಬಡಿಬಡಿ | ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಕಡಿಕಡಿ | ತಡೆತಡೆ ನಡೆನಡೆ | ಕೆಡೆಕೆಡೆ ಬಿಡೆ
 ಬಿಡೆ | ಫಡಫಡ ತೊಡುತೊಡು | ಹೊಡೆಹೊಡೆ ಬಿಡೆನುತ | ನಡೆ
 ದರು ಬೀರೊಂ | ದಡವಿಗೆ ಭರದಿ || ಏನನೆಂಬೆ || ೨ || || ೩ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಜನಪ ಕೇಳದುನಿಪಾದಾರಣ್ಯಪೊಡೆಯನಾ | ವನಕೇಕಲ
 ವ್ಯಾಂಕಶಬರನವನಾದ್ರೋಣ | ಮುನಿಯನಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಕಾಶ್ರಯಿಸ
 ಲಾತನದಕೊಪ್ಪದಿರಲಾವೀರನ || ಅನುವಾದ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ
 ಪೂಜಿಸುತ ನಿಜ | ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಪಡೆದು ಸಿಜಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದ |

ವನಚರರನೊಡಗೊಂಡು ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತೈತಂದನಾದಿನದೊ
ಳಲ್ಲಿ || ೧ || || ೭೪ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತೈದಿದನು : ಎಂಬಂತೆ.)

ಮುದದಿಂದ ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡಿದನು | ಕೈರಾತಭಟನು |
ಮುದದಿಂದ ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡಿದನು || ಪಲ್ಲ || ಒದರಿದ ಕೆದ
ರಿದ | ಹೆದರಿದ ಪ್ರದುಗಿದಿ | ರೊದಗಿದ ಮದಮೃಗ | ದುದರವ
ಬಗೆದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾನಾವರ್ಣದ ಶ್ತಾನಗಳನು ಮದ | ದಾನೆ
ಕುದುರೆಗಳ | ನಾನಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾ || ೧ || ಅಲ್ಲಿ ದೆಯಲ್ಲಿ ದೆ | ಯಲ್ಲಿ ದೆ
ಕೊಲ್ಲಿಂ | ದೆಲ್ಲರು ಗುಲ್ಲಿನ | ಸೊಲ್ಲಿ ಡಲಲ್ಲಿ || ೨ || ಝಗಝಗ
ಝಗಿಸುವ | ಹೊಗರುಗಣೆಗಳನು | ತೆಗೆತೆಗೆದ.ಗಿವ್ರತ | ಮೃಗ
ಗಳೆಗೆಸುತ್ತಾ || ೩ || || ೭೫ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಇತ್ತಲ್ಕುರುಪಾಂಡವರೆಸ | ಗುತ್ತಿಹ ಮೃಗಬೇಟೆಯಂ |
ಪರಿಕ್ರಿಸ್ತುತವರೊಳ್ || ಸತ್ತೋನ್ನತ ವಿಜಯಂ ಮುಂ | ದೊತ್ತಿ
ಬರಲ್ಕಂಡು ಶಬರಪತಿಯವಗೆಂದಂ || ೧ || || ೭೬ ||

ರಾಗ ಪಂತುನರಾಳಿ, ಮುಟ್ಟಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಆರೆತೋ ನೃಪಾಲಕುವರನೇ || ಎಂಬಂತೆ)

ಪೂತುರೇ ಕುಮಾರ ವೀರನೇ | ಭಳಿರೆಮಝರೆ | ಪೂತುರೇ
ಕುಮಾರ ವೀರನೇ || ಪಲ್ಲ || ರೀತಿಯಿಂದ ಸಕಲ ಬಲ ಸ |
ಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಮಿಗವ | ಘಾತಿಸುತ್ತಲಿದ್ಗ ಸನ್ನ | ಸಾತಿಶ
ಯದ ರೂಪದಿಂದ || ಜಾತವಾಯ್ತು ಹರುಷವೆನ್ನೊಳು | ನೀನದಾವ |
ಭೂತಳೇಶನಣುಗನಿಳೆಯೊಳು | ಯಂಬುದೊಂದು | ಮಾತುರಗ

ಪೇಳು ಹಿತದೊಳು || ಭಳಿರೆ ಮರುರೆ | ಪೂತುರೇ ಕುಮಾರ ನೀ
 ರನೇ || ೧ || ಹುಲು ಕಿರಾತ ನೀನು ಬಹಳ | ಸಲುಗೆಯಿಂದಲೀಗ
 ಲೆನ್ನ | ಕುಲವ ಕೇಳೈಯಿದರೊಳಾವ | ಫಲವದಾದರಾಗಲಿಂದು ||
 ಕುಲಜ ಪಾಂಡುರಾಯನಣುಗನು | ನಾನು ಲೋಕ | ದೊಳಗೆ
 ಪಾರ್ಥನೆಂಬರೆನ್ನನು | ನೀನಪಾರು | ತಿಳುಹು ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಪರಿಯ
 ನು || ಭಳಿರೆ ಮರುರೆ | ಪೂತುರೇ ಕಿರಾತರೊಡೆಯನೇ || ೨ || ಕನಕ
 ಧನ್ಮನೆಂಬ ಶಬರ | ಜನವರೇಣ್ಯನಣುಗ ನಾನು | ಘನಬಲಾಡ್ಯನೇ
 ಕಲವ್ಯ | ನೆನಿಸ ಪೆಸರೊಳೀನಿಪಾದ || ವನದ ಧೀಶನಾಗಿ ಮೆರೆವೆನು |
 ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗೆನಗೆ ವೀರ ಕುಂಭಜಾತನು | ಗುರುವಿಶೇಷ | ವೆನುವ
 ದೇನು ಕೇಳು ಮಾತನು || ಭಳಿರೆ ಮರುರೆ | ಪೂತುರೇ ಕುಮಾರ
 ವೀರನೇ || ೩ ||

|| ೪೦ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಮರುಳ ಕಿರಾತ ಕೇಳೋ | ದ್ರೋಣನು ನಿನ್ನ | ಗುರುವೆನ್ನ
 ಬೇಡೆನ್ನೊಳು || ಸರುವ ವಿದ್ಯೆಯನೆಮ | ಗರುಹುತೆಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ |
 ಯಿರುವನಾಗುರುವೆಂದನು || ೧ || ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದ್ರೋಣನು | ಸಂ
 ತೋಷದೊ | ಳೆಮ್ಮಂಥ ತಿಷ್ಯರನು || ನಲೈಯೊಳುಪದೇಶ | ಧರ್ಮದಿ
 ಸಲಹಿದ | ರುಮ್ಮಳವೇನೆಂದನು || ೨ || ಆಗುರುವರಗೆ ನೀನು |
 ಒಪ್ಪುವ ತಿಷ್ಯ | ನಾಗಿಪ್ಪುದಾದರಿನ್ನು || ಕೈಗುಣವನು ತೋರಿ |
 ಸೀಗ ಸಂಗರಕಿದಿ | ರಾಗಿ ನೀನೆನಗೆಂದನು || ೩ || ತರಳನಾಗಿರುವೆ
 ನೀನು | ಯನ್ನಾಜಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಂದರಿನ್ನು || ಹರಣದಾಶೆಯೊ
 ಳೋಡ | ದಿರುವೆಯ ಪೇಳೆನೆ | ಕರಳುತರ್ಜುನನೆಂದನು || ೪ || ಹಳು
 ವದ ಮೃಗಗಳನು | ಕೊಲ್ಲುವ ಬೇಡ | ಗಳುಕುವ ಭಟನೆ ನಾನು ||
 ತಲೆಗಡರಿದ ಗರ್ವ | ಬಲದೊಳಿಂತಾಡಿದೆ | ನಿಲಿಸುವೆನಿದನೆಂದನು ||
 || ೫ || ತರಳ ನೀನೆಂದು ನಾನು ನೀತಿಯ ಮಾತ | ನೊರೆದರೆ

ನೀನದನು || ಅರಿಯದೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ | ನೋರೆವೆಯ ನೋಡೆಂದು | ಬಿರು
ಸರಳುಗಳೆಚ್ಚನು || ೬ || ಹುಲು ಬಾಣದೊಡೆಯಿಂದ | ಕಾದಿದ
ರೇನು | ಫಲವಿಲ್ಲ ದ್ರೋಣನಿಂದ || ಗಳಿಸಿರ್ಪ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ | ಗಳ
ನುಗಿನೋಡುವೆ | ನಳುಕಬೇಡೆನುತೇಚ್ಚನು || ೭ || ಅಂಥಾ ಸಮರ್ಥ
ನೀನು | ಆಗಿದರ್ | ನಿಂತುನೋಡಾಚಿಗಿನ್ನು || ಅಂತರಗೊಡೆನೆಂದು |
ತಾಂತವಕದೊಳಸ್ತ್ರ | ಮಂತೆಗೆದೊಡೆಯನು || ೮ || || ೮೯ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ತೆಗೆದನಾಶಬರೇಂದ್ರನಸ್ತ್ರ | ಳಿಗಳನಹಿತಿಖಿ ತಿಮಿರನೀರದ |
ನಗಕುಲಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಸಲಾಗಿ || ವಿಗಡನರ್ಜುನ
ಗರುಡವಾರುಣ | ಗಗನಮಣಿಪವಮಾನ ವಜ್ರಾ | ದಿಗಳನೆಚ್ಚು ಪ
ಶಮಿಸಲಾಕೈರಾತನಂತೆಂದ || ೧ || || ೯೦ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಛಾಟೆ— ಭಳಿಭಳಿರಲವೋ ಶಭಾಸು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಭಳಿರೆ ನೃಪಾಲಕುಮಾರ | ನಿನ | ಗೊಲಿದಿಹನಾಗುರುವೀರ ||
ತಿಳಿದೆನೆನುತ ಬೊಬ್ಬರಿದು | ಕೂ | ರಲಗುಗಳೆಚ್ಚನು ಮುಳಿದು ||
|| ೧ || ವಿಧವಿಧ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ | ಮೆ | ಚಿ ದೆ ನಿನಗಿರಲಿಂದಿನಲಿ ||
ಗದೆ ಖಡ್ಗಗಾದಿಗಳಿಂದ | ನೀ | ನೊದಗಿದಡರಿದವೆನೆಂದ || ೨ || ಆಗಲಿ
ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಲಿ | ಅನು | ವಾಗುವೆನೆನುತೊದಗಿನಲಿ || ಆಘನ ಖಡ್ಗ
ಗದಾದಿ | ರಣ | ಯೋಗವ ತೋರ್ದನು ಭರದಿ || ೩ || ಭಳಿರೆನುತೆ
ನಿಸಿ ಕೊಳುತ್ತ್ತಾ | ದೆಸೆ | ಮೊಳಗುವೊಲಾಭಟಸುತ್ತಾ || ಹಲವಂಗದಿ
ಹಳಚಿದರು | ತ | ಮೊಳಗವರೀರ್ವರು ಭಟರು || ೪ || ಮೆಚ್ಚು ವ
ನರ್ಜುನಗವನು | ಮನ | ಮೆಚ್ಚು ವನವಗರ್ಜುನನು || ನಿಶ್ಚಲ ಧೈ
ರ್ಯವನಾಂತು | ತ | ಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಯೊಳೊದಗಿದರಿಂತು || ೫ || || ೯೫ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳೊಪದಿಂ ಬಾಹುಪ್ರತಾಪದಿಂ | ತರುಬಿ ಹೊಯ್ದಾ
ಡುತಿರಲವರದಂ ನೋಡುತಿರ | ದುರುಬಿ ಬಲಯುಗಳಮಂಜದೆ
ಮುಳಿದು ಜಗಳಮಂ ತೊಡಗೆ ಶಂಕಿಸಿ ಯಮಜನು || ಪರಿಣಾಮದಂ
ದಮಂ ಕಲಹಸಂಬಂಧಮಂ | ಮುರಿಯದಿರಲಾಗದಿಂದೆನುತೈದಿ
ಬೇಗದಿಂ | ನರನನೊತ್ತಾಯದಿಂ ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಾಯದಿಂ ಶಬರೇಂದ್ರ
ಗಿಂತೆಂದನು || ೧ ||

|| ೯೬ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಕೈರಾತರಾಜ ಕೇಳೆ | ಸೈರಿಸು ಕೋಪವ | ಭಾರಿಯ ಭಟ
ನೀನೂ ನರನು || ವಿರಾಧಿನೀರ ನಿ | ಮಿತ್ರವರ ಸಂಗ್ರಾಮ | ತೀರ
ದೆಂದಿಗು ಕಂಡೆನಿದನು || ೧ || ಧುರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಿಂ | ದಿರುಗು
ವದುಚಿತವ | ಲ್ಲರಿತಿರ್ಪೆನಾದರೇನಿಂದು || ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಸಂ |
ಗರಗೈಯೆ ಸಂದರ್ಭ | ಸರಿಯಲ್ಲ ಮೆಮಗೆ ಕೇಳಿಂದು || ೨ || ಗುರು
ತಿಷ್ಯತನಗಳ | ಪರಿಕಿಸಿದಪೆನೆಂಬ | ಗರುವವೇಕೆಮ್ಮ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ||
ತರಳನುಕ್ತಿಯಲಿಂತು | ಮರಣಾಂತದವಧಿಯ | ಧುರವೇಕೆ ಶಬರ
ಪೇಳ್ಳಿನಗೆ || ೩ || ಹೊಂದಿದ ವೈರವೇ | ನೊಂದಿಲ್ಲದೀರಿತಿ |
ಯಿಂದ ಕಾದಿದರಿನ್ನು ನಮಗೆ || ಅಂದವೇ ಕೇಳ್ವರೇನೆಂದು ಪೇಳ್ವ
ದು ಲೋಕ | ವೆಂದು ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದನವಗೇ || ೪ || || ೧೦೦ ||

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಎನಲವನುಸುರಿದ | ವನಿತೆಯನಾಬಡ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎನೆಕೇಳುತ್ತಲಾ | ವನಚರನೀತನು | ಘನ ಧಾರ್ಮಿಕ
ನೆಂದು || ಮನದೊಳಗರಿವ್ರತ | ಮುನಿಸನು ಬಿಡುತ | ಜುಫನ
ಧರ್ಮಜರಿಗೆ | ವಿನಯದಿ ನುಡಿದನು || ೧ || ಕ್ರೋಧದೊಳಮಗಿನಿ |

ತಾದುದು ಭಾವಿಸೆ | ಸಾಧುಗಳೈ ನೀವು || ಭೇದವನೆಣಿಸದಿ |
 ರೈದಿರಿ ಸಕಲರು | ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದತಿ | ಮೋದದೊಳೆಂದನು || ೧ ||
 ಬಳಿಕಾತನು ನಿಜ | ನಿಲಯಕೆ ಶಬರರ | ಬಲಸಹಿತ್ತೈದಿದನು ||
 ಚಳಕದೊಳಾಶತಿ | ಕುಲದ ಕುಮಾರರು | ನಲಿವುತ ತಮ್ಮ
 ಯ | ಪೊಳಲನು ಸಾರ್ಧರು || ೨ || || ೧೦೩ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಧರಣಿಪ ಕೇಳೈತಂದಾ | ಸುರಪತಿಸುಕುಮಾರ | ಪಾರ್ಥ
 ನತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಂ || ಕರಗಳನೆರಡಂಜೋಡಿಸಿ | ಗರುಡಿಯ ಗುರು
 ವಿರ ಕುಂಭಸುತಗಿಂತೆಂದಂ || ೧ || || ೧೦೪ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಶ್ರೀಮನೋಹರ | ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಲಾಲಿಸೆನ್ನಯ ಮಾತ ವಿಖ್ಯಾತ || ತೀಲಸಮಸ್ತಿತ ಗುರು
 ಕುಂಭಜಾತ || ಪಲ್ಲ || ಸರುವ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನ ಕಲಿಸಿದರೆಮಗಿನ್ನು |
 ಸರಳ ಕೈವಾರದೊಳೆನಗೆಣೆಯಾದ || ಪುರುಷರೆ ಯಿಲ್ಲೆಂದು | ಪೇಳೆ
 ಯಿಮೊದಲದು | ಬರಿಯ ಭಾಷಣವೆಂದು | ಚಿತ್ತದೊಳರಿವುದು || ೧ ||
 ವನದೊಳಗೋರ್ವನು | ವಾಸಗೈದಿರುವನು | ಘನ ಬಲವಂತನು |
 ಶಬರಕುಲಜನು || ಎನಗವನೆಸುಗೆಯ ಚಳಕದ ರೀತಿಯ | ಅನುಪ
 ಮನಹನೆಂದು | ತೋರಿತು ಮನಕಿಂದು || ೨ || ಕನಕಧನ್ವಜನಂತೆ |
 ಏಕಲವ್ಯಕನಂತೆ | ತನಗಸ್ತ್ರವಿದ್ಯದ ಮಂತ್ರ ನಿನ್ನಿಂದ || ಮನನ
 ವಾಯ್ತಂದನಾ | ಶಬರನೆಂದಾತನ | ನನುಸರಿಸಿದೆಯೈ | ದಯದಿ
 ಪೇಳೆಲೆ ಜೀಯ || ೩ || || ೧೦೫ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ನರನೆ ನೀನೇಕೆ ಭ್ರಮೆಯಾದೆ ಸುರಗಿಯ ಬಿಸುಟು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎನೆಕೇಳ್ವು ಗುರು ತನ್ನ । ಮನದೊಳುಸುರಿದ ದ್ರುಪದ ।
ಜನಪನನುವರಕೆ ನರನೆಂದು || ಅನುವನರಿದಿಹೆನದಕೆ । ಜನಿಸು
ವದು ವಿಘ್ನನೀ । ತನಿಗೆ ಸಮಬಲನಿದರಂದು || ೧ || ಒಂದುಪಾ
ಯದೊಳವನ । ನಂದಗಡಿಸುವದೆ ಗುಣ । ವೆಂದು ವಿಜಯಗೆ ಪೇಳ್ವ
ನೆನಗೆ || ಇಂದು ನೀ ನುಡಿದ ನುಡಿ । ಸಂದೇಹವಾಯಿತೇ ।
ನೆಂದುಪೇಳುವೆನಯ್ಯ ನಿನಗೆ || ೨ || ಇನಿತಿದೆಲ್ಲವನವನ । ಮನೆ
ಗೈದಿ ತಿಳಿಯಬೇ । ಕೆನುತಲಾಪಾಕಶಾಸನಿಯ || ಅನುವರಿದು ಕರ
ಕೊಂಡು । ಘನ ಜವದೊಳ್ಳಿದಿದನು । ಕನಕಧನ್ಯನ ಮಗನ
ಮನೆಯ || ೩ || || ೧೧೦ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ವಲ್ಲಭೇ ಕೇಳಿಂಥ ಮಾತ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಬಂದ ದ್ರೋಣ ಪಾರ್ಥರಿಗಾ । ನಂದದಿಂದಾಸನವನಿತ್ತು ।
ವಂದಿಸಿ ಸರ್ವೋಪಚಾರ । ದಿಂದ ಗುರುವನು || ನಿಂದು ಪೂಜಿ
ಗೈದು ಭಕ್ತಿ । ಯಿಂದ ಸಿಮ್ಮಾಗಮನವೇನು । ಚಂದದಿಂದ ಪೇಳಿ
ರೆಂದ । ನಂದು ಶಬರನು || ೧ || ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು । ಬಲ್ಲಿದ
ನೆಂದೆಂಬೀವಾರ್ತೆ । ಯಲ್ಲವನ್ನ ಕೇಳಿ ಬಂದೆ । ವಿಲ್ಲಿ ಲಾಲಿಸು ||
ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣ । ನಲ್ಲಿಗೈದಿ ಚಾಪವೇದ । ವೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆ
ಪೇಳ್ವುದೆಂದ । ನಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನು || ೨ || ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿ
ಯನ್ನು । ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಲದರೊ । ಳರಿದೆನಸ್ತವೇದಗಳನು ।
ತರದೊಳೆಂದನೂ || ಸರಿಯಿದಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ನಾವು । ಗುರುಗಳಾದೆ
ವೆಮಗೆ ನೀನು । ಹರುಷದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆಯನುತೆರುವುದೆಂದನೂ ||
|| ೩ || ಏನ ಕೇಳ್ವಿರದನು ನಿಮಗೆ । ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ಕೊಡುವೆ ।

ನೂನವಿಲ್ಲಿ ದೆಂದು ನುಡಿದ | ಕಾನನೇಂದ್ರನು || ನಾನು ಕೇಳಿ ವಸ್ತು
ವನ್ನು | ನೀನು ಕೊಡದೆ ಪ್ರೋದೆಯಾದ | ರೇನಮಾಳ್ವೆನೆನ್ನ ವಚನ
ಹಾನಿಗೊಂದನೂ || ೪ ||

|| ೧೧೪ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ನುಡಿಯನು ಮೀರಿದ | ಕೆಡುಕನ ಹೊರುವುದೆ | ಪ್ರೋಡವಿಯು
ಗುರುರಾಯಾ || ಸುಡದೆ ಮಹಾಘವು | ನುಡಿ ನಿನ್ನಿಪ್ಪುವ | ತಡೆಯ
ದೆನಗೆ ಜೀಯ || ೧ || ಸುರಗಿರಿ ಜರಿಯಲಿ | ಧರಣಿಯ ಮುಸುಕಲಿ |
ಶರನಿಧಿ ಶಿವನಾಣೆ || ಎರಡಾಡುವೆನೆಂ | ದರಿಯದಿರೆಲೆ ಶುಭ | ಚರಿ
ತನೆ ನಿನ್ನಾಣೆ || ೨ || ಮನದೊಳಗಿರುವದ | ನೆನಗುಸುರುವದಿ | ನ್ನಿನ
ಲಾತನ ನುಡಿಗೆ || ಮನವೊಲಿದದನ | ಜುಫನನಿಗೆ ತೋರುತ | ಮುನಿ
ಯುಸುರಿದನವಗೆ || ೩ ||

|| ೧೧೫ ||

ಭಾವಿನಿ.

ವನಚರೇಶ್ವರ ಲಾಲಿಸೈ ನೀ | ನನಘಮತಿಯಹುದಾದರಿ
ತ್ತಪು | ದೆನಗೆ ನಿನ್ನಯ ಬಲದ ಹಸ್ತದ ಹೆಬ್ಬೆರಳನರಿದು || ಘನ
ತರದ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿದೇ ಯೆಂ | ದೆನಲು ತಲೆಯನು ತೂಗಿ ಭಾವುರೆ |
ಯೆನುತ ಖಾತಿಯನುಂಗಿ ನುಡಿದನು ಶಬರನಾತಂಗ || ೧ || || ೧೧೬ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಆಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ— ಏನಿದೂ | ಸೀತೆ | ಏನಿದೂ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಏನಿದೂ | ಸ್ಮಾಮಿ | ಏನಿದೂ || ವಲ್ಲ || ಏನಿದು ನಿಮ್ಮಯ
ಮಾತ ಕೇಳ್ದೆನಗೆ | ಆನಂದವಾಯ್ತುಣೆಗಾಣೆನು ನಿನಗೆ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಕುಲದೊಳುತ್ತಮ ಭರದ್ವಾಜನಂದನನು | ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ವೇದವೇದಾಂ
ಗವೆಲ್ಲವನು || ಕಲುಮುಷರಹಿತ ನೀನೆಂದರಿತಿಹೆನು | ಕಲಿತೆಯಾವ
ಲ್ಲಿಂಥಾ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವನು || ೧ || ಸರಳವಿದ್ದೆಗೆ ನೀಚನೆಂದೆನ್ನ

ನೀನು । ಜರೆದರು ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನಾನು ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ
ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನು । ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಗೈದೆ ಭಳೆರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ॥
॥ ೨ ॥ ಮನವೆಂತು ಬಂತು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಕೆ । ನಿನಗೇತಕೆನ್ನ
ಹೆಬ್ಬೆರಳು ನೋಡಲಿಕೆ ॥ ಎಸಿತಪರಾಧಗೈದವ ನಾನು ಹೇಳು ।
ತನುವೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುವೆನು ಕೇಳು ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೨೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ—ಹರಿಯೆ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಮರೆಹೊಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ॥ ಎಂಬಂತೆ.)

ಎನುತ ಹೆಬ್ಬೆರಳ ಮಿಂ । ಡನವನಾರಂಭಿಸ । ಲನಿತರೊ
ಳ್ಳೊಡ್ಡನಾತನ ಕೈಯ ಹಿಡಿದು ॥ ವನದ ಪಾಲಕನೆ ನೀ । ನನು
ತಾಪಗೊಳಬೇಡ । ನಿನಗೊಂದನೊರೆವೆ ಕೇಳೆನುತ ಮತ್ತೆಂದ ॥ ೧ ॥
ನೆರೆನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ । ಪರಿಕಿಸಲೈತಂದು । ಬೆರಳ ಬೇಡಿದೆನು ಕ ।
ತ್ತರಿಸಬೇಡದನು ॥ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿನ್ನ । ಸರಿಯಾದ ಭಟರಿಲ್ಲ ।
ವರಿತೆನು ಸಾಕೆನ್ನ । ಲೊರದನಾಶಬರ ॥ ೨ ॥ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ
ಮಿಾರಿ । ನಡೆವವನಲ್ಲೆಂದು । ಕಡಿದು ಬೆರಳ ದ್ರೋಣ । ನಡಿಯ
ಮುಂದಿರಿಸಿ ॥ ಪೊಡಮಟ್ಟನಾತನ । ದೃಢದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ । ಪಿಡಿ
ದೆತ್ತು ತಿಂತೆಂದ । ನೊಡನೆ ಕುಂಭಜನು ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೨೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಏಕಲವ್ಯಕನೆ ಕೇಳಿಂತೆಯಿಂ ನೋಯದಿರ್ । ಲೋಕದೊಳ್ಳಿ
ನ್ನಂತೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಮಂತರಂ । ನಾಕಾಣೆನದರಿಂದ ನಿನಗುತ್ತರೋತ್ತ
ರಂ ತಪ್ಪದಾಗಲಿಯೆನುತ್ತಾ ॥ ಆಕುಂಭಜಾತನಾಶೀರ್ವಾದಮಂ ಗೈ
ವು । ತಾಕಿರಾತೇಶ್ವರನನೊಡಬಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು । ಲೋಕೈಕವೀರ
ಫಲ್ಲು ನ ಸಹಿತ ಬಂದು ನಿಜಪುರಿಗಾತನಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥ ॥ ೧೨೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎನಗೆ ಶಬರನು ತಿಷ್ಠನೆಂತೆಂ । ಬನುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿದೆಯು
ಲೈ । ನಿನಗೆ ಸಮಬಲನಿಲ್ಲವೆನುತಾನೊರೆದ ನುಡಿಗಾಗಿ ॥ ವನಜರ
ನಿಗಿಂತೆಸಗಿದೆಯು ನೀ । ನನುವರದೊಳಸಮಾನಬಲ ನಿ । ಸ್ನೇಹಿತ
ಪಾರ್ಥನ ಚಿತ್ತಸಂಶಯವನು ನಿವಾರಿಸಿದ ॥ ೧ ॥ ॥ ೧೦೬ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಜನಪ ಕೇಳುಳಿಕೊಂದು । ದಿನ ಗುರು ಭೀಷ್ಮನು । ಮನೆಗೈದ
ಲೀತನನು ॥ ವಿನಯದೊಳಾತನು । ಸನವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸೆ । ಮನವಲಿ
ದಿವನೆಂದನು ॥ ೧ ॥ ಸುರನದೀಸುತನೆ ಕೇ । ಳರುಹಿದನೀದಿನ । ಪರಿ
ಯಂತಮಿಲ್ಲಿ ನಾನು ॥ ಭರತಕುಲಜರಿಗೆ । ಶರಚಾಪವೇದಾದಿ । ಸರುವ
ಸುವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ೨ ॥ ಇನಿಬರೊಳಾವನು । ಘನಧೀರನೆಂಬುದ ।
ನನಘ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ರಿಗೆ ॥ ಅನುವಿಂದ ತೋರುವ । ಮನವಿದೆ ತನ್ನೊಳ ।
ಗೆನೆಪೇಳ್ವ ನವನವಗೆ ॥ ೩ ॥ ಎಲೆ ಮಹಾಮತಿಗಳೆ । ಹಲವಂಗದಿಂ
ದಲಿ । ಬಳಲಿದಿರಯ್ಯ ನೀವು ॥ ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲವ । ಕಲಿಸುವ
ಗುರುತನ । ಸುಲಭವಲ್ಲಿದು ನಿಜವು ॥ ೪ ॥ ಮಾರಾರಿ ಮೊದಲು
ಕು । ತಾರಿಯನಂತರ । ನಾರಾಚವಿದ್ಯೆಯೊಳು ॥ ಮೂರುಲೋಕದೊ
ಳೆಲ್ಲ । ವೀರ ನಿಮ್ಮಪೊಲೆಂದು । ತೋರುವದೆನಗೀಗಲು ॥ ೫ ॥
ಇಂದು ಬಾಲಕರಿಗೆ । ಬಂದ ವಿದ್ಯಾವಳಿ । ಯಂದವ ನೋಳ್ವರಿನ್ನು ॥
ಮುಂದೇನಮಾಡಬೇ । ಕಂದು ಪೇಳುವದೆನ । ಲೆಂದನಾಕುಂಭ
ಜನು ॥ ೬ ॥ ॥ ೧೩೦ ॥

ಪಾರ್ಥಿಕ.

ಪರಮ ಧಾರ್ಮಿಕನೆ ಕೇಳೊದಲೊಂದು ಶುಭದಿನವು
ನಿರಿಸಿ ಬಳಿಕೊಂದು ರಂಗಸ್ಥಲವನಾಹಕೃತಿ । ಗರಿತು ಮಾಡಿಸಿ

ಮನಕೆ | ಬಂದ ಶೋಭಾಕರವನೆಸಗಿ ಲೇಖಿನ ಮುಖದೊಳು ||
 ಕರಸುವದು ವಿದ್ಯಾಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದಖಿಲ ಭೂ | ಪರನವರ ಮುಂದ
 ರಿತ ವಿದ್ಯೆಯಂ ತೋರ್ದರೀ | ಧರಣಿಸಾತ್ಮಜರಿವರೊಳಾವನುತ್ತಮ
 ನವನೆ ಪ್ರಕಟಬಲನಹನೆಂದನು || ೧ || ಗುರುವೆಂದ ನುಡಿಗೇಳ್ವ
 ಭೀಷ್ಮನಾನಂದದಿಂ ಕರೆಸಿ ವಿಪ್ರರನಿಷ್ಠಕಾರಿಯಕೆ ಶುಭದಿನವ |
 ನೊರೆವುದೆನೆ ಮುಂದೆ ಬಹಸಿತಪಕ್ಷಪಂಚಮಿಯ ದಿವಸಮುತ್ತಮ
 ಮೆನುತ್ತಾ || ಅರುಹಲವರವರಿಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು |
 ಗುರುವಾಜ್ಞೆಯಂತಖಿಲ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮಾಡಿಸುತ | ಅರಸರ್ಗ
 ಲೇಖಿನಂಗಳನೆಂದು ವಿದುರಾದ್ಯರಿಗೆ ನುಡಿದನು || ೨ || || ೧೩೪ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಬರೆಸಿದರು ಲಿಖಿತವನು ಮಂತ್ರೀ | ಶ್ವರರು ಮಿಗೆ ನಾನಾದಿ
 ಗಂತದ | ಧೊರೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರದನನುಚರರ ಮುಖದಿಂದ ||
 ಪುರವರವನವರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಶೃಂಗರಿಸಿದರು ಬಹು ದೇಶದಾಳು ||
 ನೆರೆವುರ್ತಿದರದೇನನೆಂಬೆನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೧ || || ೧೩೫ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಹಸ್ತಿನಪುರದಿ ಮು | ಹೋತ್ಸವವೆನುತಲ್ಲಿ | ಮೆತ್ತಿಗೆಯವರು
 ತಿಲ್ಲಿಗರು || ಚಿತ್ರಕರಿಂತು ಸ | ಮಸ್ತ ದೇಶದ ನಾನಾ | ಕೃತ್ಯದ
 ಜನರು ಕೂಡಿದರು || ೧ || ಪುರದ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ | ಧರೆಯ
 ಶೋಧಿಸಿ ನೀರ | ನೆರೆದು ಪೆಟ್ಟಿಸಿ ರಂಗಸ್ಥಳವ || ತರದಿ ಮಾಡಿದರು
 ಹ | ಸ್ನೇಹದೊಡನೆವಾದ | ಪರಿಮಾಣದಿಂದ ರಂಜಿಸುವ || ೨ ||
 ರಂಗದೊಳಲ್ಲಿ | ತುಂಗಸೌಧಗಳ ಗೃ | ಹಂಗಳನೊಲಿದು ಮಾಡಿ
 ದರು || ಹಿಂಗಡೆಯೊಳಗೆ ನಾ | ನಾಂಗದ ಮಾರಾಟ | ದಂಗಡಿಗಳನೆ
 ಸಗಿದರು || ೩ || ಜಗಲಿ ಗೋಡೆಗಳ ಮಾ | ಳಿಗೆಯ ಚಾವಡಿಯ

ಮೆ | ತ್ರಿಗೇಯಾಯ್ತು ಬಲು ಜಂದದಿಂದ || ಮಿಗೆ ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯಾ |
ದಿಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟ್ಪು | ಸೊಗಸುದೋರಿದರಂದದಿಂದ || ೪ || ಕೇರಿ
ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ | ತೋರಣಾದಿಗಳು ವಿ | ಸ್ತಾರಪತಾಕದಂಡಗಳು ||
ಓರಣದಿಂದ ಚಿ | ತ್ತಾರದ ಗೊಂಬೆಗ | ಕೋರಂತೆ ಹೊಳೆದಪು
ಕೇಳು || ೫ || || ೧೪೦ ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿಸ್ತುಟಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಅರಸಗಿಂತೆನುತವನು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಕೇಳಯ್ಯ ನೃಪತಿಯಂದು | ಬಂದುದು ಸತ್ಯ | ತೀಲ
ವಿಪ್ರರು ತಿಳಿದು || ಹೇಳಿದ ದಿವಸಜ | ನಾಳೆಯಾವಾರ್ತೆಯ | ಕೇಳಿ
ಯಾನಂದವ ತಾಳೆಯೈತಂದುದು | ಚೋಳಕೇರಳ ಗುಜ್ಜರದನೇ |
ಪಾಳಕೋಸಲ ಕೂಂಕಣದ ಪಾಂ | ಚಾಲನೊಬ್ಬನ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ
ನೃ | ಪಾಲಕರು ನಡೆತಂದರಲ್ಲಿಗೆ || ೧ || ಪುರಕ ಬಂದವರ ಕಂಡು |
ಬೇಗದಲಿ ಸ | ತ್ಯರಿಸಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು | ಅರಿದವರವರಿಗೆ |
ಸರಿಯಾಗಿ ಬಹು ಪರಿ | ಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ | ಭರಿತವಾಗಿರುವ
ಮಂ || ದಿರಗಳನು ಮಿಗೆ ಪಾಕಭೋಜನ | ಕರಣಕಾ ವಿದುರಾದಿ
ಮಂತ್ರೀ | ಶ್ವರರು ಕೊಡಲು ಜನೌಘವದನಾ | ಚರಿಸಿ ಸಭೆಯಲಿ
ನೆರೆದರಾಗಲೆ || ೨ || ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲಿ | ನಾರಿಯರೇರಿ | ನೆಲ
ಸಿದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ಚಲುವೆ ಗಾಂಧಾರಿ ನಿ | ಮೃಲಮತಿಪೃಥ್ವಿಯರು |
ಲಲನೆಯರೊಡನಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತರಾನಂದದಿ || ಬಳಿಕ ಕುರಿಕೋಣಗಳ
ಹಿಂಡನು | ತಲೆಗಡಿದು ಬಹು ಭೂತವರ್ಗಕೆ | ಬಲಿಯನಿತ್ತು
ವಿಶಾಲ ರಂಗ | ಸ್ಥಲದ ರಕ್ತಣ್ಣಿಗೈದರಂದದಿ || ೩ || || ೧೪೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದುರಾ | ಧೈರು ಸಮೇತ ನದೀ
ಜನಿಸದನು | ಮೆರೆವ ಸಭೆಯಲಿ ಮುಂದೆ ಕನಕದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ

ಕರದ || ಗುರುಜ ಕೃಪರವಧಾನಜೀಯೆಂ | ದೊರೆವೃತ್ತೈತರೆ
ಭತ್ರಗಳ ಚಾ | ಮರದ ವಾದ್ಯದ ಶೋಭೆಯಲಿ ನಡೆತಂದನಾ
ಚಾರ್ಯ || ೧ || || ೧೪೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬಂದು ಭದ್ರಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರ | ಲಂದು ಭೇರಿ ನಗಾರಿತ
ಮೈಟ | ದುಂದುಭಿಗಳೋರಂತೆ ಮೊಳಗಿದ | ವಂದದಿಂದ || ೧ ||
ಗಳಿಗೆ ಬಂದುದು ಬರಲಿ ಕುವರರು | ತಳುವದೆಂಬಾಜೋಯಿಸರ
ಕಳ | ಕಳವನಾಲಿಸಿ ಯಮಜನೆದ್ದನು | ಚಳಕದಿಂದ || ೨ || ಗುರು
ಸರಿತ್ಸುತ ಮುಖ್ಯಮಾನ್ಯರಿ | ಗೆರಗಿ ಬಹು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಪರಿ
ಣತಿಯ ತೋರಿದನು ಕೇಳ್ವರಿ | ಪರಿಯೊಳವನು || ೩ || ತೇರನಶ್ಚ
ವನಾಮದೇಭವ | ನೇರಿ ಸಂಗರಗೈವುದನು ಪದ | ಚಾರಿತನದಲಿ
ಕಾದುವಂದವ | ತೋರಿಸಿದನು || ೪ || ಭಳಿರೆ ಶಶಿಕುಲತಿಲಕ
ಪಾರ್ಥಿವ | ಕಲೆಯೊಳತುಳ ಸಮರ್ಥ ನೀನೆಂ | ದೊಲಿದು ಪೊಗ
ಳಿತು ನೆರೆದ ಸಭೆ ನಿ | ಮೂಲನ ಮತಿಯ || ೫ || ತನತನಗೆ ತೋರಿ
ದರು ಫಲುಗುಣ | ನನುಜರಾದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗ | ಳನುವರದ ಲಕ್ಷ
ಣವನೆಲ್ಲವ | ಘನತೆಯಿಂದ || ೬ || || ೧೫೦ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ಅದರ ಮೇಲೈತಂದು | ಮುದದಿಂದಲಖಿಲದೇ | ಶದ ನೃಪಾ
ಲರ ಕುಮಾರಕರು || ಕದನಗಲಿತನದ ನಿ | ದ್ಯದವಿಭೇದನಗಳನು |
ನಿಧನಿಧದೊಳಲ್ಲಿ ತೋರಿದರು || ೧ || ಪೊಗಳುತಿಹ ಪಾಠಕಾ |
ಳಿಗಳ ಬಹು ವಾದ್ಯಗಳ | ಝಗಝಗಿಸ ಭತ್ರಚಾಮರದ || ಹಗಲು
ಕೈದೀನಿಗೆಯ | ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಿರಿದುಗಳ | ನಿಗಡಕುರುಪತಿ
ಬಂದು ಮೆರೆದ || ೨ || ಗುಲ್ಲೇತಕನುವರದ | ಮಲ್ಲ ಕೌರವ

ಬಂದ | ನೆಲ್ಲರಂ ಸುಮ್ಮನಿರಿಯೆಂದು || ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಜಬಜವ | ನಿಲ್ಲಿ
 ಸಿದರಾ ಸ್ಥಳದೊ | ಉಳ್ಳ ನೃಪಕಿಂಕರರು ನಿಂದು || ೩ || ಬಂದು
 ದ್ರೋಣಾದ್ಯರಿಗೆ | ವಂದಿಸುತ್ತಲಂಧಕನ | ನಂದನನು ಧನುವ
 ರ್ಭೀವಡೆದು || ಸ್ಯಂದನವನೇರ್ದಲ್ಲಿ | ನಿಂದು ಬಹು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ
 ದಂದವನು ತೋರ್ದನನುವರಿದು || ೪ || ಗದೆ ಮುಸಲವಸಿಪರ |
 ಶ್ವಧ ಮುಖ್ಯ ಕೈದುಗಳ | ಕದನದಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ವದಗಿ
 ತೋರಿದರಾತ | ಗಿದಿರಿಲ್ಲ ಭಳೆರೆನುತ | ಲೊದರಿತಾ ಸ್ಥಾನವಗಲ
 ದಲಿ || ೫ || ಈರೀತಿಯಿಂದೆಲ್ಲ | ರೋರಂತೆ ಹೊಗಳೆ ಗಾಂ | ಧಾರಿ
 ಯಾಜ್ಞಿಯಲಿ ಬಳಿಕಂದು || ವಾರಿರುಹವದನೆಯರು | ಭೋರನ
 ಲಿಗೆ ಬಂದು | ಕೌರವಗೆ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು || ೬ || || ೧೫೬ ||

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಭೂಮಿಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸು || ಎಂಬಂತೆ)

ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೆ ಮಗನೆ | ಪೌರುಷವಿಪ್ಪೆ | ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೆ
 ಮಗನೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಂಗಳನು | ಯೆಲ್ಲವ ತೋರ್ದ | ರುಳಿವೆ
 ಯೆಂತಕಟೆ ನೀನು || ಕುಳಿತವರೆಲ್ಲರು | ಭಳೆಭಳೆರೆಂದರು | ಬಳಕೀ
 ಫಲಗಳು | ತಿಳಿವುದು ನಡೆನಡೆ || ೧ || ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಗಳೊಳಗೆ | ಎಲ್ಲ
 ರಿಗೊಂದೆ | ದೃಷ್ಟಿಯೆ ಪೇಳೆನಗೆ || ದೃಷ್ಟಿಸಿಪಾತದಿ | ಕಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ
 ನು | ಮೆಟ್ಟರೆದಾಯಿಗ | ರೊಟ್ಟಾಗುತ್ತಲೆ || ೨ || ನಿನ್ನ ಪಿತಾಮಹಿಯು |
 ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ | ಮುನ್ನ ಶೋಭಿಸುವಾಗಲು || ಇನ್ನೇನೆಂದರೊ |
 ಕುನ್ನಿಗಳದರಿಂ | ನಿನ್ನಯ ಪಿತಸಿಗೆ | ಕಣ್ಣೆರಡಿಲ್ಲವು || ೩ || || ೧೫೭ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಈರೀತಿಯಾಡುತ್ತಾನಾರಿಯರ್ ದೃಗ್ಗೋಷ | ಬಾರದಂತವಗೆ
 ಕನ್ನೀರನಾಸ್ಯಕ ಸುಳಿವು | ತಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ಮಗುಳೋರಂತೆ ನಾನಾ

ವಿ | ಕಾರದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನು || ಓರಣದೊಳೆಸಗಲದ | ನೋರೆಯೋಳ್
ಕಂಡು ಮದ | ವಾರಣಕೆ ಮಲತು ಬಹ | ಘೋರ ಕೇಸರಿಯಂತೆ |
ಭೂರಿ ಭುಜಬಲನಾಸವಿಾರಜಂ ಸಭೆಗೆ ಮೈ | ದೋರಿದನದೇ
ನೆಂಬೆನು || ೧ ||

|| ೧೬೦ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಚರನೆಂದನುಡಿಗಳೆಳುತ್ತಾ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಗುರು ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ನಮಿಸಿ | ಭೀಮನು ಬಹು | ಪರಿಯ
ವಿದ್ಯೆಯ ತೋರಿಸಿ || ಮೆರೆಯಲಾ ಸಭಿಕರು | ಕುರುಕುಲದೊಡೆಯ
ನಿಂ | ದೆರಡು ಮಡಿಯಲೀತ | ಧುರಧೀರನೆಂದರು || ೧ || ಎಲವೋ
ಕೌರವನೇ ಕೇಳು | ಪೋಗದಿರೀಗ | ನಿಲು ನಿಲು ಧುರಕೆನ್ನೊಳು ||
ಕಲಿಗಳಾರೆಂಬುದ | ತಿಳಿಯಲಿ ಸಭೆಯೆಂದು | ಕಲಿ ಭೀಮ
ನಾತನ | ಹಳಚಲಬ್ಬರಿಸಿದ || ೨ || ಕೆರಳಿ ದುರ್ಯೋಧನನು |
ಗರ್ವದೊಳೆನ್ನ | ಕರೆದೆಯಾ ರಣಕೆ ನೀನು || ಕರೆಸಿಕೋ ನಿನ್ನ
ಸೋ | ದರರ ಬೆಂಬಲಕೆಂದು | ಶರಗಳನೆಸುತಲಾ | ಮರುತಜಗಿದಿ
ರಾದ || ೩ || ಗದೆಗೊಂಡು ಪವನಜನು | ತರುಬಲಾತ | ಗಿದಿರಾಗಿ
ಕೌರವನು || ಹೆದರದೆ ಸರಿಯಾಗಿ | ಕದನವಗೈಯಲು | ಕೆದರಿತು
ಸಭೆಯವ | ರದುಭುತ ಕೃತಿಯಿಂದ || ೪ ||

|| ೧೬೪ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಅಹಹ ಕೆಟ್ಟತು ಕಾರ್ಯ | ಸಹಜವಿದಲ್ಲೆಂದು | ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ
ಕೃಪ ಗುರುಸುತರು || ವಹಿಲದಿ ಪಿಡಿದತಿ | ಸಹಸದಿಂದವರ ವಿ |
ಗ್ರಹವನಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಡಿಸಿದರು || ೧ || ಬರಿಯ ಮತ್ಸರದ ಬಂ | ಧುರದ
ಕುಮಾರರು ಸರಿಯಲೊಂದೆಡೆಗಿಲ್ಲಿಗೀಗ | ಅರಿಭಯಂಕರನೆನ್ನ |
ವರಶಿಷ್ಯಾಗ್ರಣಿ ಪಾರ್ಥ | ಬರಲೆಂದನಾದ್ರೋಣನಾಗ || ೨ ||

ನೋಟಕಜನದ ಬೊ | ಬ್ಬಾಟವು ನಿಲ್ಲಲಿ | ನಾಟಕವಾದ್ಯ ಶೋಭಿ
ಸಲಿ || ಪಾಠಕಗಣದ ಕೊಂ | ಡಾಟದಿ ನೀರ ಕಿ | ರೀಟಸೈತರಲಿ
ಬೇಗದಲಿ || ೩ || ಎಂದ ದ್ರೋಣನ ಮಾತಿ | ನಿಂದ ಮೊದಲೆ ರೀತಿ |
ಯಿಂದಾದುದೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು || ಇಂದ್ರಜಸೈತಪ್ಪ | ನೆಂದು ಮೌನ
ಮೊಳಿದ | ವಂದು ನೋಟಕರ ತಂಡಗಳು || ೪ || || ೧೬೮ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಮುಗಿಲಿನ ಮುಸುಕನು | ಬಗಿದೈತರುತಿಹ | ಗಗನಮಣಿಯ
ತೆರದಿ || ವಿಗಡ ಧನಂಜಯ | ಮಿಗೆ ಮೈದೋರಲು | ನಿಗುಚಿತು
ಜನಜಲಧಿ || ೧ || ಗುರುವಿಗೆ ಭೂಸುರ | ಸರಣಿಗೆ ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಹಿರಿ
ಯಯ್ಯಗೆ ನಮಿಸಿ || ಮರುತಜ ಯಮಜರ | ಚರಣ ದ್ವಯಂಗಳ |
ಗೆರಗಿದನಯವೆರಸಿ || ೨ || ಜನನಿಗೆ ಮಣಿದನು | ಮನದಲಿ ಸಂಕ್ರಂ |
ದನ ಮೊದಲಾಗಿದ | ಅನಿಮಿಷರಿಗೆ ತಿರವನು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತ | ವಿನ
ಯದಿ ವಂದಿಸಿದ || ೩ || ಇದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯ | ವಿಧಿಯೂರ್ಜಿತ
ಕಲೆ | ಗಿದೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ || ಇದೆ ಭೂಷಣವೆನು | ತದನೆಲ್ಲ ವ ಕಂ |
ಡೊದರಿದುದಾಸ್ಥಾನ || ೪ || || ೧೭೦ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಪದುಮಲೋಚನಪಾರ್ವತೀಪ್ರಿಯ | ಮಧುನಿಸೂದನಮದ
ನಮರ್ದನ | ವಿದಿತ ಶಾಂತಾಕಾರ ವಿಶ್ವವಿಭೀಷಣಾಕಾರ || ಪದಮ
ಲಾತ್ಮಕ ಸರ್ವತೋಮುಖ | ತ್ರಿದಶನುತಯನುತ್ಪದೇಹರಿಹರ | ಪದ
ಯುಗಧ್ಯಾನದಲಿ ಫಲಗುಣನೇರಿದನು ರಥವ || ೧ || || ೧೭೩ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳರ್ಜುನಂ ಚಾಪಮಂ ರ್ಪುಂಗೈದು | ತರದಿಂದ
ಲಾಗ್ನೇಯ ಬಾಣ ವಾರುಣವಿಶಿಖ | ಗಿರಿಶಿಖೀಮುಖ ವಜ್ರನಾರಾಚ

ವಾಯವ್ಯಶರ ತಿಮಿರಮಾರ್ಗಣವನು || ತರಣಿಸಾಯಕ ಫಣಿ
ಕಲಂಬ ಗಾರುಡ ಶಲ್ಯ | ಪರಮೇಷ್ಠಿ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ
ಬಹು | ಪರಿಯ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಚ್ಚೊಂದನೊಂದರಿಂ ಸಂಹರಿಸಿ
ತೋರಿಸಿದನು || ೧ ||

|| ೧೭೪ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ರಥ ಯುದ್ಧ ಗಳೆಲ್ಲ ವನು | ಆ | ರಥದಲಿ ತೋರಿದನವನು ||
ಪ್ರತಿ ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಭಟರ | ರಣ | ಗತಿಯನು ತೋರ್ದನು
ಚತುರ || ೧ || ಕರಿ ತುರಗಂಗಳನೇರಿ | ಪರಿ | ಪರಿಯನುವರವನು
ತೋರಿ || ಚರಣ ಚರತ್ವ ವನಾಂತು | ಧುರ | ದಿರವನು ತೋರ್ದನು
ನಿಂತು || ೨ || ಗದೆ ಮುದ್ದರ ಖಡುಗಾದಿ | ಬಹು | ವಿಧದಾಯುಧ
ದಲಿ ಕಾದಿ || ಹೆದರದೆ ಗೆಲುವಂದವನು | ತೋ | ರಿದನಾಸಭ್ಯರಿಗ
ವನು || ೩ || ಸಕಲವ್ಯೂಹಂಗಳನು | ತ | ತ್ಸಕಲ ವಿಭೇದನಗಳನು |
ಸಕಲರ ಮಾಯಕಗಳನು | ನೋ | ಟಕರಿಗೆ ತೋರಿದನವನು ||
|| ೪ || ಭಳಿರೆ ನೃಪಾನ್ಮಯದೀಪ | ನೀ | ನಿಳೆಯಲಿ ಸುರಪತಿರೂಪ ||
ಬಲುಭಟನೀನೇಯೆಂದು | ಜನ | ಜಲಧಿ ಪೊಗಳೆತವಗಂದು || ೫ || ಸುರ
ರಂಬರದಲಿ ನಲಿದು | ನಿಜ | ಸುರದುಂದುಭಿಯನು ಬಡಿದು || ಅರಲ
ಮಳೆಯ ಸುರಿಸಿದರು | ಆ | ನರನ ತಿರಸ್ಸಿನಲವರು || ೬ || || ೧೭೦ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಎಲೆ ನೃಪತಿ ಕೇಳ್ಪುಜನ ಕಡುವನು | ಖಿಲರಸಖ್ಯದೊ
ಳೆಂಬ ಮಾತಿದು | ಫಲಿಸಿತಾಕರ್ಣನಲಿ ರವಿ ಕುಂತಿಯರಲುದಿ
ಸಿದು || ಕಲುಷಮತಿ ಕೌರವನಸಖ್ಯವ | ಬಳಸಿದುದರಿಂದ
ವನು ವೈಷ್ಣವ | ಫಲುಗುಣನ ಹಗೆತನವ ತಳೆದನು ಪೇಳಲೇ
ನೆಂದ || ೧ ||

|| ೧೭೧ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಇಂದ್ರಜನಂ ಪೊಗಳುವ ಸಭೆ | ಯಂದವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕೋಪ
ದಿಂ ಕಿಡಿಯಿಡುತಂ || ಬಂದಾಸ್ಥಾನದೊಳಾಭಟೆ | ಯಿಂದಾ ಕಲಿ
ಕರ್ಣ ನುಡಿದನತಿ ನಿಷ್ಕುರದಿಂ || ೧ || || ೧೪೨ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಸೃಟತಾಳ.

ನರನ ಹೊಗಳುವ ನಾಯಿಗಳ ನಿ | ಲ್ಲಿರಿಸಲೇತಕೆ ನೂಕಿರ
ತ್ತಲು | ಬರಿದೆ ಕೊಂಡಾಡುವರು ಗುಣಗಳ | ನರಿಯದಿವರು || ೧ ||
ಮೇರುವನು ಮುರಿದನೆ ಮಹೇಶನ | ನೂರ ಹೊರಡಿಸಿದನೆ ಮಹಾ
ಬ್ಧಿಯ | ನಾರಿಸಿದನೇ ತಿಳಿಯಲಿ ಗೋ | ತ್ರಾರಿಸುತನು || ೨ ||
ಲೋಕರೂಢಿಯೊಳಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾ | ನೀಕವನು ತೋರಿಸಿದರೇನು |
ದ್ರೇಕವಾಯಿತು ಬರಿದೆ ಹೊಗಳುವಿ | ರೇಕೆ ನೀವು || ೩ || ನೋಡಿ
ರೆನ್ನಯ ಪೌರುಷದ ವಯ | ಪಾಡುಗಳ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ರೂಢತೆಯ
ತೋರಿಸುವೆನೀಗಳೆ | ಗಾಢದಿಂದ || ೪ || ಹೊಗಳಲ್ಪ ಪಾಠಕರು
ಜಯ ವಾ | ದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲೆನುತ್ತ ಕರವನು | ಮುಗಿದು ಗುರು
ವಿಗೆ ತೋರಿದನು ವಿ | ದ್ಯೆಗಳನವನು || ೫ || ಆತನಮಿತಾಹಂಕೃ
ತಿಯ ವಿಪ | ರೀತ ವಚನದಲಖಿಲಜನ ಸಂ | ಘಾತವಿದ್ದು ಬೆರ
ಗುವಟ್ಟತಿ | ಭೀತಿಯಿಂದಾ || ೬ || || ೧೪೪ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಇಂದ್ರಜನಾವಂಗ | ದಿಂದ ತೋರಿದನದ | ರಂದವನೆಲ್ಲ
ವನು || ಒಂದುಳಿಯದೆ ತೋರಿ | ನಿಂದು ಮಹಾಸಭೆ | ಗೆಂದನು ಕಲಿ
ಕರ್ಣನು || ೧ || ದುಗುಡವೇನಿದು ನಿಮ್ಮ | ಮೊಗದೊಳಗೆನ್ನನು |
ಹೊಗಳಿರಿ ಸಭ್ಯರೆಲ್ಲ || ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ವಿದ್ಯಗಳನಾಪಾರ್ಥಗೆ |
ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತೋರ್ದೆನಲ್ಲ || ೨ || ಎನುತಮರೇಂದ್ರನ | ತನಯನ

ಕಾಣುತ್ತ | ಮುನಿದು ನಿನ್ನಂದವನು || ಅನುವರಕಿದಿರಾಗಿ | ತನಗೆ
ನೀ ತೋರಿಸೆಂ | ದೆನುತೆಚ್ಚ ನಸ್ತವನು || ೩ || ಬಳಿದು ಬಂದೆಮ್ಮ
ಯ | ಪೊಳಲ ಸೇರಿದ ಕಿರು | ಕುಳ ನಿನ್ನ ಯುದ್ಧದಲಿ || ಗೆಲಿದರೆ
ಗೆಲುವಲ್ಲ | ಕೆಲಸಾರು ನೀನೆಂದು | ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದನಲ್ಲಿ || ೪ ||
ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ಗುಣ | ವೀರ್ಯವೆ ಬಲ ಸರ್ವ | ಕಾರ್ಯಕೆ ತಿಳಿ
ಯಲಿನ್ನು || ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕಾದು | ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರತ್ತ | ಸಾರಿಂ
ದೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣನು || ೫ || ಪರದೇಶದವಗಿಂತು | ಗರುವ ಮಡ
ದುದೆ | ತಿರಕದನೆಲ್ಲವನು || ಪರಿಹರಿಸುವೆನೀಗ | ಸರಿಯದೆ
ನಿಲ್ಲಿಂದು | ಕೆರಳುತರ್ಜುನನೆಚ್ಚನು || ೬ || || ೧೯೪ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಬರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಸೋಜಿಗವೇನೆಂಬೆ ಸುಧನೃಜುನರ ಹವನ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಭೂರಮಣನೆ ಲಾಲಿಸು ಧುರ | ಧೀರರ ಸಮರದಲಿ | ಆರಾಜರ
ಸಭೆ ನಡುಗಿತು | ಭಾರಿಯ ಭೀತಿಯಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಗುರು ಮೊದಲಾ
ಗಿಹ ಮಾನ್ಯರ | ಸರಣಿಸರಾಗದೊಳಿಕ್ಕಿಸು | ತಿರಲವರಿರ್ವರ
ಸಮರದ | ಪರಿಯನು ಕೇಳ್ಬಳಿಕ || ನರನಸ್ತ್ರಗಳನು ಕಡಿದ | ಬ್ಬರ
ದಲಿ ಭಾಸ್ಕರ ತನಯನು | ಸರಳಿನ ಮಳೆಗರೆದನು ಬೊ | ಬ್ಬರಿ
ವೃತ ಪಾರ್ಥನಲಿ || ೧ || ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲಾಕರ್ಣಗೆ | ಕಡೆಗಾ
ಲವ ತೋರುವೆನೆನು | ತೊಡನೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನೊಂದನು | ತೊಡುತಿ
ರಲರ್ಜುನನು || ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಕರ್ಣನ | ಬಿಡದಿರು ಬವರಕೆ
ಕಾರಿಯ | ಕಡುವುದೆನುತ ಕೃಪಗುರುಜರು ತಡೆದರು ವೀರರನು ||
|| ೨ || ಕರನಿಡಿದೆಳದಾಕರ್ಣಗೆ | ಜರೆದೆಂದನು ನೃಪನೆಯೆಲೆ |
ಕಿರುಕುಳ ನಿನ್ನೆದೆಯೇನಿದೆ | ನರನನು ಕೆಣಕುವರೇ || ಅರಸುಕು
ಮಾರಕನೀಗಜ | ಪುರದಧಿಕ್ಕೃತನರ್ಜುನ ನೀ | ಪರದೇಶಿಯಕಟ

ನಿನ್ನನು | ಕರೆದವರಾರಿಲ್ಲಿ || ೩ || ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸಲಾವ ನೈ | ಪಾ
ತ್ಮಜನಹೆ ನೀಚನೆ ನೀ | ನತ್ತಲು ಸಾರೆನುತಾತನ | ನೊತ್ತಿದನೊಂದೆ
ಡೆಗೆ || ಮಿತ್ರಜನಾನುಡಿಯಲಿ ಮುಖ | ವೆತ್ತದೆ ಮಾನಸದಲಿ ಮರು |
ಗುತ್ತಿರೆ ಖಾತಿಯೊಳಂಧಕ | ಪುತ್ರನು ಪೇಳಿದನು || ೪ || || ೧೯೮ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪತಾಳ.

ಕೇಳಿದಿರೆ ಸಭ್ಯರೆಲ್ಲ | ಈಗೆಮ್ಮ | ಮೂಲಗುರು ನುಡಿದ
ಸೊಲ್ಲ || ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲವೆಂದು | ಪೇಳ್ದನೀ | ಕಾಲದೊಳಗಾತ
ನಿಂದು || ೧ || ಕೊಂದನೆನ್ನಯ ಸುನಿಸನು | ಮಾತಿನಲಿ | ಸಂದೇಹ
ವಿಲ್ಲದವನು || ಇಂದು ರಾಜ್ಯಾಧೀಶನು | ಕಲಿಕರ್ಣ | ನಂದೆನಿಸಿ
ತೋರಿಸುವೆನು || ೨ || ಬರಲಿ ಜೋಯಿಸರಲ್ಲಿಗೆ | ನೀಲವನು |
ತರಲಿ ಚಾರಕರಿನಜಗೆ || ವಿರಚಿಸುವೆನಂಗದೇಶ | ಪಟ್ಟವನು | ತರ
ದೊಳೆಂದನು ಮಹೀಶ || ೩ || ಕುರುರಾಯನಾಜ್ಞೆಗಳನು | ಸಕಲ
ರನು | ಸರಿಸಲವನರ್ಕಜನನು || ಇರಿಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳು | ಪಟ್ಟ
ವನು | ವಿರಚಿಸಿದನುತ್ಸವದೊಳು || ೪ || ತುಂಗಕುಚೆಯರನು ಕರೆಸಿ |
ಕರ್ಣನಿಗೆ | ಮಂಗಳಾರತಿಯ ಸುಳಿಸಿ || ಅಂಗದೇಶದ ರಾಜನು |
ಇವನೆಂದು | ಡಂಗುರವ ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು || ೫ || || ೨೦೩ ||

ಪಾರ್ಥಿಕ.

ಭೂತಳಾಧೀಶ ಕೇಳ್ ಕೌರವನನುಜ್ಞೆಯಿಂ | ದಾತಂಗೆ
ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿದರ್ ಹಲಬರಿನ | ಜಾತನಾದಿತ್ಯ ಸಂಕಾಶದಿಂ
ದೊಸ್ಪಿದ್ವನಲ್ಲಿಗಧಿರಥ ನಾಮದ || ಸೂತನಾತ್ಮಜಗರಸುತನ
ವಾಯಿತೆಂಬ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬರೆ ಕಂಡು ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕರ್ಣ | ನಾತಂಗೆ ನೀಲದಿಂದಿಳಿದೆರಗಲನಿಲಜಂ ಕಂಡು ನಗುತಿಂ
ತೆಂದನು || ೧ || || ೨೦೪ ||

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು, ಮುಟ್ಟಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಕೇಳಿರೈ ಸಹೋದರಾದ್ಯರು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಕರ್ಣನಯ್ಯನನ್ನು ಕಾಣಿರೋ || ಸಕಲ ಜನರು | ಕರ್ಣನ
ಯ್ಯನನ್ನು ಕಾಣಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಕರ್ಣನಯ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು | ಪುಣ್ಯ
ವನ್ನು ಪಡೆಯಿರೈಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣು ನೋಡಿರವನ ಮಯ್ಯ |
ಮಣ್ಣು ನೋಡಿರಿವನ ಮುಖದ | ಹಣ್ಣು ಮೀಸೆ ಸುಲಿದ ಹಲ್ಲ |
ಬಣ್ಣಗಳನು ನೋಡಿರಯ್ಯ || ೧ || ಎಲೆಲೆ ಸೂತ ಪಿತನ ವಸ್ತು |
ಸಲುವುದವನ ಸುತಗೆ ನಿನ್ನ | ತಲೆಯ ಮುಕುಟವೊಂದನಾದ |
ರೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೀಯೋ || ೨ || ಮಿತ್ರನೆಂದು ನಿನ್ನ ಮಗನ |
ಹೊತ್ತು ನಡೆವನಂಧನಣುಗ | ಪುತ್ರಿಯಿದ್ದ ರವನಿಗೊಂದ | ನಿತ್ತುಪೋ
ಗು ನೆಂಟುತನಕೆ || ಕರ್ಣನಯ್ಯನನ್ನು ಕಾಣಿರೋ || ೩ || || ೨೦೭ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಎಂದಾಭಾಸ್ಕರಸುತನಂ | ನಿಂದಿಪ ಕರಿದಶ ಸಹಸ್ರಬಲಸಂ
ಯುತನಂ || ಅಂಧನಣುಗನೀಕ್ಷಿಸುತಂ | ನಿಂದವನಂ ಕರೆದು
ನುಡಿದನತಿ ಗರ್ವಿಸುತಂ || ೧ || || ೨೦೮ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಲೆ ಭೀಮಸೇನ ಕೇಳು | ರಾಧೇಯನ | ಹಳಿದೆಯಲ್ಲಿಂದಿ
ನೊಳು || ತಿಳಿಯದೆ ನಿನ್ನಯ | ಬಲವಾದ ಕುಂದನು | ಗಳಹುವದೇ
ಕಂದನು || ೧ || ಕುರುಡನ ಮಗನೆ ನಾನು | ವೈಧವ್ಯದ | ತರು
ಣಿಯ ತನಯನೇನು || ಅರಿಯಲಂಬಿಗನಿಗೆ | ತರಳನೆ ಹೇಳೆನ್ನ |
ಕೊರತೆಯೆಲ್ಲ ವನೆಂದನು || ೨ || ಬಹುಪುತ್ರರೋರ್ವನಿಗೆ | ಪುಟ್ಟು
ವದಿದು | ಬಹುಮಾನಕರ ನಿನಗೆ || ಬಹುಪಿತರಿಹರಿದು | ಬಹುಮಾ
ನವೆಂದೆನ್ನ | ಬಹುದೆ ಪೇಳಿನಗೆಂದನು || ೩ || ಮುನಿಯ ವರದಲಿನಗೆ |

ಜನಕರೀರ್ವ | ರೆನಿಸಿದರೀಕರ್ಣಗೆ || ಬಿಡುಗ ಸೂತನಲಿ ಸಂ |
 ಜನನವಾಗುವ ಶಾವ | ಮುನಿಮಂತ್ರವಿಹುದೆಂದನು || ೪ || ಮುನಿ
 ಗಳು ಜನ್ಮದಲಿ | ಉತ್ತಮರೆ ಯೋ | ಜನಗಂಧಿಯೆಂಬಳಲಿ | ಜನಿಸಿ
 ಮಹರ್ಷಿಯೆಂ | ದೆನಿಸಿದನಾವ್ಯಾಸ | ಮುನಿಯಿದಕೇನೆಂದನು || ೫ ||
 ಯಾತಕಿಂತೆಂಬೆ ನೀನು | ಉತ್ತಮ ವೀರ್ಯ | ಜಾತನಾಮುನಿವ
 ಯನು || ಸೂತಜನಾವ ಪು | ನೀತನ ವೀರ್ಯ ಸಂ | ಜಾತನಾಗಿ
 ಹನೆಂದನು || ೬ || ತನು ಬಲ ದೃಢ ಚಿತ್ತವು | ಸಾಹಸ ಶೌರ್ಯ
 ಘನಪರಾಕ್ರಮಗಳಿವು || ಜನಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೀತ | ನಿನಿತು ಗುಣಾ
 ಳಿಯೊ | ಳೆನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೆಂದನು || ೭ || ಮರುಳು ಕೌರವನೆ ಕೇಳು |
 ನೀನೆಂಬಂತ | ಗರುವವದೇಕೆ ಹೇಳು || ಸರವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೀನ |
 ಧುರಕೆ ದುರ್ಬಲನಾದ | ಕಿರುಕುಳ ನೀನೆಂದನು || ೮ || || ೨೦೬ ||

ಭೋಗಸಟ್ಟಿದಿ.

(ಧಾಟಿ--ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ಹಿಂದೆ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎಲವೊ ಭೀಮ ಕೇಳೊ ಎನ್ನ | ಬಲವಿಹೀನನೆಂದೆಯದರ |
 ಫಲವನೀಗ ತೋರ್ಪೆ ನಿಲ್ಲ | ಕಲಹಕಂದನು || ಕಲಹಕೆಂದು
 ಬಂದು ಮೊದಲು | ಹಲವು ಬಗೆಯೊಳೊಡಹೋದ | ಮಿಳನು
 ನೀನು | ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ | ಬಲವನೆಂದನು || ೧ || ಹಿಂದಿನಂದವಲ್ಲ ವೀಗ |
 ಸಂದ ಕಳಚಿ ಬಿಡುವೆ ನಿನ್ನ | ನೆಂದು ಬಹಳ ಸರಳನೆಚ್ಚ | ನಂದು
 ಕೋಪದಿ || ಹಂದೆ ನಿನಗೆ ಗರುವವನಿತು | ಬಂದುದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ
 ಸೆನ್ನ | ನೆಂದು ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತೆಚ್ಚ | ನಂದು ಶರವನು || ೨ || ಕಡಿದು
 ಬರುವ ಸರಳುಗಳನು | ಕಡುಗಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನೆಸಲು | ಝಡಿದು
 ಗದೆಯ ಕೊಂಡು ಭೀಮ | ಬಡಿದನರಸನ || ಒಡನೆ ಗದೆಯನಾಂತು
 ನೃಪತಿ | ಬಿಡದೆ ಹೊಯ್ದು ನವನನಿಂತು | ಹಿಡಿದರವರು ಧುರವ
 ಕೇಳು | ಪೊಡವಿಪಾಲನೇ || ೩ || || ೨೦೭ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಅನಿತರೊಳಾಗುರು ಶಿಷ್ಯರ । ಮನೋಧೃತಿಯನರಿಯೆ ತನ
ಯಗಾಜ್ಞಾ ಪಿಸಿರಲ್ ॥ ಅನುಪಮ ಮಾಯಾಮಂತ್ರದಿ । ಘನ
ಘೋರಾಕೃತಿಯನೆಸಗಿ ತೋರಿದನಾತಂ ॥ ೧ ॥ ॥ ೨೨೦ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳುವನಾಳಿಯನು ಬಾ । ಯ್ದೆರೆದು ನುಂಗುವ
ಮೃತ್ಯುವೋ ನರ । ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿಯೊ ವಿಲಯರುದ್ರನ ಭೀಕ
ರಾಕೃತಿಯೋ ॥ ಅರಿಯಲಸದಳನಖಿಲ ಶಸ್ತ್ರವೆ । ಧರಿಸಿ ಮೂಜಗ
ನಡುಗುವಂತ । ಬ್ಬರದೊಳೊದರುತ ಗುರುಜ ಕೃತವೈತಂದುದಾ
ಸ್ಥಲಕೇ ॥ ೧ ॥ ॥ ೨೨೧ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಅಸುರೆಯೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತಲವನತಿ ॥ ಎಂಬಂತೆ.)

ಬಂದು ಘರ್ಜಿಸುವಂದವ ಕಾಣುತ್ತ । ಲಂದು ಘನ ಭಯ ।
ದಿಂದ ಸಭೆ ಮನ । ಬಂದ ಕಡೆಗೆದ್ದೊಡಿತು ॥ ೧ ॥ ಕೌರವೇಶ್ವರ
ಹಾರಿದನಲ್ಲಿಂದ । ಮಾರುತಿಯ ತಲೆ । ಗೇರಿ ಬೆರಗದೆ । ಯಾರಿ ಮರ
ದಂತಾದನು ॥ ೨ ॥ ಎಲ್ಲಿ ಗೈದಿದ । ರಲ್ಲಿ ಗೈತಂದು ನಾ । ಮೆಲ್ಲ ದೇ
ಬಿಡೆ । ನೆಲ್ಲ ರನು ತಡ । ವಿಲ್ಲ ವೆನುತಬ್ಬ ರಿಸಿತು ॥ ೩ ॥ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ।
ಮರ್ತ್ಯರ ಬಲಿಯಾವ । ಕೃತ್ಯವಿದಕೀ । ಹೊತ್ತು ನರಬಲಿ ; ಯಿತ್ತು
ದಿಲ್ಲಾ ಚಾರ್ಯನು ॥ ೪ ॥ ತಿಂದು ತೇಗುವೆ । ನಿಂದು ದ್ರೋಣನ
ಬಿಡೆ । ನೆಂದು ಕುಂಭದ । ಕಂದನಿದಿರಿಗೆ । ಬಂದುದಾರ್ಭಟಗೈ
ವೃತ ॥ ೫ ॥ ಒರಲುತ್ಪ್ರಿತರೆ । ಗುರು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ । ತೆರದಿ ಶಿಷ್ಯರ ।
ಕರೆದು ಕೂಗುತ । ಭರದೊಡಿದನಾಗಲೆ ॥ ೬ ॥ ಬಿಡದೆ ದ್ರೋ
ಣನ । ಬೆರಸಲದನು ಕಂಡು । ನಡುಗಿ ಶಿಷ್ಯರ । ಗಡಣ ಭೀತಿಯೊ ।

ಳಡಗಿತಲ್ಲಿರದೋಡುತ || ೭ || ನೀರ ಪಾರ್ಥನು | ಧೈರ್ಯದಿಂದಿ
ದಿರಾಗಿ | ಕೂರಲಗನಾ | ಘೋರರೂಪದ | ಮೋರೆಗೆಚ್ಚನು ಮಿತಿ
ಯೊಳು || ೮ || || ೨೨೯ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಅರರೆ ಬಾಲಕ ಯೆನ್ನನು | ತಾಗಿದೆಯಲ್ಲ | ಮುರಿದು ಭಕ್ತಿ ಪೆ
ನಿನ್ನನು || ತೆರಳಬೇಡೆನ್ನತ್ತ | ಭರದಿಂದ ನರನನಾ | ವರಿಸುತ್ತಟ್ಟಿ
ತಂದುದು || ೧ || ಕೆಚ್ಚಿದೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನು | ಬಾಣವನದ | ಕೆಚ್ಚು
ಸರ್ವಾಂಗವನು || ಮುಚ್ಚಿ ಮಗುಳೆ ಬಿಡ | ದೆಚ್ಚನಸ್ತ್ರಗಳ | ನಚ್ಚ
ರಿಯೇನೆಂಬೆನು || ೨ || ಆಘೋರ ರೂಪವಲ್ಲ | ಅಡಗಿಪೋಗ | ಲಾಗಿ
ಸಂತೋಷದಲಿ || ಆಗಲೆಲ್ಲರು ಶತ | ಯಾಗನಾತ್ಮಜನಾ ಪ | ರಾಗದಿ
ಪೋಗಳಿದರು || ೩ || ಭೇದಗೊಂಪ್ಪದಿದರು | ಆ ಕರ್ಣಸು | ಯೋಧನಾ
ದಿಗಳೆಲ್ಲರು || ಮೊದದಿ ನಿಂದು ಭೀ | ಪ್ರಾದಿ ಸಭ್ಯರಿಗೆಂದ | ನಾಥೀರ
ಕುಂಭಜನು || ೪ || || ೨೩೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಅರಸರಾಲಿಸಿರಿ ನಾ | ನೊರೆದಖಲ ವಿದ್ಯೆಗಳ | ನರಿದುಕೊಂ
ಡವನೋರ್ವ | ನರನಲ್ಲದಿಲ್ಲ || ೧ || ಶಕ್ತಿಶಮದಮಧೈರ್ಯ |
ಯುಕ್ತಾದಿ ಸಕಲ ಗುಣ | ಯುಕ್ತನರ್ಜುನನೀ ಸ | ಮಸ್ತ ಶಿಸ್ತು
ರೊಳು || ೨ || ತರಳರೆಲ್ಲರ ಧೃತಿಯ | ನರಿಯೆ ಮತ್ಸುತನಿಂದ |
ಹೊರಡಿಸಿದೆನೊಂದು ಭೀ | ಕರದ ರೂಪವನು || ೩ || ಆರೂಪದಲಿ
ಹೆದರಿ | ಹಾರಿದದು ಸಕಲ ಜನ | ಧೀರನರ್ಜುನನೋರ್ವ | ತೀರಿಸಿ
ದನದನು || ೪ || ಭುವಸ್ಥಿಕವೀರನಹ | ನಿವಸೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ |
ನವನಿಪರಿ ನಿಮ್ಮನುವ | ನಿವರಿಸುವದೆಂದ || ೫ || ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ
ವಿದ | ಕೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು | ನಿಂದು ಸಕಲರು ದ್ರೋಣ |
ನೆಂದ ವಾಕ್ಯವನು || ೬ || || ೨೩೯ ||

ಪಾರ್ಥಿಕ.

ಕೃತಿಸಾಲ ಕೇಳ್ವಳಿಕ | ಸಕಲ ನೃಪರಾನದಿ | ಸುತಗುರು
 ಗಳಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಿಜ ನಿಲಯಕಂ | ಗತಿನಿಡಿದರಿತ್ತಲಿವರೆ
 ಲ್ಲರುಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿಭಪುರಿಯೊಳಿರುತ್ತಿದರು || ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಸಿ
 ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಶೌರ್ಯಮಂ | ಪ್ರತಿದಿನದೊಳಂ ನೆನದು ಮಾತ್ಸ
 ಯದಿಂದ ಕರ | ಗುತಲಿರಲ್ಪಿದನರಿಯದೊಂದು ದಿನಮಾಕೆಯಂ
 ಕಂಡು ಪೃಥೆಯಂತೆಂದಳು || ೧ ||

|| ೨೪೦ ||

ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಇಂದುವದನೆ | ಅಂದಗಾರ | ಎಂಬುದರ ದ್ವಿಗುಣ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಮಾನವಂತೆಯಕ್ಕ ನಿನ್ನ | ನೂನಚಂದ್ರವದನ ಬಾಡಿ | ಹೀನ
 ತೇಜವಾಗಿ ತೋರ್ಪು | ದೇನಿದೆನ್ನೊಳುಸುರೆ ಸುಬಲ | ನಂದಿನೀ |
 ನಳಿನ | ಗಂಧಿನೀ || ೧ || ತರಳರೈವರಧಿಕ ಧೀರ | ಪುರುಷರೆಂಬ |
 ಹರುಷ ನಿನ್ನೊ | ಳಿರುವದಾದರದೊಳೆಲ್ಲ | ನರರ ಕೂರತೆ ಹರಣ
 ಮಹುದೆ | ತಂಗಿಯೇ | ಕೋಮ | ಲಾಂಗಿಯೇ || ೨ || ಮಕ್ಕಳೈ
 ವರುದಿಸಿ ಬೆಳೆದು | ದಕ್ಕ ಕರುಬಿ ದಿಂಡೆಯಂತೆ | ಸೊಕ್ಕೆಯನ್ನ
 ಕೂಡೆ ಕಾದ | ಲಿಕ್ಕ ಬರುವೆ ನೀನಿದೆಮಗೆ | ರೀತಿಯೇ | ನೋಡೆ |
 ನೀತಿಯೇ || ೩ || ದಿಂಡೆಯಲ್ಲದಿದ ದಂಡು | ಗಂಡನಲ್ಲದನ್ನ
 ರಿಂದ | ಪುಂಡು ಹುಡುಗರನ್ನು ಪಡೆದು | ಕೊಂಡು ನೀನು ಜಗಳ
 ಕೆಂದು | ಬರುವೆಯಾ | ಎನ್ನ | ಜರೆವೆಯಾ || ೪ || ಮುನಿಯ
 ಮಂತ್ರ ಪತಿಯ ನುಡಿಯ | ನನುಸರಿಸಿದೆನಲ್ಲದಜದ | ವನಿತೆ ವಿಧ
 ವೆಯಾಗಿ ಕುರುಡ | ಮನುಜನಿಂದ ಸುತರ ಪಡೆದು | ಮೆರೆವೆನೇ |
 ನಿನ್ನ | ನರಿಯೆನೇ || ೫ || ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನ ಹೊರೆದುಕೊಂಬ | ಬಟ್ಟೆ
 ಗಾಣದಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ | ಪಟ್ಟಣವನು ಸೇರ್ದ ಬಡವೆ | ಗೆಪ್ಪು ಮಾತು

ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿ | ಯಾಗಲೇ | ವನಕೆ | ಪೋಗೇಬೇ || ೬ || ಎನ್ನ
ಕಾಂತನಾಳ್ ಪುರವಿ | ದೆನ್ನದಾಯ್ತು | ನೀನೆ ನುಕ್ಕು | ಳನ್ನ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಗಹನ | ವನ್ನು ಶೇರಬಾರದೇನೆ | ಪೇಳಮ್ಮ | ನುಡಿಯ |
ಕೇಳಮ್ಮ || ೭ || ಎಲ್ಲಾ ಭೋಗಗಳನು ನಿನ್ನ | ನಲ್ಲನೆವಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಪೋದ | ನಲ್ಲೆ ಮಡಿದನೀಗಳಿಲ್ಲ | ಯಳ್ಳಿನಂಶದೆಡೆಯ
ನಿನಗೆ | ಕೊಡುವೆನೇ | ಮಿತಿಯ | ತಡೆವೆನೇ || ೮ || || ೨೪೮ ||

ಭಾಸಿನಿ.

ಎನುತ ಸುಬಲನೃಪಾಲನಂದನೆ | ಮುನಿದು ಬಾಯಿಗೆ
ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ | ವಸಿತೆ ಪೃಥೆಯನು ಬೈದಳಾ ನುಡಿಗಾಕೆಯು
ತ್ತರವ || ಮನದೊಳರಿಯದೆ ಪೋಗಿ ತನ್ನಯ | ಮನೆಯೊಳೊರಗಿ
ದಳಳಲುತತ್ತಲು | ವಿನಯದಲಿ ಕುರು ಪಾಂಡವರಿಗಿಂತೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ || ೧ || || ೨೪೯ ||

ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಅಸ್ವತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಮಂತ್ರಿಗಳಿರ ಕೇಳಿರೇಗ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಅರಸು ನುಕ್ಕಳಿರ ನೀವೆಲ್ಲ | ಕೇಳಿ | ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳೆಮ್ಮ
ಸೊಲ್ಲ || ಗುರುಗಳಾದೆಮಗಿನ್ನು | ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಸಿತ್ತು | ಧರೆಯೊ
ಳುತ್ತಮ ತರದ ಕೀರ್ತಿಯ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹರುಷಮುಪ್ಪುದು ||
|| ೧ || ಪೃಥ್ವಿ ಗುತ್ತಮ ಗಂಗಾನದಿಯ | ಉತ್ತ | ರಸ್ಥ ಪಾಂಚಾಲಭೂಪ
ತಿಯ || ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ಗೆಲಿದತಿ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸೆರೆವಿಡಿ | ದಿತ್ತ ತಂದೆನು |
ಗಿತ್ತರದು ಬಹು | ವಿತ್ತ ದಕ್ಷಿಣೆಗುತ್ತಮೋತ್ತಮ || ೨ || ಇದರ ಕಾರ
ಣವೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ | ಆತ | ನಿದಿರೆಮ್ಮೊಳರಿವುದು ನಮಗೆ || ಮದಮುಖ
ನನು ತಂದು | ಮೊದಲು ನೀವೀವುದೆಂ | ದುದನು ಕೇಳುತ | ಮುದದಿ
ಕಾರವ | ಪದುಮಸುಖಸುತ | ರೊದಗಿ ಪೇಳ್ಳರು || ೩ || || ೨೫೦ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಮರುಳು ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿರ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಗುರುಗಳೆ ದುರಂತ ಕಾರ್ಯ | ದಿರವ ಪೇಳ್ವ ತರದಿ || ಒರೆಪು
ತಿರುವಿರಿಗಲದನು | ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆ ಮನದಿ || ಕಿರಿದಿನೊಳಗೆ ಕಿರಿದು
ನಿಮ್ಮ | ಕರುಣದಿಂದಿದೆಮಗೆ || ಭರದೊಳವನ ತಂದು ಪಾದ | ಕೆರ
ಗಿಸುವೆವು ನಿಮಗೆ || ೧ || ಚಳಕದಿಂದ ನೇಮವಿತ್ತು | ಕಳುಹಿರೆಮ್ಮ
ನೆನುತಾ || ಕಲಶಜಾತನಮಲ ಪಾದ | ಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಲಾತ || ಬಲ
ಸಮೇತ ಪೋಗಿರೆಂದು | ಸಲಿಸಲಪ್ಪಣೆಯನು || ತಳುವದವರು
ಕೂಡಿಸಿದರು | ಕೆಲವು ಸೇನೆಗಳನು || ೨ || ಶರ ಧನುಸ್ಸು ಖಡು
ಗ ಮುಂತಾ | ಗಿರುವ ಕೈದುಗಳನು || ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತ ಚಾಮ
ರಾದಿ | ಸರುವ ಬಿರಿದುಗಳನು || ಧರಿಸಿ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದ |
ಪೊರಟು ಹೋದರಾಗ || ತರಣಜಾತ ಕೌರವಾದಿ | ದುರುಳರೆಲ್ಲ
ಬೇಗ || ೩ ||

|| ೨೫೫ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಲಲನೆ ಕೇಳಿಲೆ ನಿನ್ನ ದಣಿಸಿದ ಖೂಳರು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಬಳಿಕ ಪಾಂಡವರು ನಿ | ಮೃಲಮತಿ ದ್ರೋಣಗೆ | ತಲೆವಾಗಿ
ತಮ್ಮನಿಂ | ದುಳಿದು ಕೌರವರು || ಘಳಿಲನೈದಿದರಿನ್ನು | ಕೆಲಸ
ವೇನೆಮಗೆಂದು | ತಿಳುಹಿರೆಂದೆನೆ ಕೇಳಿ | ಕಲಶಜ ನುಡಿದ || ೧ ||
ಎನಗೆ ಸಮಾನನಾ | ಜನಪನಾತಗೆ ಸೋತು | ಮನೆಗೋಡಿ ಬಂದ
ಪರಿನಜಕೌರವರು || ಇನಿತಿರುವುದರಿಂದ | ಲನುವರಕನುಜರ |
ನನುಸರಿಸುವದು ಸೀ | ವೆನುತ ನೇಮಿಸಿದ || ೨ || ಗುರುರಾಯನಾ
ಜ್ಞೆಯ | ಧರಿಸಿ ಪಾಂಡವರವೈ | ಗೆರಗಲೋಸುಗ ಪೋಗಿ | ತರ
ಳಾಕ್ಷಿ ಪೃಥೆಯ || ಇರವನೆಲ್ಲ ವ ಕಂಡು | ಬೆರಗಾಗುತ್ತವಳನ್ನು |
ಕರೆದು ನುಡಿಸಿದರು | ಪರಿಪರಿಯಿಂದ || ೩ ||

|| ೨೫೬ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಕರ್ಣಜಾತ ಕೇಳೋ ಮಾತ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಮಾತೆ ಲಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಮಾತ | ನೇತಕಿಂತು ಮೌನದಿಂದ |
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ | ರೀತಿಯೇನಿದು || ನೀತಿವಂತೆಯೆದ್ದು
 ಕುಳಿತು | ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆನ್ನೊಳಿಗ | ಮಾತನಾಡೆನುತ್ತ ಧರ್ಮ |
 ಜಾತ ವೇಳೆನು || ೧ || ಆವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಯಸಿ | ಈವಿಶೇಷ
 ದುಃಖದಿಂದ | ನೋವನಾಂತೆಯೆಂಬುದುಸುರು | ಸಾವಧಾನದಿ ||
 ಆವ ಜಗದೊಳಿದರದನು | ನಾವು ತರುವೆವೆಂದು ಶೌರ್ಯ | ಭಾವ
 ವಿಡಿದು ನಕುಲ ಸಹ | ದೇವರೊರೆದರು || ೨ || ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ನಿನ
 ಗಾದಾವ | ದುಷ್ಟರಿಂದ ಬಂದುದಿಂದು | ಕುಟ್ಟಿ ಕೊಲುವೆನವರ
 ಸ್ತ್ರೀತಿ | ಯಿಟ್ಟು ಪೇಳ್ವರೇ || ಅಷ್ಟಲೋಕಪಾಲರಡ್ಡ | ಗಟ್ಟಿಬಂದ
 ರವರ ಪುರವ | ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೆಂದು ನಡಿದ | ದಿಟ್ಟ ಪಾರ್ಥನು ||
 || ೩ || ಕುರುಡನೇನನೆಂದನವನ | ತರುಣಿ ತನಯರೇನಗೈದ |
 ರರುಹು ಶೀಘ್ರದಿಂದಲವರ | ಕರುಳ ಬಗೆವೆನು || ಹರನು ಬಂದು
 ತಡೆದರವನ | ಪುರವ ಸೂರೆಗೊಂಬೆನೆಂದು | ಮರುತಜಾತನುಸುರೆ
 ಕುಂತಿ | ಮರುಗುಣೆಂದಳು || ೪ ||

|| ೨೬೨ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಯಾತಕೆ ಮಲಗಿದೆ ರಥದಲಿ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎಂತುಸುರುವೆನಕಟೆನ್ನಯ | ಚಿಂತೆಯನೆಲೆ ಬಾಲರೆ ಜ |
 ನ್ನಾಂತರದಘ ಪರಿಣಾಮದ | ಲಿಂತೊದಗಿದುದೆನಗೆ || ಕಾಂತೆಯ
 ರೊಳು ಜಗದೊಳಗೆ | ನ್ನಂಥವಳನು ಕಾಣೆನು ಬಲು | ಸಂತೋಷ
 ವದಾಯಿತೆ ಭಗ | ವಂತನ ಮಾನಸಕೆ || ೧ || ಮೊದಲಲಿ ಸುತರಿ
 ಳ್ಲದೆ ಮರು | ಗಿದೆ ನಾ ಮೇಲಿನಯನು ಸುರ | ಪದವಿಗೆ ಪೋಗಲು

ಕರಗಿದೆ | ಬದುಕಿದೆ ನಿಮಗಾಗಿ || ತದನಂತರವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂ | ದೊಡ
ಗಿದೆನಡವಿಯನಗಲ್ಲಿದು | ನದಿಯಣುಗನ ದಯದಿಂದಲಿ | ಪದು
ಳದೊಳೆಹೆವೆಂದು || ೨ || ಪರದೇಶಿಗಳಂತೀಪುರ | ವರದಲಿ
ಬಾಳುವದಾಯಿತು | ತರಳರೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನು ಬದು | ಕಿರುತಿದ್ದರೆ
ನಮಗೆ || ಬರುವದೆ ಈಗತಿಯಾತನ | ಮರಣದ ದೆಸೆಯಿಂದಗಣಿತ |
ಪರಿಭವವನು ಪಡವುತ್ತಲಿಹ | ಪರಿಯಾಯಿತು ಶಿವನೆ || ೩ ||
ಅಂದೇಯಾಧರೆಯೆಲ್ಲವ | ನಂಧನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಾಂಡು ಮ | ಹೀಂ
ದ್ರನು ವನಕ್ಕೆದಿದನದ | ರಿಂದೀನಗರದಲಿ || ಒಂದಧಿಕಾರವು
ನಮಗಿ | ಲ್ಲಿಂದಬ್ಬರಿಸಿದಳೆನ್ನನು | ಗಾಂಧಾರಿಯು | ಮುಂದೇ
ಗುವೆ | ನಂದಳಲಿದಳವಳು || ೪ ||

|| ೨೬೬ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಪಡೆದವಳಳಲಂ ಕೇಳುತ್ತ | ಕಡೆಗಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಕಿಡಿಗೆ
ದರುತ್ತಂ || ತಡೆಯದೆ ಭೀಮಾದ್ಯಾಣುಗರ | ಹೊಡೆವುತ್ತ ನಿಜಭುಜ
ವನವೈಗೆಂದರ್ಜವದಿಂ || ೧ ||

|| ೨೬೭ ||

ರಾಗ ಸಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಮಾತೆಯೆ ಮರುಗುವೆ | ಯೇತಕೆ ಬಿಡುಬಿಡು | ಭೀತಿಯ
ನುರೆ ತೊರೆದು || ಭೂತಳವಾಳ್ವೆವು | ರೀತಿಯೊಳಾಕಡು | ಧೂರ್ತರ
ಸದೆಬಡಿದು || ೧ || ಭುಜಬಲವೇ ಭೂ | ಭುಜಕುಲದಧಿಕ್ಕೃತಿ | ನಿಜ
ವಿದು ತಿಳಿ ನೀನು || ಅಜ ಸಿತ್ಯ ಪದಪಂ | ಕಜ ಕೃಪೆಯಿರುತಿರೆ |
ಕುಜನರ ಭಯವೇನು || ೨ || ನಾರಿಯುಸುರ್ದ ವಿ | ಚಾರದ ನುಡಿ
ಯದು | ಕಾರಿಯಕಹುದೆಂದು || ತೋರದು ಶೋಕವ | ಸೈರಿಪು
ದೆಂದನು | ನೀರ ಯಮುಜ ಮಣಿದು || ೩ ||

|| ೨೬೮ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಉಂದುಕುಲಜಾತ ಕೇ | ಳಂದದಿಂದಾಪಾಂಡು | ನಂದನಬ
ಹಳ ಬಗೆ | ಯಿಂದವಳ ಶೋಕಸಂ | ಬಂಧಮುಂ ಬಿಡಿಸಲಾ | ನಂದ
ಮುಂ ತಾಳುತರ | ವಿಂದಮುಖ ಕುಂತಿ ಬಳಿಕ || ಕಂದರಂ ಪಿಡಿ
ದತ್ತಿ | ಯಿಂದಿನಂತುಜಿತೋಕ್ತಿ | ಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸುತಲಿರ | ಲಂದು
ಕಾಂತೀಯರಭಿ | ವಂದಿಸುತ ಮಗುಳಲ್ಲಿ | ನಿಂದು ಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳಿಂ | ತೆಂದರಾ ನಿಜಮಾತೆಗೆ || ೧ || || ೨೭೧ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟಕಾಳ.

ಜನನಿ ಲಾಲಿಸು ಕುಂಭ | ತನುಜನಾಜೆ ಯೊಳೆಂದು | ಜನಪ
ದ್ರುಪದನಲ್ಲಿಗೆ || ಅನುವರಕ್ಪದುವೆ | ವನುಜರೈದಿದರು ಮುಂ |
ದನುಮತಿಗೊಡು ನಮಗೆ || ೧ || ಬೆಚ್ಚಿ ದಳಂಗನೆ | ಯೆಚ್ಚ ರಿಯಕಟ
ನಿ | ಮ್ಮಿಚ್ಚೆಯೇಕಿಂದಿನೊಳು || ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಟನೊಡ | ಸೆಚ್ಚಾಡುವ
ದನವ | ನುಚ್ಚರಿಸಿದನೆಂದಳು || ೨ || ಕಾರಣವೆಲ್ಲ ಪು | ತೋರುವ
ದಂತ್ಯದಿ | ಧಾರುಣೀಶನ ಪಿಡಿದು || ಭೋರನೆ ತಹುದೆಂದು | ವೀರ
ನೇಮಿಸಿದನು | ಮಾರುವದಲ್ಲವಿದು || ೩ || ಭಾರಿಯ ಭಟನತಿ |
ಧೀರ ದ್ರುಪದನ ವಿ | ಚಾರವ ಬಲ್ಲೆನಿಂದು || ಆರಣದಲಿ ಭಯ |
ತೋರುವದೆನಗೆಂದು | ನಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳೆಂದು || ೪ || ಎಂಥ ಪರಾ
ಕ್ರಮ | ವಂತನಾದರು ಸಮ | ರಾಂತದೊಳವನ ತಂದು || ಸಂತಸ
ದಲಿ ಗುರು | ವಂತಿಕಕೊಪ್ಪಿಸು | ವಂಥಪರಾಜೆನಿಂದು || ೫ || ಧ ರ
ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ವನರಿದವರಾದರು | ತರಳರು ನೀವಲ್ಲಿಗೆ || ತೆರಳಿದೊ
ಡಾವಂಗ | ದೊರೆವುದೊ ಎಂದೆಂಬ | ಕೊರತೆಯಪ್ಪುದು ತನಗೆ ||
|| ೬ || ಹರಿಹರರಂಭಿಯ | ಕರುಣದೊಳನ್ಯರ | ಗರುವನ ಮುರಿವೆ
ವಿಂದು || ಗುರುವಾಜಿ ಯೆನುಗಿದೆ | ತೆರಳದೆ ಬಿಡುವೆಮ್ಮ | ಪರಸಿ
ಕಳುಹಿಸೆಂದರು || ೭ || ನಳಿನದಳಾಕ್ಷನು | ಸಲಹಲಿ ನಿಮ್ಮನು |

ಬಲವಂತ ನೃಪನನಿಂದು || ಗೆಲಿದು ತಂದೀಗುರು | ಗಳಿಗಿತ್ತು ಬಸ್ಸಿ
ರೆಂ | ದೊಲಿದು ಪೇಳಿದಳು ನಿಂದು || ೮ || || ೨೭೯ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಬರುತ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಕೃಪರಿಗೆ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳೆರಗಿ ಪಾಂಡವರವೈಗಾ
ಕೆಯ | ಚರಣಧೂಳಿಯನಾಂತು ತಿರದಲಿ | ಭರದೊಳಾಚತುರಂಗ
ಬಲವನು | ಕರೆಸಿ ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಘನತೋ | ಮರ ಕುಠಾರ
ಗದಾದಿಯಾಯುಧ | ಶರನಿಷಂಗ ಧನುಸ್ಸುಗಳು ತುಂ | ಬಿರುವ
ಬಹು ಭಂಡಿಗಳ ಬರಿಸಿದ | ರೇನನೆಂಬೆ | ನಾನಿ | ನ್ನೇನನೆಂಬೆ || ೧ ||
ಭೇರಿ ತಂಬಟ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ನ | ಗಾರಿ ಮೊಳಗಿತು ಭತ್ರಚಾ
ಮರ | ದೋರಣದ ಬಹು ಬಿರಿದುಗಳ ಶೃಂ | ಗಾರವೆಸೆದುದು ಜಯ
ಜಯಧ್ವನಿ | ದೋರಿ ಪೊಗಳು ವ ಪಾಠಕರ ಬಲ | ದಾರುಭಟಿಯಲಿ
ಪಾಂಡವರು ಪೊಂ | ದೇರನಡರಿದು ಧನುವನೊದರಿಸಿ | ನೀರ ದ್ರುಪ
ದನ ಪುರಿಗೆ ನಡೆದರ | ದೇನನೆಂಬೆ | ನಾನಿ | ನ್ನೇನನೆಂಬೆ || ೨ ||
ಕೌರವರ ಬಲ ಮುಂದೆ ಪೋಗುವ | ದಾರಿಯಲಿ ದುಃಶಕುನ ಮೊದ
ಗಿದು | ದೋರಣದೊಳದನೆಣಕಗೊಳದು | ಬೈರಿ ದ್ರುಪದನ
ಪುರವ ಮುಸುಕಿತು | ಧೀರ ಪಾಂಡವರವರ ಪರಿಯನು | ದೂರದಲಿ
ನೋಡುತ್ತ ನಿಂದರು | ಶೂರ ಕರ್ಣಾದಿಗಳನಲ್ಲಿಯ | ದ್ವಾರಪಾಲರು
ತಡೆದರಾಗಲೆ | ಏನನೆಂಬೆ | ನಾನಿ | ನ್ನೇನನೆಂಬೆ || ೩ || || ೨೮೦ ||

ರಾಗ ಕೀತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಅಂಕೆಯು ನಡೆಯದು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಮಿಲ್ಲ ಚಾಲಕರೆ ಸೀ | ವೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವಿ | ರಿಲ್ಲಾ ವು
ದುಂಟು ಕಾರಿಯನೆಂದು | ಯಲ್ಲ ವ ನಾವೈಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಿಮ್ಮಯ |

ಗುಲ್ಲಿಗೆ ದಾರಿಯ ಬಿಡೆವಿಂದು || ೧ || ಮಂಕುಗಳೆರ ನಿಮ್ಮ | ಬಿಂ
ಕದ ಮಾತಿಗೆ | ಶಂಕಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗೆವು ನಿಮ್ಮ | ಟೊಂಕವ
ಮುರಿದು ನ | ಮೃಂಕವ ತೋರ್ಪೆವು | ಕೊಂಕುಮಾತಲ್ಲಿದು
ಬಿಡಿರೆಮ್ಮ || ೨ || ಪುಂಡ ಬಾಲರೆ ಕೈಯ | ದಂಡದಿ ನಿಮ್ಮಯ |
ಮಂಡೆಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿವೆವು || ಜಂಡತನದೊಳೆಮ್ಮ | ನಂಡ
ಲದರೆ ನಿಮ್ಮ | ತಂಡತಂಡವನೆಲ್ಲ ಕಡಿವೆವು || ೩ || ಕರಳ ಕರ್ಣಾ
ದ್ಯರು | ಭರದೊಳವರ ಕೈಯ | ಮುರಿಮುರಿ ಬಿಗಿದು ನೀವೀಗಲೀ ||
ಧೊರೆಯನ್ನ ಕರೆಯಿರಿ | ಧರಕೆಂದು ನೂಗಿಗೆ | ಬರೆದರು ಸುಣ್ಣ
ವನಾಗಲೀ || ೪ ||

|| ೨೪೬ ||

ಕಂದನದ್ಯ.

ಕರಿಪುರದಧಿಸತಿ ಕೇಳತಿ | ಭರವಿಂವಾದಾ ರಸಾಂಶ ತಂದಳ
ತಂ || ಮೆರೆವಾ ವಂತ್ರಿಜನಾಳೆಯ | ತಿರಿಯಂದಿಹ ದ್ರವದರಾಜಗಿರ
ಗುತ ನುಡಿದರ್ || ೧ ||

|| ೨೪೭ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ನಿಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಮಹಾರಾಜಾ ಕೇಳ್ವುದು ಕಲಾಪ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಭೂಮಿಪಾಲಕನೆ ಲಾಲಿಸೈಯ | ನಾವೆಂಬ ನುಡಿಯ | ಭೂಮಿ
ಪಾಲಕನೆ ಲಾಲಿಸೈಯ || ಪಲ್ಲ || ವೇಳೆ ಭೀತಿಯಹುದು ನಮಗೆ |
ಮಿಳತನದೊಳೆಮ್ಮ ಪುರಿಗೆ | ಕಾಳಗಕರಿಗಳ | ಪಾಳಯ ಬಂದೆ |
ಮ್ಮಳುಗಳೆಲ್ಲವ | ಗೋಳುಗುಡಿಸಿದುದು || ೧ || ಎತ್ತಲೀಕ್ರಿಸಿದರು
ಪುರದ | ಸುತ್ತಲವರ ಬಲದಬ್ಬರದ | ಮುತ್ತಿಗೆಯಧಮರ | ಕೃತ್ಯದಿ
ತನು ನಡು | ಗುತ್ತಿದೆ ನಗರಿಯ | ಕಿತ್ತಪರೀದಿನ || ೨ || ತಡೆದು
ಹೊಯ್ದಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ | ಹಿಡಿದು ಕೈಯ ಕಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮ | ಒಡೆಯನ
ಕರೆಯಿರಿ | ತಡೆಯದೆ ರಣಕೆನು | ತೊಡನೊಡನೆಮ್ಮನು | ದಡಿಗರು
ಹೊಡೆದರು || ೩ ||

|| ೨೪೮ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಠ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ದ್ವಾರಪಾಲರ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ | ವೀರ ದ್ರುಪದನು ಖಾತಿ
ಯಿಂದು | ಬೈರಿ ನುಡಿದನು ಮಂತ್ರಿಮುಖಪರಿ | ವಾರಗಳಿಗೆ || ೧ ||
ಎನಿದಚ್ಚ ರಿಯಮಮ ಮನದನು | ಮಾನವಿಲ್ಲ ದೆಯೆಮ್ಮ ಪುರಕರಿ |
ಸೇನೆ ಮುಸುಕಿದ ಪರಿಯನರಿಯೆ ನ | ವೀನನಿಂದು || ೨ || ಸಕಲ
ದೇಶಾಧೀಶರೆನ್ನಯ | ವಿಕಟಭುಜಬಲಕಂಜಿಕೊಂಡೇ | ಸುಖದೊ
ಳಿರುತಿಹರಲ್ಲ ದಿಂತೀ | ಮುಖದಿ ಬಹರೆ || ೩ || ಕರಿಪುರದ ಭೂಮಿ
ಪರು ಬಲವಂ | ತರು ವಿಚಾರಿಸಲಾದರಕ್ರಮ | ಚರಿತರಲ್ಲೈ ಬಂದ
ರಾರೋ | ದುರುಳ ನೃಪರು || ೪ || ಖಳರ ತಲೆಗಳ ಕಡಿದು ಭೂತಾ |
ವಳಿಗೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟಂಜಿದವರನು | ನಿಳಯ ಪರಿಯಂತಟ್ಟುವದೆ ಘನ |
ತಿಳಿಯಲೆಮಗೆ || ೫ || ಇದಕೆ ಪೋಗುವ ಧಿಟ್ಟರೀಸೈ | ನೃದೊಳ
ದಾರವರೆನ್ನ ವೀಳಯ | ವಿದನು ಪಿಡಿದೈದಲಿಯನುತ್ತವ | ನೊದಗಿ
ನುಡಿದ || ೬ ||

|| ೨೯೬ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಧರಣಿಪನೆಂದುದನಾಲಿಸಿ | ಭರದಿಂತತ್ತನುಜ ಸತ್ಯಜಿತು
ಮಂತ್ರೀಶರ್ || ಶರ ಧನು ತೂಣೀರಗಳಂ | ಧರಿಸುತ ಪಾರ್ಷ್ವತನ
ರೇಂದ್ರಗೆರಗುತ ನುಡಿದರ್ || ೧ ||

|| ೨೯೭ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಅವಸಿಪ ಕೇಳೀ | ಬವರವದೇಂಘನ | ಕವಿದರಿಸಿಕರವನು ||
ರವಿಜನ ಪುರಿಗ | ಟ್ಪುವೆವತಿಬೇಗದಿ | ವಿವರಿಸಲೇನದನು ||
|| ೧ || ಭಾರ್ಗವ ತಡೆಯಲಿ | ಭರ್ಗನೆ ಬರಲಿ ಮ | ಹೋಗ್ರದೊಳ
ಹಿತರನು || ನಿಗ್ರಹಿಸುವೆವು ರ | ಣಾಗ್ರದೊಳೀಕ್ರಿಸು | ವಿಗ್ರಹ
ದಂದವನು || ೨ || ಕೊಡು ವೀಳಯವನು | ತಡೆಯದೆ ನೀನೆನೆ |

ವೊಡವಿಪನದನೊಲಿದು || ನಡೆಯಿರಿ ಬಹುಬಲ | ದೊಡನೆನುತವ
ರಿಗೆ | ನುಡಿದಿತ್ತನು ತಿಳಿದು || ೩ || ಒದಗಿದ ಚತುರಂ | ಗದ ಬಲ
ಸಹಿತವ | ರೊದರುತ ಗರ್ಜಿಸುತ || ಮದಮುಖ ಕೌರವ | ರಿದಿ
ರಿಗೆ ನಡೆದರು | ವಿಧವಿಧ ಶರವೆಸುತಾ || ೪ || || ೩೦೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳವರ ಬಾಣಾವಳಿಯ ಹಾವಳಿಯ | ಲಿರದೆ ಕೌರವ
ಬಲಂ ಭೀತಿಯಿಂ ರೀತಿಯಿಂ | ಧುರದೊಳ್ಪಲಾಯನಂ ಗೈವು
ದಂ ಸುಯ್ಯದಂ ಪರಸ್ಪ್ರಸ್ಯದುರವಣಿಯನು || ತರಣಿಜಂ ಕಂಡು
ಘನ ಕೋಪದಿಂ ಚಾಪದಿಂ | ಸರಳನೆಸುತಹಿತಭಟಸೇನೆಗಳನಾನೆ
ಗಳ | ನರಿವುತ್ಪತ್ತಿ ತರೆ ಕಂಡ ಶಂಕದಿಂ ಬಿಂಕದಿಂ ಮಂತ್ರಿಶಯಿಂ
ತೆಂದನು || ೧ || || ೩೦೨ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ನರನು ಗಾಂಡೀವ ಧನುವ ರ್ಪೀಂಕರಿಸುತ || ಎಂಬಂತೆ.)

ದುರುಳ ನೃಪಕುಮಾರ ನೀನದಾವ ಸುಭಟನು | ಬರಿದೆ ಕೆಣ
ಕಲೇತಕಮ್ಮನುಸುರು ನಿಜವನು || ಅರಸ ದ್ರುಪದನಿಗೆ ನಾನು
ಮಂತ್ರಿಯೆನ್ನನು | ಅರಿತುಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತಲೆಸಲು ಕರ್ಣ ನುಡಿ
ದನು || ೧ || ಸೃಷ್ಟಿಗುತ್ತಮಾಂಗದೇಶದರಸನೆನ್ನನು | ಧಿಟ್ಟ
ಕರ್ಣನೆಂಬರೆಲ್ಲ ರೀಗ ನಿಮ್ಮನು || ಕುಟ್ಟ ಕೊಂದು ಕಡಹಿ ಬಳಿಕ |
ದ್ರುಪದ ನೃಪನನು | ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಬಂದೆವೆನುತಲೆಜನು ||
|| ೨ || ಧಾರುಣೀಶನನ್ನು ಪಿಡಿದ ಶೂರತನವನು | ತೋರಿಸೆ
ನುತ ಮಂತ್ರಿಯೆಸಲು ಭೂರಿ ಶರವನು || ತೇರು ಮುರಿಯಲಂಜಿ
ಹಿಂದೆ | ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣನು | ಕೌರವೇಂದ್ರನಾಂತು ಸಿಂದು ಮಂತ್ರಿ
ಗೊಂದನು || ೩ || || ೩೦೫ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಛಾಟೆ--ಚರರೆಂದ ನುಡಿಗಳೆತ್ತು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎಲವೊ ಮಂತ್ರಿಯೆ ನೀ ಕೇಳು | ನಮ್ಮವನನ್ನು | ಗೆಲಿದೆ
ನೆಂದಾತ್ಮದೊಳು || ತಳೆದ ಗರ್ವವನೀಗ | ನಿಲಿಸುವೆ ನೋಡಿನ್ನು |
ಬಲವಂತ ಕೌರವನಳವನೆಂದೆಚ್ಚನು || ೧ || ಕುರುಡನ ಮಗನೆ
ನೀನು | ಯುದ್ಧದಿ ನೀನು | ಬರಡನೆಂದೆನಿಸುವೆನು || ತೆರಳಬೇ
ಡೆಂದು ನಿ | ಪ್ತುರ ಮರ್ಮಭೇದಿಯ | ಶರವೊಂದನೆಳೆದೆಚ್ಚ | ನರ
ಸಗೆ ಮಂತ್ರಿಯು || ೨ || ಆ ಧೀರನೆಸುಗೆಯೊಳು | ಕೌರವ ನೊಂದು |
ಮೇದಿಸಿಯೊಳು ಬೀಳಲು || ಬೇದದಿಂದಾತನ | ಸೋದರರೆಲ್ಲರು |
ಕಾದಿ ಮಂತ್ರಿಯೊಳು ಹಿಂ | ದಾದರೇನೆಂಬೆನು || ೩ || ಕೌರವ
ಕರ್ಣನಿಗೆ | ಪೇಳ್ವನು ಗ್ರಹ | ಚಾರದುರ್ಬಲವೆನುಗೆ || ಸೇರದು
ಜಯವು ನ | ಮ್ಮೂರಿಗೈದುವ ಯೆನ | ಲೋರಂತೆ ಸಕಲರು | ಹಾರಿ
ದರಲ್ಲಿಂದ || ೪ || ಎಲ್ಲಿಗೈದುವಿರಿ ನೀವು | ದುಷ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ | ಕೊಲ್ಲ
ದೆ ಬಿಡೆವು ನಾವು || ನಿಲ್ಲಿರೆನ್ನತ ಕೋಪ | ದಲ್ಲಿ ಸಚಿವ ಮುಖ್ಯ |
ರೆಲ್ಲರು ಬೆರಸಿದ | ರಲ್ಲಿಂದಾದುರುಳರ || ೫ || ಕೆಲರು ತರುವನೇ
ರ್ದರು | ಕೌರವರೊಳು | ಕೆಲರು ಘಾತಕ ಬಿದ್ದರು || ಹಳುವವ
ಹೊಕ್ಕರು | ಕೆಲರು ಸರೋವರ | ತಿಳಿದರು ಭೀತಿಯ | ತಳೆದು ಗಾಬ
ರಿಯಾಗಿ || ೬ ||

|| ೩೧೧ ||

ಪಾರ್ಥಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳಂತವರ್ಬೀಳುತೇಳುತ ಜರದ | ಕರಚರಣಜಾನು
ಗಳ ಕಳಚಿದ ಕಿರೀಟಗಳ | ಶಿರಗಳ ವಿನಷ್ಟರಾಜಾಂಗಮರ್ಯಾದೆ
ಗಳ ನಾಚಿಕೆಯ ನೋವಿನಿಂದ || ಶಿರದ ಮುಸುಕಿಂದ ಬರಲಂಗನೆಯ
ರಿದಿರಾಗಿ | ಧುರವಿಜಯದಾರತಿಯನೆತ್ತುತಿರಲದನು ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿ ಲಜ್ಜಾ
ಭರದೊಳಿನಜ ಕೌರವರೆಲ್ಲ ರೈದಿದರ್ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ || ೧ || || ೩೧೨ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಅತ್ತ ಸಚಿವಾದಿಗಳು ಬೆರಬೆರ | ಸುತ್ತ ಬರೆಬರೆ ಕಾಣದಾರನು |
ಪತ್ತನಕೆ ತಿರುಗುತ್ತ ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾಂಡವರು || ನಿತ್ಯದನು
ಕಂಡಿವರು ರಿಪುಗಳೆ | ನುತ್ತ ಬಾಣವನೆಸಲು ಹೂಂಕರಿ | ಸುತ್ತ
ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ನುಡಿದರು ಭೀಮ ಫಲ್ಲನರು || ೧ || || ೩೧೩ ||

ಭೋಗಪಟ್ಟದಿ.

(ಧಾಟಿ---ಭಳಿರೆ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ನಿನ್ನ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಅರರೆ ದುಷ್ಟ ಭಟರೆ ಸುಮ್ಮ | ನಿರುವನೆಮ್ಮನೆಚಿರದರ |
ಪರಿಯ ನೋಡಿರೆನುತ ಬಹಳ | ಸರಳನೆಚರು || ಆರಿಗಳೊಡನೆ
ಬಂದು ನಮ್ಮ | ಪುರವ ಮುಸುಕಲಂಜಿ ಸುಮ್ಮ | ನಿರುವ ಮಿಳರು
ನೀವೆನುತ್ತ | ಶರವನೆಚರು || ೧ || ಮಿಳರದಲ್ಲದಿದ್ದರ ಡಾಚಿ | ಗಳು
ಕಿದವರನೋಡಿಸುವರೆ | ಫಲವನಿದಕೆ ತೋರ್ಪೆವೆಂದು | ಮುಳಿವು
ತೆಚರು || ಸುಲಿಗೆಗಾರರಾದ ಜೀವ | ಗಳರೊಳುವ ಧರ್ಮವವರ |
ಬಳಯ ನಿಮಗೆ ತೋರ್ಪೆವೆನುತ | ಲಳುಕದೆಚರು || ೨ || ಹೆಚು
ಮಾತು ಬೇಡೆನುತ್ತ | ಕಿಚಿ ನಂದದಸ್ತ್ರಗಳನು | ಕೆಚಿ ದೆಯಲಿ
ಪಾರ್ಥನವರಿ | ಗೆಚ ನದರೊಳು || ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಬೀಳಲವರು |
ಬೆಚಿ ಯವರ ಭೃತ್ಯರೈದಿ | ಯುಚಿ ರಿಸಿದರವನಿಪತಿಗೆ | ತಚ ರಿ
ತ್ರವಾ || ೩ || || ೩೧೬ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಲಾಲಿಸಿಕೇಳಿಂದ್ರಸಂಜಾತ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಪಾಂಚಾಲ ರಾಯ ಲಾಲಿಸೈಯ | ನಾವೆಂಬ ನುಡಿಯ | ಪಾಂಚಾ
ಲ ರಾಯ ಲಾಲಿಸೈಯ || ಪಲ್ಲ || ಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ವೀರರಿಂದು |
ಸಂಗರಕ್ಕೈದಿ | ಪಂಥದಿ ಕಾದಿ ಮಿತಿಯೊಳಂದು || ನಿಂತರಿನರ್ಗಗ |

ಳಂತರಿದೊಟ್ಟಿದು | ರಂತನೃಪಾಲಕ ತಿಂಥಿಣಿಯೆಲ್ಲ ವ || ನುಂತಳು
ವದೆ ಭವ | ನಾಂತಸ್ಥಲಪರಿ | ಯಂತವು ಬೆರಸಿದ | ರಿಂತಿದನಾ
ಲಿಸು || ೧ || ಮತ್ತೊಂದು ತಂಡದಿದಿರಿಗೈದಿ | ಕೋಪದಲಿ ಮಂತ್ರಿ |
ಸತ್ಯಜಿತ್ತುಗಳು ಬಿಡದೆ ಕಾದಿ || ಅತ್ಯದುಭುತ ರಣ | ಕೃತ್ಯವನೆಸಗಿ
ದು | ರಾತ್ಮಕರೆಚ್ಚ ಮ | ಹಾಸ್ತಗಳರಿತವ | ನುತ್ತರಿಸದೆ ನಿ | ಶೃಕ್ತಿ
ಯೊಳಂಗವ | ತೆತ್ತರು ಧರಣಿಗೆ | ಸತ್ತವರಂದದಿ || ೨ || || ೩೧೮ ||

ಭಾಸುನಿ.

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಾ ರರಾಡಿದ | ನುಡಿಯ ಲಾಲಿಸಿ ಪ್ರಳಯ
ಕಾಲದ | ವೃಡನೊ ದ್ರುಪದನೊ ಹೇಳಲರಿದೆಂಬಂತೆ ಗರ್ಜಿ
ಸುತ || ಎಡಬಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಖಂಡಯ | ವಿಡಿದು ಹೂಂಕರಿ
ಸುತ್ತ ತಿರುಹುತ | ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಕಂಗಳಲಿ ಕೆಂಗಿಡಿಯುಗುಳುತಿಂ
ತೆಂದ || ೧ || || ೩೧೯ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಧ್ವಂಸತಾಳ.

ಅಕಟಕಟ ದುಪ್ಪುಭಟ | ನಿಕರವಿನಿತೆಸಗಿದುದೆ | ವಿಕಟಬಲ
ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ಸುತರು || ಸ್ವಕೃತ ರಣದೊಳಗೆ ನಿ | ಶೃಕುತರಾದರೆ
ಬಲಾ | ಧಿಕರಾದರೇ ವಿರೋಧಿಗಳು || ೧ || ಕಡಿವೆನರಿಗಳ ತಲೆಯ |
ಹೊಜೆವೆನಹಿತರ ಪಡೆಯ | ಕಡಹುವೆ ರಥಾಶ್ವ ಕರಿಗಳನು || ಪಿಡಿ
ದಾಜಯಪ್ರೀಯ | ಮುಡಿಯನೆಳತಂದು ಬಿಗಿ | ದಿಡುವೆನೀಸ್ತಂಭ
ದೊಳಗಿನ್ನು || ೨ || ಜವನ ಧೂರ್ಜಟಯ ವಾ | ಸವನ ಧನದನ
ರಮಾ | ಧವನ ಮರೆಹೊಗಲಿ ಸಲಹೆಂದು || ತವಕದಲಿ ತಾಯ ಗ |
ಭವನು ಹೊಕ್ಕರು ಶತ್ರು | ನಿವಹವನು ಬಿಡುವನಲ್ಲಿಂದು || ೩ ||
ಸುತ ತಿಖಂಡಿಯದಾವ | ಗತಿನಿಡಿದನೈದಲು | ನ್ನತ ಸೂತರಥರಥಾ
ಶ್ವಗಳು || ಚತುರಂಗಬಲವೆಲ್ಲ | ಜೊತೆಗೊಳಿಸಲೆಂದನಾ | ಕ್ಷಿತಿಪ

ನತ್ಯಂತ ರೋಷದೊಳು || ೪ || ಧುರವಾದ್ಯ ಜಯಭೇರಿ | ಮೆರೆ
ಯಲ್ಪೆ ಭತ್ತಾದಿ | ಸರುವ ಶೋಭೆಗಳೊದಗಲೇಗ || ರರ ಚಾಪ
ತೂಣೀರ | ಪರಿಸರಿಯ ಕೈದುಗಳು | ಬರಲೆನ್ನ ಬಳೆಗಿಂದ
ನಾಗ || ೫ || || ೩೩೪ ||

ಪಾರ್ಥಕ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುಳ್ಳಿಕೆ ಜತುರಂಗಸೇನೆಯನು | ಸರಿಸಿತಾ
ಭೂಪನಂ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂ | ದರಸ ಸೇರಿದನಾವರೂಢಮಂ
ಜಯಜಯಧ್ವನಿ ಮೊಳಗಲೆದಬಲದೊಳು || ಕರದ ಕಾರ್ತುಕವ
ನೊದರಿಸಲೊಡನೆ ಬಿಲ್ಕುರಿದು | ಭರದಿಂದ ನೂಕಿದಂತಾಗೆ ಧೊಸ್ಪನೆ
ಧರಣಿ | ಗುರುಳಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾದನಾದ್ರಸದಸೇನೆಂಬೆಸಲ್ಲರುಂ
ಬೆರಗಾಗಲು || ೧ || || ೩೩೫ ||

ವಾಗ ತೋಡಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುಳ್ಳಿಕೆ ಪರಿಜನ | ನಿವಹ ಮುಸುಕಿತು ನೃಪ
ನನೀಕ್ಷಿಸೆ | ತವಕದಲಿ ಪೌರೋಹಿತನು ಬಂದು || ಹನಣವರಿದವ
ಗಮಲಮಂತ್ರಾಂ | ಬುವನು ತಳೆಯಲ್ಪೆದ್ದು ಗುರುಪದ | ಕವನು
ವಂದಿಸುತುಸುರಿದನು ಸಿಂದು || ೧ || ಗುರುವರನೆ ಕೇಳಾಜಿಗೈದುವ |
ಭರದಿ ರಥದಲಿ ಚಾಪವನು ಝೇಂ | ಕರಿಸಲಾಧನು ಮುರಿದುದಾ
ಕ್ಷಣದಿ || ಧರಣಿಗೆನ್ನನು ಹಿಡಿದು ನೂಕಿದ | ಪರಿಯೊಳಾಯಿತು
ಬಿದ್ದೆ ನಾಸಿದ | ರಿರವನುಸುರೆನಲೆಂದನನುನಯದಿ || ೨ || ದ್ರುಪದ
ಕೇಳೇನೆಂಬೆನಕಟಕ | ಟಪಶಕುನವಿದು ನೋಡಲಿದರಿಂ | ದಪ್ಪ
ಜಯವು ಸೇರುವದು ಸಮರದಲ || ವಿಪುಲ ಭುಜಬಲಯುತರು
ಬಂದಾ | ನೃಪರು ಸಂಧಿಯೊಳವರನುರೆ ಮ | ಸ್ವಪ್ನದು ಸುನಗದು
ರೀತಿಯಿಂದಿನಲ || ೩ || ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮದೊಳಪಜಯದ ಹೇ | ತುತ್ತ್ವ
ದಲಿ ಸಾಮನೆ ಸಮಾಹಿತ | ವೃತ್ತಿಯೆನಲಾಮಾತನನುಸರಿಸಿ ||

ಮತ್ತೆ ಗುರುಪದಕೆರಗಿ ರಥವನು | ಹತ್ತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನು ಧರಿ |
ಸುತ್ತ ನೃಪಸ್ಥೈದಿದನು ಪಡೆವೆರಸಿ || ೪ || || ೩೦೯ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಕೃತಿಪ ಕೇಳಾಪಾಂಡುರಾಯನ | ಸುತರು ಸೇನೆಯನರ್ಥ
ಚಂದ್ರಾ | ಕೃತಿಯೊಳಿರಿಸುತ ನಿಂದಿರಲು ನಿಜ ಧನುವನೊದರಿಸುತ ||
ಹಿತವ ಬಯಸುವ ಮನದೊಳಾಜಿಯ | ಕೃತಿಯ ದರ್ಪವ ತೋರು
ವವನೀ | ಪತಿಯ ಬರವನು ಕಂಡು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನನಿಲ
ಜಗೆ || ೧ || || ೩೧೦ ||

ರಾಗ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಗ್ರಜ ಬರುವ ಭಟ ಪಾಂ | ಚಾಲನೆನ್ನತ ತೋರ್ಪು
ದವನ ವಿ | ಶಾಲ ಸನ್ನಾಹಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ | ಶೀಲಗಳಲಿ || ೧ || ಈತನಧ
ಟನು ಮುರಿದು ಕೊಲ್ಲದೆ | ರೀತಿಯಲಿ ಸೆರೆವಿಡಿದು ತಹೆನೆನ | ಲಾತ
ನುಕ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ಮಾರುತ | ಜಾತ ನುಡಿದ || ೨ || ತಾಳು ತಾಳೈ
ಪಾರ್ಥ ನಾನೇ | ಕಾಳಗದೊಳಾದುರುಳ ಭೂಪನ | ತೋಳ ಬಿಗಿದವೆ
ನೆಂದನಾಬಲ | ಶಾಲಿ ನರಗೆ || ೩ || ತಾ ನಿಲುವೆ ತಾ ನಿಲುವೆನೆನುತ
ನಿ | ಧಾನ ತಮ್ಮೊಳಗಾಗದಾ ಯಮ | ಸೂನುವಿಂಗೊಪ್ಪಿ ಸಿದರವರದ |
ನೇನನೆಂಬೆ || ೪ || ತಿಳಿದುಸುರ್ದನು ಯಮಜನರ್ಜುನ | ನಿಲಲಿ
ಯುದ್ಧಕೆ ಭೀಮನೇ ಬೆಂ | ಬಲಕೆ ನಿಲಲೆನೆ ಕೇಳಿ ಮಾರುತಿ |
ಮುಳಿದುಸುರ್ದ || ೫ || ಧಿಟ್ಟನರ್ಜುನನಾದ ನಾನು ವಿ | ತಿಷ್ಟ
ಭಟರೊಳಗಾದೆನಾಗಲಿ | ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೋಗುವೆನು ನೇಮವ |
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೈ || ೬ || ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮದಗಜಂಗಳ | ಸತ್ತ
ದವಗಿಂತೊರದೆ ನೀನೀ | ಹೊತ್ತಿ ನೊಳಗಿನ್ನೇನು ಪೋಪೆನೆ | ನುತ್ತ
ನುಡಿದ || ೭ || || ೩೧೨ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಅವನಿಪ ಕೇಳಿಂತೆನುತಂ | ಜವದಿಂದೈದುವ ಸಮಾರಜನ
ನೀಕ್ಷಿಸುತಂ || ರವಿಸಂಭವ ಸಂಜಾತಂ | ತವಕದೊಳಡ್ಡೈಸಿ ನುಡಿ
ದನತಿ ವಿನಯದೊಳಂ || ೧ || || ೩೩೮ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎನಿದೇನಿದು ನಿನ್ನ ಕೋಪವೀದಿನದೊಳು | ತಮ್ಮ ಕೇಳು |
ಗುಣ | ಹೀನರೆಂದೆಮ್ಮನು | ಹಳೆಯದೆ ಜನವೆಲ್ಲ | ತಮ್ಮ ಕೇಳು ||
ಹೀನ ಬಲಾಢ್ಯ ನೀನೆಂದು ನಾ ನುಡಿದೆನೆ | ತಮ್ಮ ಕೇಳು | ವರ್ತ |
ಮಾನಕಾರ್ಯವನು ವಿ | ಚಾರಿಸಿ ವೇಳ್ಳೆನು | ತಮ್ಮ ಕೇಳು || ೧ ||
ವಂದೇ ಕಾರಿಯವರ್ಜುನಂಗಾಯಿತಿದರೊಳು | ತಮ್ಮ ಕೇಳು |
ಹಿಂದೆ | ಮುಂದಿನ ಹಲವು ಕಾರಿಯು ನಿನಗಾಯಿತು | ತಮ್ಮ ಕೇಳು ||
ಇಂದು ನೀ ಪ್ರೋದರೇಂಗೆ ವನರ್ಜುನನೊಬ್ಬ | ತಮ್ಮ ಕೇಳು |
ಇದ | ಹದವನರಿದು ನೀ | ನಿಂದು ಸೈರಿಸಬೇಕು | ತಮ್ಮ
ಕೇಳು || ೨ || || ೩೪೦ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಪ್ರೊಡವಿಸತಿಯಾತೆರೆದಿ ತಮ್ಮನ | ನೊಡಬಡಿಸೆ ಫಲುಗುಣನ
ಬೆಂಬಲ | ನಿಡಿದು ನಿಜ ಚತುರಂಗದಧಿಸತಿಯಾದನಾಭೀಮ || ಎಡ
ಬಲದ ಭೀಮಾದಿ ಸುಭೆಟರ | ಬಿಡಯದಲಿ ಬೀಭತ್ಸು ಚಾಸವ |
ನುಡಿಸುತಿರಲವನಿದಿರು ಬಂದಾದ್ರುಪದನಂತೆಂದ || ೧ || || ೩೪೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಭಳಿರೆ ಬಾಲರೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಂಡರೆ ಮನ | ದೊಳಗಾಯ್ತು ಹರು
ಷವಿನ್ನು || ತಿಳುಹುವದಾರ ಮ | ಕ್ಕಳು ನೀವೆಂಬುದ ನಿಮ್ಮ | ಬಲು
ಮೆಗೆ ಮೆಚಿ ದೆನು || ೧ || ದ್ರುಪದನೆಂಬವನೆ ನೀನು | ಬಂಧುತ್ವ ಕೆ |

ಸಫಲವಾಗಿಹ ಮಾತನು || ವಿಪುಲಯುದ ಕೆ ಬಂದು | ಕೃಪೆದೋರಿ
 ಪೇಳ್ಳೆಯಿ | ದಫಲನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನು || ೨ || ಪ್ರತಿಕಾರ್ಯಭಾಗ
 ದೊಳು | ವಿಚಾರವೆ ಪ್ರಥಮ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು | ಕೃತಿಯೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ |
 ಹಿತದಿ ಪೇಳಿರಿ ಸಿಮ್ಮ | ಸಿತನಾವ ನೃಪನೆಂದನು || ೩ || ಜನಪಾಲ
 ಪಾಂಡುನಿಗೆ | ನಾವಣುಗರ | ಜುನನೆಂಬ ವೆಸರೆನಗೆ || ಅನುಜಾ
 ಗ್ರಭವರಿವ | ರೆನುತವರಭಿಧಾನ | ವನು ಪೇಳ್ವ ನಾತನಿಗೆ || ೪ ||
 ಪಾಂಡವರೇನೊ ನೀವು | ನಿಮ್ಮದು ಕೀರ್ತಿ | ಗೊಂಡ ಚಂದ್ರಾನ್ವ
 ಯವು || ಪುಂಡರಂದದಿ ಗರ್ವ | ಗೊಂಡಿಲ್ಲಿಗೆತಕೆ | ದಂಡಿಸಲ್ಪೆ
 ತಂದಿರಿ || ೫ || ಗುರುವಾಜೆ ಯಲಿ ರಣಕೆ | ಬಂದೆವು ಸಿನ್ನ | ಸೆರೆ
 ವಿಡಿದೊಯ್ದು ದಕೆ || ಧುರಕಿದಿರಾಗಿನ್ನು | ಬರಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆ |
 ತರವಲ್ಲ ನನುಗೊಂದನು || ೬ || || ೩೪೭ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಕರ್ಣಜಾತ ಕೇಳೋ ಮಾತ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಗುರುವಿನಾಜಿ ಯಿರಲಿ ನೀವು | ತರಳರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ರೂಪ |
 ಸರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳ ಕಂಡು | ಹರುಷಗೊಂಡನು || ಧುರದ ಗೊಡವೆ
 ಬೇಡ ಬಹಳ | ಪರಿಯ ವಿತ್ತ ರತ್ನಗಳನು | ತರಿಸಿಕೊಡುವೆ ನಿಮಗೆ
 ಸುಖದಿ | ತೆರಳಿರೆಂದನು || ೧ || ನಿನ್ನ ಕಾಯವೆಂಬ ವಿತ್ತ | ವನ್ನು
 ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಗುರಗ | ಳನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಟ್ಟವರ್ಗೆ | ಧನ್ಯರಾ
 ಹೆವು || ಅನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲಿ ಪ್ರೀತಿ | ಯನ್ನು ಮಾಡೆವೆಂದು ಪಾರ್ಥ |
 ನೆನ್ನಲಾಗ ನೃಪತಿ ನುಡಿದ | ತನ್ನ ಮನದಲಿ || ೨ || || ೩೪೮ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ನೋಡೆ ಸಮರವ | ನುಳಿಯರಿವರಿನ್ನಾ
 ದಗಲಿ ಭೂ | ತಳದ ಸುಭಟರೊಳಾವನಾದರು ಬಂದರೊಬ ನಿಗೆ ||

ಅಳುಕೆನಾಜಿಯೊಳೆಂಬ ಧೃತಿಯಿದೆ | ತೀಯಲದರಿಂದೊಂದುಸಾಯ
ದಿ | ಗೆಲುವೆನೀಪಾಂಡವರಸೆನುತ ಕಿರೀಟಗಿಂತೆಂದ || ೧ || || ೩೫೦ ||

ರಾಗ ನಾಡನಾನುಕ್ರಿಯ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಎಲವೊ ಮರ್ಕಟನೆ ಗರ್ವದಿ ನೀನು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಎಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ನೀ ತರಳನು | ಯೆಂದು | ಹಲವಂಗ
ದಲಿ ಪೇಳ್ವ ನುಡಿಯನು || ತೀಯದೆ ಗರ್ವಗೊಂಡಿಹೆ ನೀನು |
ಅಂಥಾ | ಬಲಿಯಾದರೊರವೆ ಕೇಳೊಂದನು || ೧ || ಎರಡು ಪಾಳ
ಯದ ನಿಗ್ರಹದಲಿ | ಯೇನೂ | ಪುರುಪಾರ್ಥನಿಲ್ಲದರಿಂದಲಿ ||
ಧುರವನುಳಿದು ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರು | ನಾವು | ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇನಸುವದೀ
ವರು || ೨ || ಸೋತ ಭಟನ ಸರ್ವ ಬಲಗಳು | ಸಹ | ಸೋತ
ವೆಂದಾಗಬೇಕಿದರೊಳು || ಖ್ಯಾತ ಪ್ರತಾಪಿಯಾದರೆ ನೀನು | ನಿಲ್ಲು |
ದೀತರದನುವರಕಂದನು || ೩ || ಅಳುಕುವೆಂದಕೆಂದು ಬಗೆದೆಯ |
ನಿನ್ನ | ಗೆಲುವುದಸಾಧ್ಯವೆಂದರಿದೆಯ || ಗಳಗೆಯೊಂದರಲಿ ನಾ
ನಿನ್ನನು | ಕಟ್ಟು | ಚಳಕದಿಂದಲಿ ವಿಡಿದೊಯ್ದನು || ೪ || ಸೋತ
ನಾದರೆ ನಿನ್ನ ಧುರದೊಳು | ಕುಂತಿ | ಯಾತ್ಮಜನಲ್ಲೆಂದು ಮಿತಿ
ಯೊಳು || ಆತನಿಗೆಚ್ಚನು ನರನಂದು | ಆತ | ನೀತನಿಗೆಚ್ಚನು ನಿಲ್ಲೆಂ
ದು || ೫ || ಭೀರಿ ಪಟಹ ಶಂಖ ರವಗಳು | ಅಲ್ಲಿ ಭೋರುಗುಡಿಸಿ
ತವರಿವರು || ಪಾರಿ ಸೇನೆಯ ಸುಮ್ಮನಿರಿಸುತ್ತ | ತಾವು | ಹೋರಿ
ದರಸ್ತುವ ಸುರಿಸುತ್ತ || ೬ || || ೩೫೬ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ವಾರಣ ಪುರಪತಿ ಕೇಳುರ | ಧೀರರು ತವಕದಲಿ | ಓರಣ
ದಲಿ ಸೇನಿಸಿದರು | ಬ್ಬೀರಿದು ಖಾತಿಯಲಿ || ಸಲ್ಲ || ಅತ್ತಲು

ಮೂರ್ಛೆಯ ತಿಳಿದೇ | ಉತ್ತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರಿಗಳ | ಕತ್ತರಿಸುವೆ
 ವೆನಲರಸನ | ಮಾತ್ಯನು ನಂದನನು || ಹೊತ್ತಲ್ಲಿನುತೊದಗಿದ
 ರಣ | ಕೃತ್ಯವ ನೃಪ ನುಡಿದವರನು | ಹತ್ತರಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ |
 ಪುತ್ರನ ತರುಬಿದನು || ೧ || ಬಡ ಹಾರುವನವನುಸುರಿದ | ನುಡಿ
 ಯನು ಮಸ್ಸಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳು | ತೊಡಗಿದೆಯಮಹಾಜಿಯನಾಂ | ಬಿಡು
 ವೆನೆ ಕೆಳ್ಳಿನ್ನ || ಕಡಿದೀರಣ ಭೂತಂಗಳ | ಗಡಣಕೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟ
 ಪೆನೆನು | ತೊಡನೊಡನೊಡಗಿದೆಚ ನು | ಪೊಡವಿಪನರ್ಜುನಗೆ || ೨ ||
 ಕುಲದೊಳಗುತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾ | ವಳೆಯಲಿ ಬಲ್ಲಿ ದನಾಹವ | ದೊಳಗೆ
 ಕುಠಾರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾ | ಕಲಶಾತ್ಮಜನವನ || ಹಳವೆಯ ಬಲನೃಪ
 ನಿನ್ನನು | ಕಲಹಾಗ್ರದಿ ಬಿಗಿದೊಯ್ತೆನು | ಚಳಕದೊಳೆನುತೆಳೆದೆ
 ಚ್ಚನು | ಮುಳಿದರ್ಜುನ ನೃಪಗೆ || ೩ || ಭುಗುಭುಗಿಸುವ ಕೋಪಾ
 ಗ್ನಿಯ | ಹೊಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಕೂರಂ | ಬುಗಳನು ಕಡಿವುತ
 ಬಿರುಸರ | ಉಗಳೆಸುತಿರೆ ನೃಪನು || ಝಗಝಗಿಸತ ಬರುವರಿ
 ವಿತಿ | ಖಗಳನು ತರಿತರಿದೊಟ್ಟುತ | ಹೊಗರೊಗುವಸ್ತ್ರವನರ್ಜುನ
 ತೆಗತೆಗೆದೆಸುತಿದರ್ || ೪ || ಅಂದಿನಲೀಭಟರಾಹವ | ದಂದವನೀ
 ಕ್ಕಿಸಲೋಸುಗ | ವಿಂದ್ರಾದ್ಯರು ಪುಷ್ಟ ಕದಲಿ | ಬಂದಾಗಸದೊಳಗೆ ||
 ಸ೦ದೇಹದೊಳೆದ್ದರು ಯಮ | ನಂದನ ಭೀಮರು ಪಾರ್ಥಗೆ | ಮುಂ
 ದೇನಪ್ಪುದೊ ಎನ್ನುತ | ನಿಂದರು ಭೀತಿಯಲಿ || ೫ || || ೩೬೧ ||

ವಾರ್ಥಿಕ.

ಅವಸಿಪತಿ ಶಿಖಿಶರವನರ್ಜುನಂ ವಾರುಣಾ | ಸ್ತ್ರವನಾತನ
 ಹಿತರವಸೀತನುರಗಾರಿ ಬಾ | ಣವನವಂ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂ ನರಂ
 ರವಿಸಿಪತಿಮುಂ ಮೇಘಶರವನವನು || ಇವನಸಿಲ ಸಾಯಕವ
 ನವನದ್ರಿಶರವಸ್ಯಂ | ದ್ರವಸೀತನಾತನಾಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವೆಸಲು ವೈ |

ಷ್ಠ ವಶರವನೆಚ್ಚಿಂತು ಪಾರ್ಥನಖಿಲಾಸ್ತ್ರಮಂ ಸಂಹರಿಸಲವನೆಂ
ದನು || ೧ || || ೩೬೦ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಪೂತುರೆ ಬಾಲಕ ಎನ್ನಾ | ವಿ | ಬ್ರಾತ ಶರೌಘವ ನಿನ್ನ ||
ಚಾತುರ್ಯಗಳಲಿ ಕಡಿದೆ | ಎನು | ತಾತನಿಗೇಚ್ಚ ನು ಬಿಡದೆ || ೧ ||
ಬರುವ ಶರವನರ್ಜುನನು | ಕ | ತ್ತುರಿಸುತ ಮದ್ಗುರುಗಳನು || ಜರೆ
ದಿಹ ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೆ | ಜಯ | ವಿರದೆನುತೇಚ್ಚ ನು ನೃಪಗೆ || ೨ || ಕಿಂದ
ಮಮುಸಿ ಮಿಥುನವನು | ತಾಂ | ಕೊಂದದರಲಿ ತವ ಪಿತನು || ಬೆಂ
ದನು ಪಾಪಾತುಮನು | ಯಾ | ರೆಂದೆನುತೇಚ್ಚ ನು ನೃಪನು || ೩ ||
ಹರಿಣಾಂಗದ ಮಿಥುನವನು | ನೃಪ | ನರಿಯದೆ ಶರವೆಚ್ಚು ದನು ||
ಸ್ತುರಿಸದೆ ದೋಷವ ತೋರಿ | ನೀ | ಜರೆದರೆ ಬಿಜೆನವಿಚಾರಿ || ೪ ||
ನಾರೀ ಲಾಭದ ರಣಕ | ಮದ | ವೇರಿದು ಪೋಗಿಹನದಕ || ಸೇರದ
ಗಂಗಾಸುತನು | ಅವಿ | ಚಾರನಿದಾಗಿರದೆನು || ೫ || ಅನುಜ್ಞಿಸಿಗೋ
ಸುಗವವನು | ಅಂ | ಗನೆಯರ ವಿಡಿತಂದುದನು || ತನಗೋಸುಗ
ವೆನಬೇಡ | ಅದ | ರನುಪಿಂತಿಹ. ದೆಲೆ ಮೂಢ || ೬ || || ೩೬೪ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅನ್ನತಾಳ.

ಜಾತಿಹೀನೆಯನು ಕಂಡು | ಶಂತನು ಭೂಪ | ಸೋತನು
ಭ್ರಮಣೆಗೊಂಡು || ಈತರವಾದ ಕಾ | ಮಾತುರವಿದು ಮೂಢ | ರೀತಿ
ಯಲ್ಲವೆ ಯೆಂದನು || ೧ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ವೀರ್ಯದಿ | ಆವಧು
ಜನಿ | ಸಿರುವಳದನು ಮನದಿ || ಅರಿಯದೆಮೃವರನ್ನು | ಜರೆದೆಯಾ
ಗರ್ವವ | ಮುರಿವೆ ನೋಡೆನುತೇಚ್ಚ ನು || ೨ || ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರ ಶರದಿ |
ಪಾಂಚಾಲ ರಥೋ | ತ್ತಮವನು ಭರದಿ || ಎತ್ತಿದನಂಬರ | ದತ್ತಲು
ಯೋಧರ | ಮೊತ್ತವು ಬೆರಗಾಗಲು || ೩ || || ೩೬೮ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಆರಥವನುರೆ ಯೋಜನತ್ರಯ | ದೂರಪರಿಯಂತೆತ್ತಿ ಚಕ್ರಾ |
ಕಾರದಲಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಧರಾತಲಕಪ್ಪಳಿಸಲಾಗಿ || ವಿರರ ದ್ರುಪದನು
ತಲೆತಿರುಗಿ ಯೆದೆ | ಹಾರಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿಸು | ತೋರ
ಣದಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿತೆಂದನರ್ಜುನಗೆ || ೧ || || ೩೩೦ ||

ವಾರ್ಧಕ.

ಭಾಪುರೆ ಶಭಾಸುರೆ ಯೆಲಾಪಾರ್ಥ ಮದ್ರಥವ | ನೀವರಿ
ಯೊಳೆಚ ವರನೀಪೊಡವಿಯೊಳ್ಳಾಣೆ | ನಾಂಪೊಣದವರೊಳಾತಾಪ
ಸದ್ರೋಣನಧ್ಯಾಪಕಂ ನಿನಗಲ್ಲವೆ || ಆಪಾರುವನ ಸಿತನ ಚಾಪಾ
ಸ್ತವಿದ್ಯಾ ಸ್ತು | ರೂಪಮಂ ನೋಡೆಂದು ಕೋಪದಿಂ ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದು | ಭೂವನಗಣಿತ ಸುಪ್ರತಾಪ ಶರಗಳಲೆಚ್ಚ ನಾಪಾಂಡವನ
ತೀರನು || ೧ || || ೩೩೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸನತುಲ ಶರೌಘ ಪಾರ್ಥನ | ವರವರೂಢವನಭ್ರಕತ್ತಿತು |
ನರಸಿಳೆಗೆ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಶರಗಳನೆಚ್ಚು ನಿಜರಥವ || ಧರಣಿಗಳತಂ
ದೇರ್ದು ದ್ರುಪದನ | ಕರದ ಧನು ರಥ ಸೂತಹಯಗಳ | ತರಿದು
ಪುಡಿಪುಡಿಗೆಯ ನುಡಿದನು ಮಿಗೆ ಪಚಾರಿಸುತ || ೧ || || ೩೩೪ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಕೇಳಿರೈ ಸಹೋದರಾಧ್ಯರು || ಎಂಬಂತೆ.)

ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ ಭೂಮಿಪಾಲನೇ | ಧೀರ ವಿರರ | ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ
ಭೂಮಿಪಾಲನೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಲ ಸಮರ್ಥ ನೀನು ಸಿನ್ನ | ಬಲುಮೆ
ಗಿದಿರು ನಿಲುವರಾರು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಧುರಕ ನಿಂದೆ ಜರೆದೆಯೆನ್ನ |
ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮುಳಿದು ಮತ್ತೆ | ತೆರಳದೆನಗೆ ಸರಳನೆಚ್ಚು | ಯರಲೆ

ತೂಗಿತೆನ್ನ ತಿರವು || ಭಳಿರೆ || ೧ || ಕಲಶಜಾತನಯ್ಯನಿಂದ | ಕಲಿತ
ವಿದ್ಯೆಯನಿತಿ ಶೇಷ | ವುಳಿದುದೇನು ಪೇಳು ಮನದೊ || ಳಳುಕ
ದೀಗಲೆನಗೆ ಬೇಗ || ೨ || ಬರಿದೆ ದಣವುದೇಕೆ ನಿನ್ನ | ಕರಗ
ಳೆರಡನೀಡೊ ನಮ್ಮ | ಗುರುಗಳೆಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು | ಭರದೊ
ಳೊಯ್ತೆ ಕೊಲದೆ ನಿನ್ನ || ೩ || || ೩೭೭ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮುಳಿದು ನೃಪನೆಂದನೆಲೆ | ಫಲುಗುಣನೆ ನೀನೆನ್ನ | ಗೆಲಿದೆನೆಂ
ದುಬ್ಬದಿರು ಜಗದ || ಕಲಿಗಳೊಳಗೆನಗೆ ಭುಜ | ಬಲದೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲ
ನೀ | ನಿಲು ಚಾಹು ಧರಕೆಂದು ನುಡಿದ || ೧ || ಕೇಳುತ್ತಡನುಸುರಿದ
ನೃ | ಪಾಲನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾ | ಕಾಳಗದಿ ಕೇಡಹುದು ನಿನಗೆ || ಕೋಲ
ಗುರುವಿಗೆ ನಿನ್ನ | ತೋಳ ಬಿಗಿದೊಯ್ಯಲನು | ಕೊಲವಾಗುವದಿದ
ರೊಳವಗೆ || ೨ || ಸರಳ ಕಾಳಗವ ಬಿಡ | ದಿರು ನಿನ್ನನದರಿಂದ | ಸೆರೆವಿ
ಡಿಯೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವಗೆ || ತರಿಸುವೆ ರಥಾಶ್ವಾದಿ | ಸರುವ ಸಂಗ್ರಹವ
ನೆನು | ತಿರೆ ಭೀಮ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ || ೩ || ತಡೆಯದಿರು ತಮ್ಮ
ಸೆರೆ | ವಿಡಿವಡಿದು ಕಾಲವೀ | ವೊಡವಿಪನನಿವನ ತೋಳ್ಗಳನು ||
ತುಡುಕಿವನು ತರುಬಿದರೆ | ಕೆಡಹು ಭುಜಯುದ್ಧದಲ | ಮಿಡುಕ
ಲೆಡೆಗೊಡದಿರವಗಿನ್ನು || ೪ || ಶರಚಾಪಗಳನಾಂತು | ಧರಕೆ ನೃಪ
ನೊದಗಿದರೆ | ಕಿರಿದಾಗದಾಜಿಯದರಿಂದ || ತ್ತರಿತದಲಿ ಬಿಗಿಯವನ |
ಕರವೆರಡನೆನೆ ಕೇಳ್ವು ಸುರಪನ ಕುಮಾರನಂತೆಂದ || ೫ || || ೩೮೦ ||

ಭೋಗಪಟ್ಟದಿ.

ಕೇಳು ಪೂರ್ವಜಾತ ಭೂಮಿ | ಪಾಲನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಕಾದಿ |
ತೋಳ ಬಿಗಿವೆನಿವನನೀತ | ನಾಳುತನದಲಿ || ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬರಲಿ
ಸಂಗ್ರ | ಹಾಳೆಯಿಂದಲಳುಕೆನೀ ನೃ | ಪಾಲಗೆಂದುನುಡಿದನಮರ |

ಪಾಲಪುತ್ರನು || ೧ || ಅರಸನತ್ತ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ | ತರಿಸಿಕೊಂಡು
ರಥರಥಾಂಗ | ಶರ ಧನುಸ್ಸುಗಳನು ಮತ್ತೆ | ಧುರಕೆ ನಿಂದನು ||
ನರನದೆಲ್ಲವನು ಮಹಾಸ್ತ್ರ | ಸರಣಿಯಿಂದ ಕಡಿಯೆ ಮಂತ್ರಿ | ಭರ
ದೊಳೊದಗಿಸಿದನು | ಪಾರ್ಥನರಿದನೆಲ್ಲವ || ೨ || || ೩೮೪ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ನರನು ದ್ರುಪದನ ಮೂರು ಸಾವಿರ | ವರವರೂಢ ಧನುಸ್ಸು
ಗಳನೀ | ತೆರದಿ ಖಂಡಿಸೆ ಮಂತ್ರಿಯೊದಗಿಸಿ ದಣಿದನರ್ಜುನನು ||
ಅರಸಗೈದಂಬುಗಳನೆಸಲವ | ನರುಣ ಜಲವನು ಕಾರಿ ಧರಣಿಯೊ |
ಳೊರಗಿ ಚೇತನಗುಂದಿ ಹಲವಂಗದಲಿ ಶೋಕಿಸಿದ || ೧ || || ೩೮೫ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಅಕಟ ಈಬವರದೊಳು | ಕಂಗೆಟ್ಟಿನಲ್ಲ | ಸಕಲ ವಿಧಾನ
ದೊಳು || ಯುಕುತಿಯೆಲ್ಲವು ತೀರಿತು | ಈತನ ಗೆಲ್ಲ | ಶಕುತಿಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು || ೧ || ಲೋಕವೆಲ್ಲವನೊಮ್ಮೆಗೆ | ಗೆಲ್ಲವ ಸತ್ತ |
ವೀಕುಮಾರಕನೋರ್ವಗೆ || ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ | ಯುದದ ಭೀತಿ |
ಸೋಕಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಿನಲ್ಲ || ೨ || ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಿಗಳು | ಮಕ್ಕಳು
ಬಲ | ವಂತ ಭಟಾಳಿಗಳು || ಇಂಥವರಿದು ಹೀಗೆ | ಸಂಗತವಾ
ಯಿ | ತಂತ್ರಕಾಲದೊಳೆನಗೆ || ೩ || ಯಾಕೆನ್ನ ಮನೆಯೊಳಂದು |
ದ್ರೋಣನ ಬೈದು | ನೂಕಿದೆನಯ್ಯೋ ಇಂದು || ಆಕಾರಣದಲಿ
ನಾನು | ಕೈಸೋತೆನೆಂದು | ಪಾಕಶಾಸನಿಗೆಂದನು || ೪ || || ೩೮೬ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಆದಿತಾಳ.

(ಧಾಟಿ - ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಪೋಲ್ವರಾರು || ಎಂಬಂತೆ.)

ವೀರ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ಮಾತ | ಭಾರಿಯಾಜಿಗೈದು || ತೀರಿಸೆ
ದೆಲಾ ಯೆನ್ನ ಗತಿಯ | ನಾರಿಗೆಂಬೆನಿಂದು || ೧ || ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯೊಳಂತು

ನೊಂದೆ | ನಿನ್ನಾದಡೆಯು ನನಗೆ || ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೈರ ಜನಿಸ | ದೆನ್ನ
ಲೇನು ನಿನಗೆ || ೨ || ಏನಕೇಳ್ತೆ ಯೆನ್ನೊಳದನು | ದೈನ್ಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ||
ನಾನು ಕೊಡುವೆನೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು | ನೀನು ಪೋಗು ಮನೆಗೆ || ೩ ||
ಮರಣದಿಂದಲಧಿಕಮಾನ | ಹರಣಕಾರ್ಯವಿದನು || ಅರಿದು ಕಾರು
ಣ್ಯವನು ತೋರು | ಧುರದೊಳೆಂದನವನು || ೪ || || ೩೯೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಕೇಳಿದನು ನರನರಸನುಕ್ತಿಯ | ತಾಳಿದನು ಕರುಣವನು
ತನ್ನನ | ಹೇಳಿತಾತಗೆ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ ಯಲಂಘ್ಯವೆಂದೆನುತ || ಕಾಳ
ಗಕೆ ನಿಲಲೊಂದುಪಾಯದೊ | ಕೇಳಿಸುವೆನೀತನನು ಜವದಲಿ | ತೋ
ಳುಗಳ ಬಿಗಿದೊಯ್ದೆ ನೆನುತಾನ್ಯವತಿಗಿಂತೆಂದ || ೧ || || ೩೯೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಕೇಳೆಲವೊ ಸಾಂಚಾಲ ಕೊಬ್ಬಿದ | ತೋಳಬಲವನು ತೋರ
ದಳಲುವ | ತೀಲವಿದು ಭೂಷಣವೆ ಭಟರಿಗೆ | ಹೇಳು ಬೇಗ || ೧ ||
ಪಂಡನೋ ಸೀ ಲಂಡನೋ ಮೇ | ಣ್ಣಂಡನೋ ನಿಷ್ಕರವನೀಕ್ಷಿಸಿ |
ಗಂಡುಸೆಂಬರೆ ತಿಳಿಯಲೆಮ್ಮಿ | ತ್ತಂಡದವರು || ೨ || ಗುರುವನುಜ್ಞೆ
ಯಲಂಘ್ಯವೆನಗಿ | ನ್ನರಸ ನೀನಳಲಿದರು ಕೇಳದೆ | ಕರವ ಬಿಗಿ
ದೊಯ್ದೆವೆನು ನಿನ್ನನು | ಭರದೊಳೆಂದಾ || ೩ || ಎನಲು ಕೇಳುತ
ದ್ರುಪದ ಖಾತಿಯೊ | ಳನುವರದೊಳಿನ್ನಾದುದಾಗಲಿ | ಯೆನುತಲೆ
ದ್ದನು ಖಡುಗವಿಡಿದ | ಜುನಗೆ ನುಡಿದ || ೪ || || ೩೯೫ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ತರಳನೆ ಕೇಳೀ | ಧುರದಲಿ ಬಳಲಿದು | ಮರುಗಿದರೊಮ್ಮೆ
ಯಲಿ || ಜರಿದೈ ಯೆನ್ನನು | ಭರದಲಿ ತವತಿರ | ವರಿವೆನು ಖಡುಗ

ದಲಿ || ೧ || ಫಡ ನೃಪ ನಿನ್ನೀ | ನುಡಿಯ ಮಹತ್ವವ | ಬಿಡಿಸುವೆ
ನೀಗೆನುತಾ || ಕಡಿದನು ಕಣೆಯಲಿ | ಪೊಡವಿಪನೆತ್ತಿದ ಖಡುಗವ
ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨ || ಗದೆ ಮುಸಲಾದ್ಯದ | ವಿಧವಿಧವಾದಾ | ಯುಧ
ದಲಿ ಭೂಮಿಪನು || ಒದಗಿದರರ್ಜುನ | ನದನೆಲ್ಲವ ಕಡಿ | ದಿದಿರಿ
ನೊಳುರುಬಿದನು || ೩ || ಎಲೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಭುಜ | ಬಲದಲಿ ನಿನ್ನನು |
ಗೆಲುವೆನೆನುತ ನೃಪನು || ಮುಳಿದಬ್ಬರಿಸಲು | ಫಲುಗುಣನಾತನೊ |
ಳಳುಕದೆ ಹಳಚಿದನು || ೪ || ಸರಿಸರಿಯನಲ | ಬ್ಬರದಲಿ ಕಾದಿದ |
ರುರವಣಿಸುತ ನಿಂದು || ನರನತಿ ಯುಕ್ತಿಯೊ | ಳರಸನ ಬಿಡದಾ |
ವರಿಸಿ ಹಿಡಿದನಂದು || ೫ ||

|| ೪೦೩ ||

ವಾರ್ಥಿಕ.

ಧರಣಿಪನ ತೋಳ್ಗಳಂ ಬಿಗಿದರ್ಜುನಂ ರಥದೊ | ಳರಿಸೆ
ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯದೊಳ್ಳಂಬಿ ಭೇರ್ಯಾದಿ | ಸರುವ ಜಯವಾದ್ಯ
ಮೊದರಿತು ಸುರಸುಮವೃಷ್ಟಿಗರೆದರರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ || ನರನ
ಹಿತ ಸುಭಟರಂ ಕಂಡೆಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೊಳ್ | ಧುರಕೆ ನಿಮಗಿಂಬಿಲ್ಲ
'ಮಾದೊಡಂ ಬನ್ನಿರೀ | ಧೂರಿಯ ಸೆರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಲಾಪಡೆನ್ನತ
ಧನುವನೊದರಿಸಿದನತಿ ಧೃತಿಯೊಳು || ೧ ||

|| ೪೦೪ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಕರಿಪುರೇತ್ತರ ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ | ನೊರೆದ ನುಡಿಯನು
ಕೇಳಿಯಾಳ್ತನ | ಹರಿಬಕೊದಗಿರಿ ಭಟರೆ ಬೇಗದಿ || ಕರಿತುರಂಗ
ಗಳ್ಳೆದಲಾತನ | ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸುವರೆಂದು ದಶಸಾನಿರಮದೇಭ
ಮ | ಹಾಶ್ವಗಳು ಸಹಿ | ತುರವಣಿಸಿ ಸಚಿವಾದಿ ಬಲ ಬೊ | ಬ್ಬರಿದು
ಪಾರ್ಥನ ತೇರ ಮಸುಕಿತು || ರೋಷದಿಂದ | ಜೀವ ನಿ | ರಾಶೆ
ಯಿಂದ || ೧ || ಮುಸುಕುವರಿತುರಂಗ ಸೇನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಕಲಿ

ಭೀಮ ಗಡೆಯಿಂ । ದಸಿಯಲಸ್ತದಲಂಕ್ರಿಯಲಿ ರ್ಭೂ । ದಿಸುತ
 ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಗೆ ತಿರುತಿರು । ಗಿಸುತ ಬಿಸುಡುತ ಬೆರಸುತಾ ರಣ ।
 ವಸುಮತಿಯ ಬರಿಗೈದನಾ ಮೇ । ಲಸಮ ಭುಜಬಲ ಪಾಂಡ
 ವರು ಸಂ । ತಸದೊಳಾಜಿಜ ಸೇನೆ ಸಹಿತಲೆ । ಬಂದರಾಗ ।
 ನಿಜಪುರ । ಕಂದು ಬೇಗ ॥ ೨ ॥ ॥ ೪೦೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅತ್ತಲದರಿಂ ಮುನ್ನ ದ್ರುಪದನ । ಪುತ್ರನಾದ ತಿಖಿಂಡಿ ಮೃಗ
 ಯಾ । ವೃತ್ತಿಗೆನುಕ್ತಿದಿಹನು ವಿಪಿನಕ ಶಬರ ಬಲ ಸಹಿತ ॥ ಕೃತ್ಯ
 ವೆಲ್ಲ ವನವನು ಪೂರೈ । ಸುತ್ತ ಭೀಮನು ಬಿಸುಟ ಸೇನೆಯ । ಮೊತ್ತ
 ನಭದಿಂದಿಳೆಗೆ ಬೀಳ್ತು ದ ನೋಡುತಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥ ॥ ೪೦೭ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರಸ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--ಅಸುರೆಯೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತಲವನತಿ ॥ ಎಂಬಂತೆ.)

ಎನಿದೇನು ಮಹಾಶರ್ಯವೀವನ । ಕಾನೆಗಳು ಮೇಣ್ ಸೇನೆ
 ಯಭ್ರ । ಸ್ಥಾನದಿಂದಲಿ ಬೀಳ್ತು ದು ॥ ಹಾನಿಯಲ್ಲ ದೆ ನಮಗಿದರಿಂದ
 ಸು । ಮ್ಮಾನವಿಲ್ಲೆಂದಾನರೇಶ್ವರ । ಸೂನು ಜವದಲಿ ಪೊರಟನು ॥ ೧ ॥
 ಬಂದು ತನ್ನಯ ಪಡೆ ಸಹಿತತಿಶಂಕೆ । ಯಿಂದ ಸಮರವ । ಸುಂಧ
 ರಾಸ್ಥಲ । ದಂದವನು ಮಿಗೆ ಕಾಣುತ ॥ ಇಂದು ಭಾರಿಯ ಭಟರೆಮ್ಮ
 ಚತುರಂಗ । ಬೃಂದವೆಲ್ಲ ವ ಕೊಂದು ತೆರಳಿದ । ರೆಂದು ತೋರುವ
 ದೆಂದನು ॥ ೨ ॥ ಎನುತ ಪಟ್ಟಣದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ । ಜನಪ
 ನಿಲ್ಲ ದೆ ಜನರು ಬೊಬ್ಬಿಡು । ವನವನೀಕ್ರಿಸಿ ನುಡಿದನು ॥ ಇನಿತು
 ಶೋಕಿಪುದೇಕೆಲ್ಲಿ ಪೋದನು । ಜನಕನಿದನಿ । ನ್ನನಗೆ ಪೇಳುವ ।
 ದೆನಲು ಚಾರಕರೆಂದರು ॥ ೩ ॥ ॥ ೪೦೮ ॥

ರಾಗ ವೃಂದಾವನ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳು ತಿಮಿಂಡಿರಾಯ | ನಾವೆಂಬ ನುಡಿಯ | ಕೇಳು ತಿಮಿ
ಂಡಿರಾಯ || ಪಲ್ಲ || ಪರರಾಯರ ಚತುರಂಗದ ಸೇನೆ | ಯೆರಡೈ
ತಂದುದು ಬವರಕೆ ತಾನೆ | ಧುರಕ್ಕೆದಿದ ನಿನ್ನನುಜನು ಬಲ ಸಹಿತ ||
ಮಂತ್ರಿಯನೊಡಗೊಳುತ || ಕೇಳು || ೧ || ಮೊದಲಿನ ತಂಡವನೆಲ್ಲ ವ
ಗೆಲಿದು | ಕದನವನೆರಡನೆಯವರಲಿ ಹಿಡಿದು || ಮದವಳಿದವನಿಗೆ
ಕಡೆದರು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ | ನಿಮ್ಮವರಾಜಿಯಲಿ || ಕೇಳು || ೨ ||
ಇಂತೀಪರಿಗಳನರಿವುತ ಬಳಿಕ | ನಿಂತನು ಸಮರಕೆ ನಿನ್ನಯ
ಜನಕ | ಪಂಥದೊಳರಸನನೊಯ್ದರು ಸೆರೆವಿಡಿದು | ರಿಪುಗಳು
ಬೊಬ್ಬರಿದು || ಕೇಳು ತಿಮಿಂಡಿರಾಯ || ೩ || || ೪೧೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಚರರ ನುಡಿಗೇಳುತ್ತ ತನ್ನಯ | ಬೆರಳ ಮೂಗಿನಲಿಡುತ
ಲೆಡಬಲ | ದಿರವ ನೋಡುತಲೊಡನೆ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ಮಿಂಡ
ಯವ || ತಿರುಗಿಸುತೆ ಭುಗುಭುಗಿಸೆ ಕೋಪೋ | ತ್ಕರುಷತಿಯು
ಬೈರಿಯಕ್ಕಿಯೊ | ಳುರಿಯನುಗುಳುತ ಝಡಿದು ನೀರ ತಿಮಿಂಡಿ
ಯಂತೆಂದ || ೧ || || ೪೧೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಆರಕಟ ಬಂದೆಮ್ಮ ನಗರಿಯ | ಸೂರೆಗೊಂಡವನಿಪನ ವಿಡಿ
ದರು | ಭೂರಿ ಭುಜಬಲರಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ | ವೈರಿಗಳಿಗೆ || ೧ || ಶತ್ರು
ಗಳು ಬಂದೆಮ್ಮ ಪುರಿಯನು | ಮುತ್ತು ತಂದೆಯನೊಯ್ದು ಕಾಲದಿ |
ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ವಿ | ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು || ೨ || ಸಾಕಿದಾ
ತನನಹಿತ ಭಟರಿಗೆ | ನೂಕಿಬಿಟ್ಟೆನ್ನಿದಿರೊಳಗದ | ಶೋಕದಂ
ಬೋಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಹು | ದೇಕೆ ನೀವು || ೩ || ಕಡಿವೆನೋ

ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮನು | ನಡೆವೆನೋ ವೈರಿಗಳನರಸುತ | ನುಡಿವರಾ
ರೆನಗಾವ ಕಾರ್ಯವ | ತೊಡಗಲೆಂದು || ೪ || ಹೇಳಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಕಟ
ವೈರಿಭ | ಟಾಳಿಯೆಲ್ಲಿದೆ | ಪೋಪೆವಾಸ್ಥಲ | ಕೇಳಿರೆಲ್ಲರು ಸರ್ವ
ಸೇನಾ | ಜಾಲ ಸಹಿತ || ೫ || || ೪೧ ||

ರಾಗ ಅಪೇರಿ, ರುಂಪತಾಳ.

(ಧಾಟಿ---ಸಮರಕನುವಾಗಿದ್ದರಾಗ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಯುದ್ಧ ಕನುವಾದನಾನೀರ | ಕಾಲ | ರುದ್ರನಂತಾರ್ಭಟಸು
ತರಸನ ಕುಮಾರ || ಪಲ್ಲ || ಕಡುಗಿ ಚತುರಂಗ ಬಲ | ದೊಡನೆ
ಮಣಿಮಯ ರಥವ | ನಡೆರಿ ಶರ ಚಾಪಗಳ | ಪಿಡಿದು ರೈಂಕರಿ
ಸುತ್ತ | ಝಡಿದು ಪಾಂಡವರ ಪಡೆ | ನಡೆದ ಪಥವಿಡಿದೈದಿ | ತಡೆ
ದಾಸಮಸ್ತ ಸೇನೆಯನು | ಸರಳ | ನೆಡೆಬಿಡದೆ ತೆಗೆದಿಸುತ | ಹಿಡಿದ
ನಾಜಿಯನು || ೧ || || ೪೨ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಕಡುಗಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಡುತೆರಡು ಪಡೆ ಬಳಿಕ ಗುಡುಗುಡಿಸಿ | ನಿಡು
ಸರಳಿಡಿದಲ್ಲಿ ನಡೆ ಬೇಗ ಬಿಡಬೇಡ | ಬಡಿಯವನ ಹೊಡೆಯವನ
ತುಡುಕು ಜವಗಡದೊಡಗು ಸಿಡಿಯದಿರ್ತಡಿಯೆನ್ನುತ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ
ಝಡಿದು ಪಲ್ಲಡಿದೊಡನೆ | ಕಡಿದಾಡ ತೊಡಗಲಾ ಪೊಡವಿಪನ
ಹುಡುಗನುಗಡದ ಖತಿ | ವಿಡಿದಹಿತರೊಡಲುಗಳ ನೊಡೆಯೆಸುತ
ಕಿಡಿಗದರಿ ನುಡಿದನತಿ ದೃಢಮತಿಯೊಳು || ೧ || || ೪೩ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿಗೊಯ್ದಿರೆಲವೊ ಖಲರೆ ಯೆನ್ನ ತಾತನ | ಒಳ್ಳಿತಲ್ಲ
ಸಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿರಿತನ || ಅಲ್ಲದಿರ್ದರಸ್ತಶಸ್ತ್ರಗಳಲಿ ನಿಮ್ಮ
ನು | ಕೊಳ್ಳಿ ನೆನುತಲಿಚ್ಛ ನವನನೇಕ ಶರವನು || ೧ || ಆತನಸ್ತಗಳಲಿ

ಪಾಂಡುಸುತರ ಸುಭಟರು | ಧಾತುಗೆಟ್ಟು ಧರಣಿತಲದೊಳುರುಳು
ತಿದರ್ರು || ಖಾಲಿಯಿಂದ ದ್ರೃಪದಸುತನು ಮುಂದುವರಿವುತಾ |
ಪಾರ್ಥಗಿಂತು ನುಡಿದ ಸರಳ ಮಳೆಯಗರಿವುತಾ || ೨ || || ೪೨೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಫಡಫಡಲೆ ಮೃತ್ತಿತನ ಸೆರೆಯನು | ಬಿಡು ದುರಾತ್ಮಕ
ನಿನಗೆ ಪೋಗಲು | ಬಿಡುವೆನೇ ಯೆನುತೆಚ್ಚ ನರ್ಜುನಗವರಿಮಿತ
ಶರವಾ || ತಡವನೇ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನಸ್ತ್ರವ | ತುಡುಕುವನಿತರೊಳ
ನಿಲಸುತನು | ಗೃಡದ ಕೋಪದಿ ಮೇಲುವಾಯ್ದು ತಿಖಂಡಿಗಿಂ
ತೆಂದ || ೧ || || ೪೨೪ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಲೆ ನವುಂಸಕನೆ ಕೇಳು | ಭಾರಿಯ ಭುಜ | ಬಲದವರಿಂದೆ
ಮೊಳು || ಅಳುಕಿದರೀಗ ದು | ಬಲನಾದ ನೀನೇತ | ಕಳೆವೆ ಬಂ
ದೆನುತೆಚ್ಚ ನು || ೧ || ಪುಂಡನಾಗಿರುವ ನಾನು | ಪಿತನ ಕಟ್ಟು |
ಕೊಂಡುಪೋಗುವ ನಿಮ್ಮನು || ದಂಡಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ | ಗಂಡಾಹೆ
ನೆಂದು ತಿ | ಖಂಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚ ನು || ೨ || ಆಧೀರತನವನೀಗ |
ತೋರಿಸು ನೋಳ್ಳೆ | ನೀಧುರದೊಳಗೆ ಬೇಗ || ಖೇದವಿಟ್ಟೆಂದು
ವೃ | ಕೋದರನಾತಗೆ | ಹೊಯ್ದುನು ಗದೆಯಿಂದಲಿ || ೩ || ಜಾಣ
ತನದೊಳದನು | ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು | ಕೇಣದಿ ನೃಪಸುತನು ||
ತ್ರಾಣದಿಂದೆಳದೊಂದು | ಜಾಣವನಾ ಜಗ | ತಪ್ಪಾಣನ ಸುತಗೆಚ್ಚ ನು ||
|| ೪ || ಶರಹತಿಯಲಿ ಭೀಮನು | ಮೈಮರದು ಚೇ | ತರಿಸಿಕೊಂ
ಡದ್ದು ತಾನು || ಭರಿತ ರೋಷದೊಳಾತನುರವನು ಗದೆಯಿಡಿ | ದೆರಗಿ
ದನುರವಣಿಸಿ || ೫ || || ೪೨೫ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಮರುತಜನ ಹತಿಯೊಳಾನೃಪಸುತಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂ | ದೊರ
ಗಲಾತನ ಸೈನ್ಯಮಂಜಿ ನಿಜಪುರಿಗೈದ | ಲರಸ ಕೇಳಾಂಡವರು
ಪಡೆವೆರಸಿ ನಡೆತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ ವಹಿಲದಿಂದ || ತರುಣಿಯರ ಮಂ
ಗಳಾರತಿಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ | ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿಂ ಫಲಗು
ಣಂ ದ್ರುಪದನಂ | ಗುರುಚರಣದೊಳ್ ಕಡಹಿಯನುಜಾಗ್ರಜರ್ಪ
ಹಿತ ತತ್ಪದಕೆ ವಂದಿಸಿದನು || ೧ ||

|| ೪೩೦ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಅಡಿಗರಗಿದ ಪಾಂಡವರಂ | ನಿಡಿದಾಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕದೊ
ಳೆತ್ತುತ್ತಂ || ತಡೆಯದ ಸಂತೋಷದೊಳಂ | ಕೊಡನಣುಗಂ ಶ್ಲೀತ
ವಾಹನಂಗಿಂತೆಂದಂ || ೧ ||

|| ೪೩೧ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಪಿಡಿದುತಂದೈ ಖಳನನೆನ್ನಯ | ನುಡಿಯ ಪಾಲಿಸಿದೈ ಸುಕೀ
ರ್ತಿಯ | ಪಡದು ಶೋಭಿಸು ಮೂರು ಲೋಕದಿ ನೀರನಾಗೆ
ನುತ || ಎಡದ ಕೈಯಲಿ ನೃಪನ ಮುಂದೆಲೆ | ನಿಡಿದು ಬಲಗೈ
ಯಿಂದ ಭಾರಿಯ | ಖಡುಗವನು ಝಳಪಿಸುತಲಾಪಾಂಚಾಲಗಿಂ
ತೆಂದಾ || ೧ ||

|| ೪೩೨ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ಧಾಟಿ--- ಜಾಣನಹುದೆಲವೋ || ಎಂಬಂತೆ.)

ಧೀರನಹುದೆಲವೋ | ಪಾಂಚಾಲನೆ | ಧೀರನಹುದೆಲವೋ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಧಾರುಣಿಯೊಳು ನಿನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ನೃಪರೊಳು || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವೆ ನೀನೆಂದು | ಪತ್ನೀ | ಪುತ್ರ ಸಮೇತ ನಾನಂದು ||
ಹೊತ್ತ ದಾರಿದ್ರ್ಯವ | ನುತ್ತರಿಸುವೆನೆಂಬ | ಚಿತ್ತದಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ || ಬಂ
ದರೆ ನಿನ್ನ | ಶಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ದನಗೆ | ಐಶ್ವರ್ಯವ | ನಿತ್ತಿಯಲ್ಲವೆ

ನಿನಗೆ | ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬಹು | ಧೀರನಹುದೆಲವೋ || ೧ || ಪೊಡವಿಯ
 ಧವ ನೀವೆನೆಂದು | ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಿದು ವಿದು ನೀನಂದು |
 ಪೊಡವಿಪಾಲಕರಿಗೆ | ಬಡ ಹಾರುವರಸಖ್ಯ | ವಿಡುವುದು ರೀತಿ
 ಯಲ್ಲ | ಯೆಂದೆನ್ನೊಳು | ನುಡಿದು ಗರ್ವಿಸಿದೆಯಲ್ಲ | ತತ್ಪಲ
 ವನ್ನು | ಪಡದೆಯೆಂದಾದೆಯಲ್ಲ | ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬಹು | ಧೀರನಹುದೆ
 ಲವೋ || ೨ || ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾತುಗಳಾಡಿ | ಸಣ್ಣ | ಮಕ್ಕಳ ಕೂಡೆ
 ಹೊಯ್ದಾಡಿ | ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ ನೀ | ನಕ್ಕಟೆ ನಿನ್ನನು | ಘಕ್ಕನೆ ಕಡಿ
 ದರಿಂದು | ಕೇಳುವರಾರು | ಟಕ್ಕನೆ ಪೇಳೋ ನಿಂದು | ಐಶ್ವ
 ಯವೊ ಸೊಕ್ಕೊ ಮತ್ತಾವುದೆಂದು | ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬಹು | ಧೀರನಹು
 ದೆಲವೋ || ೩ ||

|| ೪೩೫ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮಂದಮತಿ ಕೇಳಿನ್ನು | ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಿಳೆಯಲ್ಲ | ವಂದ
 ದಿಂದೆನಗಾಯ್ತು ನಿನಗೆ || ಅಂದು ನಾನುಡಿದ ನುಡಿ | ಸಂದುದೇ
 ಪೇಳಿಗ | ಳೆಂದು ಹೆದರುವುದೇಕೆ ನನಗೆ || ೧ || ಹಾರುವರೊ?
 ಭೂನಿಪರೊ? | ಸಾರವಿದ್ಯೆಯೊ? ಧನವೊ? | ಯಾರಧಿಕರಾವುದು
 ತ್ತಮವು || ಧಾರಣೆಯೊಳೆಂಬುದಿದು | ತೋರಿತೇ ಪೇಳೆನುತ |
 ಲೋರಂತೆ ಜರೆದನಾತನನು || ೨ || ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು | ಸುಡು
 ನಿನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಯನು | ಬಿಡುವೆ ನಿನಗರ್ಥರಾಜ್ಯವನೂ || ಒಡಲ
 ಹೊರಕೊಳ್ಳೆನುತ | ಝಡಿದು ನೂಕಿದನು ತ | ನ್ನಡಗಾಲೊಳೊದ್ದು
 ಭೂಪನನೂ || ೩ ||

|| ೪೩೬ ||

ವಾರ್ಧಿಕ.

ಅರಸ ಕೇಳಾನ್ಮಪಂ ಸತ್ತ ಬಾಳೆಕೆಯಿಂದ | ತೆರಳೆದಂ ಬಳಿ
 ಕಾತ ನಗರಿಯಂ ಸೇರದ | ಧ್ವರದೊಳಾ ದ್ರೋಣನಂ ಕೊಲುವ
 ಸುತನಂ ಪಾರ್ಥಗರಸಿಯಹ ನಂದನೆಯನೂ || ತರದಿಂದ ಪಡೆದು

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕೃಷ್ಣಯೈಂ । ಬೆರಡು ಸಂಜ್ಞೆ ಯನವರ್ಗಿಟ್ಟು ಕೊಂ
ಡೈದಿ ನಿಜ । ಪುರಿಗರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ದ್ರೋಣಂಗೆ ತೆತ್ತುಳಿದ ಧರೆಯ
ನಾಳುತ್ತಿದನೂ ॥ ೧ ॥ ಅತ್ತಲಾ ಭೀಮಾರ್ಜುನಬಳಿಕ ಸಕಲ
ದೇ । ಶಸ್ತ್ರ ನೃಪರಂ ಗೆಲ್ಲು ಕಪ್ಪವಂ ಕೊಂಡು ನಿಜ । ಪತ್ತನಕೆ
ಬಂದರಾಮೇಲೆ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಮುಂತಾದ ಧೀಮಂತರು ॥
ಸತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನರನಿಲಜ ಪಾರ್ಥನಂತಕನ । ಪುತ್ರನೇ ಜ್ಯೇಷ್ಠನೆಲ್ಲ
ರೊಳೆನುತ್ತಾತಂಗೆ । ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನ್ನೆದೆ ಕಟ್ಟ
ದರ್ ಸುಕ್ರಮದೊಳು ॥ ೨ ॥ ಪಕ್ಷೀಂದ್ರವಾಹನನ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ಕೃಪೆಯಿಂ ವಿ । ಪಕ್ಷಮಾತಂಗ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಗಂಗಾತ್ಮಜನ । ರಕ್ತ
ಯಿಂದಖಿಳ ರಾಜಗರ್ಧಿಶ್ವರರೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಗಾಂಭೀರ್ಯತರದ ॥
ಲಕ್ಷ್ಮಣದೊಳಭಿವರ್ಧಿಸುತ ಮಾತೆ ಸಹಿತ ಪಾಂ । ಡುಕ್ಕೃತಿಪತನು
ಜರಿರುತ್ತಿದರಾನಗರದೊಳ್ । ಸುಕ್ರೇಮುದಿಂದೆನುತ ಜನಮೇಜ
ಯಂಗೆ ಮೈಶಂಪಾಯನಂ ಪೇಳ್ವನು ॥ ೩ ॥ ಇಂತೊರದ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆ
ಯಂ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿ । ಸಂತತಿಜ ಶಂಭುಸಂಜ್ಞ ಕ ಸುತಹಿರಣ್ಯಶ ।
ಮೌಂತರದೊಳಖಿಳ ಜನರರಿವಂತೆ ಕರ್ನಾಟ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕ್ರಮ
ದೊಳು । ದಂತಿಗುಣವಸುರಸಾ ಶಕವರ್ಷದೊಳ್ ರಚಿಸಿ । ದಂತಿರೆಯೊ
ಳೀಕೃತಿಯನೋದಿ ಕೇಳ್ವ ರನೊಲಿದು । ಸಂತತಂ ಸಲಹುವಂ ಸುಖ
ವಿತ್ತು ಬಹುಲಪುರಪತಿ ವಃಹಾಲಿಂಗೇಶನೂ ॥ ೪ ॥ ॥ ೪೪೨ ॥

ರಾಗ ಮಂಗಲಪದ, ಏಕತಾಳ.

ಬಾಲನಿಶಾಕರ ಶೇಖರಗೆ । ಕಾಲಾಂತಕ ಕರುಣಾಕರಗೇ ।
ಫಾಲಾಂಬಕನಿಗೆ ವರಮಾತ್ಮಕನಿಗೆ । ನೀಲಗ್ರೀವಗೆ ನಿರ್ಮಲಗೆ ॥
ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ೧ ॥ ದಿನಕರಕೋಟ ವಿಭಾಕರಗೆ ।
ಘನ ದರಿತಾತ್ಮಕ ಭೀಕರಗೆ ॥ ಮನುಮಥವೈರಿಗೆ ಮಹದಾಕಾರಗೆ ।

ಜನಿಮೈತಿರಹಿತಗೆ | ಜನನುತಗೆ || ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ||
 || ೨ || ಮಂಗಲಮಗಜಾನಾಯಕಗೆ | ಮಂಗಲನಿಷ್ಟವಿದಾಯ
 ಕಗೆ || ಮಂಗಲಮುತ್ತಮ ಬಹುಲಪುರೇಶಗೆ | ಮಂಗಲಮುನ್ನತ
 ಲಿಂಗನಿಗೆ || ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೩ || || ೪೪೫ ||

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೪೫ಕ್ಕೂ ಮಂಗಲಮಸ್ತು.

ಪಾಂಡವವಿಜಯೋ ನಾಮ ಪ್ರಸಂಗಃ

ಸಂಪೂರ್ಣಃ :

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಪಾಪಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ಇವರ ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಸ್ವಾಮಿಧಾಂತ್ರಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶಾ. ಶಕ ೧೯೪೭. 1925.

ಕನ್ನಡಲಿಪಿಯ ವ್ರಸಂಗಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಅಣೆ.

ಸಮುದ್ರಮಂಥನ	೪
ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಪ್ರತಾಪ	೬
ದ್ರೌಪದಿಪ್ರತಾಪ	೬
ಸುಬಾಹುಕಾಳಗ	೬
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಚರಿತ್ರೆ	೪
ಶಕುಂತಲರಾಜಚರಿತ್ರೆ (ರಾಮಾಂಜನೇಯಕಾಳಗವು)	೨
ಸೀತಾವಿಜಯ (ಸಹಸ್ರಕಂಠರಾವಣನ ಕಾಳಗವು)	೨
ಸುಧನ್ವಕಾಳಗವು	೪
ಇಂದ್ರಜಿತುಕಾಳಗ	೦
ಘಟೋತ್ಕಚನ ಕಾಳಗ	೩
ಸುಂದರಕಾಂಡ	೨
ಕನಕಾಂಗೀಕಲ್ಯಾಣ	೪
ಚಂದ್ರಾವಳೀಪ್ರಸಂಗ	೩
ಕುಶಲವರ ಕಾಳಗ	೩
ಕಂಸಾಸುರನಧಿ	೩
ಅನಸೂಯಾ ಧ್ರುವಕಥೆ	೪
ಭೀಷ್ಮವಿಜಯ	೫
ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ	೩
ತಾಮ್ರಧ್ವಜನ ಕಾಳಗ	೩
ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕಾಳಗ	೪
ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕಾಳಗ	೪
ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡ (ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ)	೪
ರಾವಣೋದ್ಧವ	೩
ಜುಂಧರನ ಕಾಳಗ	೩
ಮೈರಾವಣಕಾಳಗ	೩
ಮದನಾಂಗೀಕಲ್ಯಾಣ	೫

ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,

ಪ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.